HYDRA

Opdateret 26.3.2004

25.2.2004

NOTAT 2 - 25.2.2004:

HYDRA kan ses som en kompleks topologisk konfiguration: hvis man betragter dens morfologi som en plastisk membran – en latex hvorigennem de topologiske kræfter tegner konturer – vil særlige strukturer danne ar i vævet (i lighed med ”floderne der gennemstrømmer og opskærer bymassen”), rifter/afsløringer af lokale strukturer (i lighed med de særlige landskabelige ”elementer” i bymassen), knuder der antyder særlige ophobninger/tætheder,marks og forvritninger i stoffet på grund af slitage (handlinger).

HYDRA kunne ses som 2 komplekse topologiske og morfologiske plastiske membraner, der overførte eller snarere relaterede sine ”mulige nye ar, rifter, knuder og forvritninger” i en symbiose/metamorfose gennem rum og tid, der beskrev en række begivenheder.

Kunne der arbejdes med denne transformation på 4 niveauer:
Protosteder, Modeller, Moduleringer, Tærsklen – ritus,
hvor hvert niveau tog udgangspunkt i I THE METAPOLIS DICTIONARY AF ADVANCED ARCHITECTURE.
Se Notat 1.

At hver gruppe ”spændte” en hinde ud over HYDRA og gik ”på opdagelse” i ”dette mellemlag” af en iagttaget og på ny konfigureret plan af Hydra, turisme, geografi, etc. Som en formodet realitet og en parallel konfiguration af distribueret intensiteter/handlinger som konfigurer en række begivenheder, hvori ”det provisoriske” kan indlæses.

4.3.2004-9.3.2004

NOTAT 2A - 4.3.2004

4.3
Spørgsmål til gruppe A:

Hvorledes angribes Hydra topologisk
Geometriske figurer der er skabt gennem en kontinuerlig transformation. Topologi betragter ændringer og udviklingen af former som en essentiel karakteristik af deres klassifikation. Mens klassisk geometri taler om sider og punkter og betragter elementerne isoleret taler topologien om helheder og betragter forbindelsen/relationen mellem objekter for at være mere vigtig end objekterne som sådan.
Og hvorledes beskrives en "cartographie"
Udforsker af et kompleks uensartet rum, der er I en konstant situation af latent bevægelse og samtidighed mellem forskellige referencer/henvisninger og skalaer og som har frataget de traditionelle distinktioner af by, natur og territorier deres entydighed og skabt et udlignende og overlappende form for geografi. Der tegner et multi lag af dele af n- dimensionale informationer (åben og elastisk kort) der kortlæggeren en række af relationer / et web-manifold / som udvikler sig simultant i tid, og hvis form definerer sig eksakt.

4.3
Spørgsmål til gruppe B:

Hvorledes "kortlægges" atraktorer
I en samling af fraktaler er ikke dimensioneret og udtryk gennem en komplet mængde. Deres dimension er at finde mellem linier og tegninger, mellem arealer og volumen.
Og hvorledes "tegnes" en kortlægning af intensiteter.
strukturer I en konstant forandring og reformning, transformation og fluktuering af dets geometri.
En ontologi i hvilken mobilitet og virturalitet beskriver en verden af kræfter.

4.3
Spørgsmål til gruppe C:

Hvorledes "beskrives" en række "layers
At definere topologiske systemer af elastisk organisation, at genere åbne energisystemer, inkorporering af økonomier, kulturelle og politiske "layers" af informationer; en kombination af autonome systemer et nyt landskab af simultane kræft6er, begivenheder: taktiske "maps".
Og hvorledes " tegnes" en række sekvenser.
Sekvenser defineret som diskontinuerlige og ikke altid lineære udviklinger/ forløb af individuelle begivenheder, der er linked, ikke nødvendigvis formelt men gennem betydninger i deres infrastruktur; og separerede rytmisk gennem variable intervaller i tid og udstrækninger.

4.3
Spørgsmål til gruppe D :

Hvorledes "fremtræder" det generiske
Arkitektur modulerer sig selv, ikke som en skulptur eller som tegning, men mere som et bevægeligt flow, af ko-relaterede kræfter af atraktore og begivenheder; som at definere retningsbestemte spændinger, der fremtræder som former skabt gennem processer som udsiger rumlige og virtuelle fluktueret forløb.
Og hvorledes "tegnes" grids.
Ikke monolitiske megastrukturer, men strukturer hvortil der kan tilføjes og deformeres, åbne variabler og singulariteter. Et operativt matrix.

Til alle grupper:

Hvorledes "beskrives" der direkte i materialet.
Anvend både kort, "det modulerede landskab" og panoramaer; men anvend dem specifikt forskelligt: ikke som illustrering, men ved at lade underlaget "forme" med.

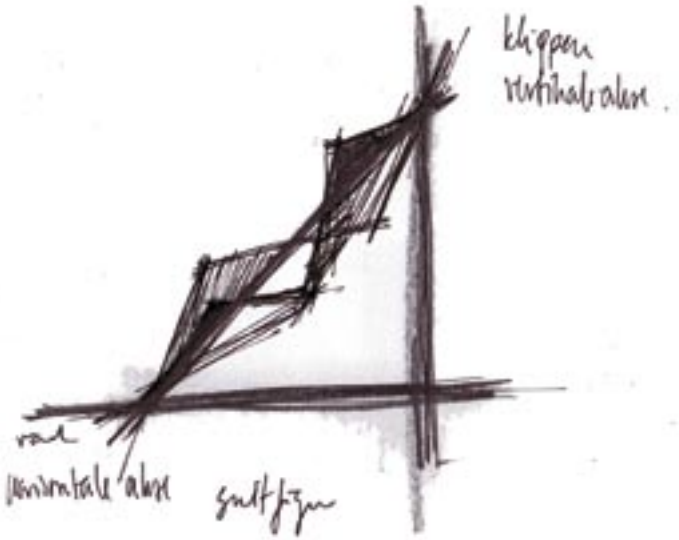

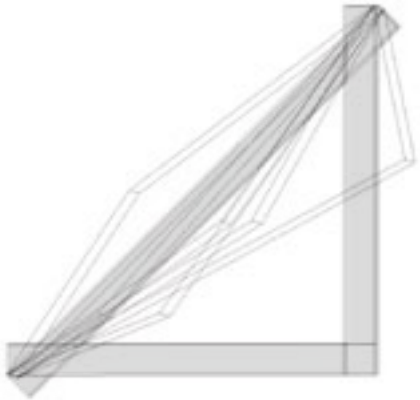

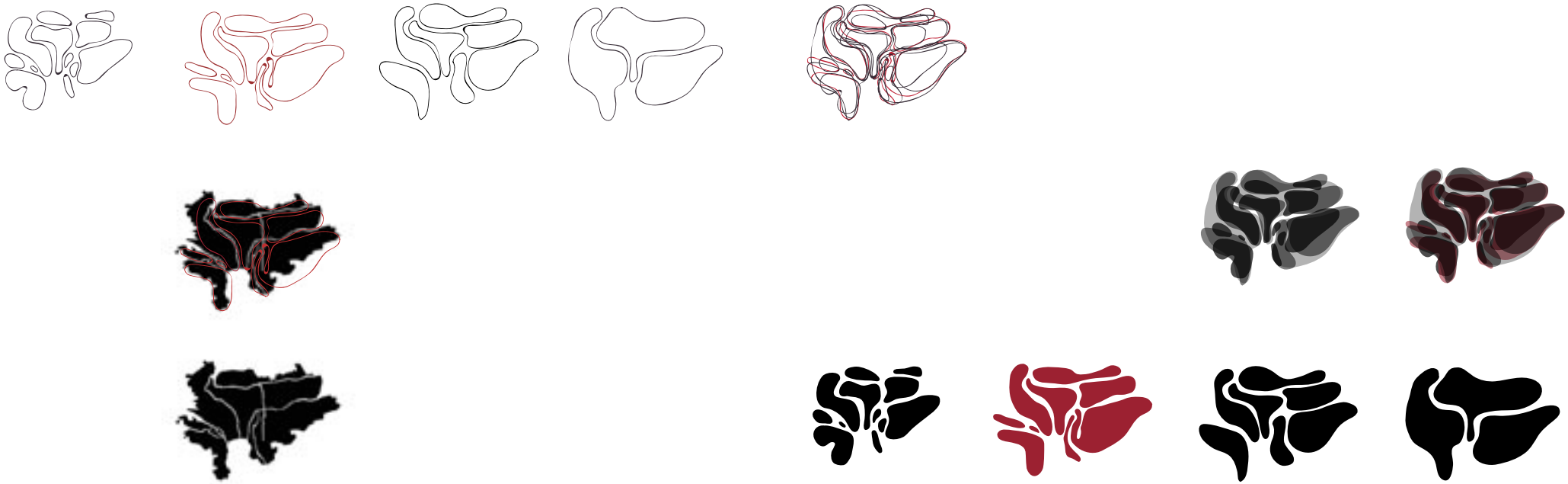

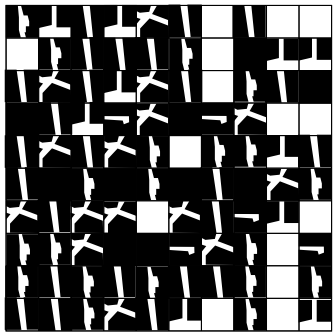

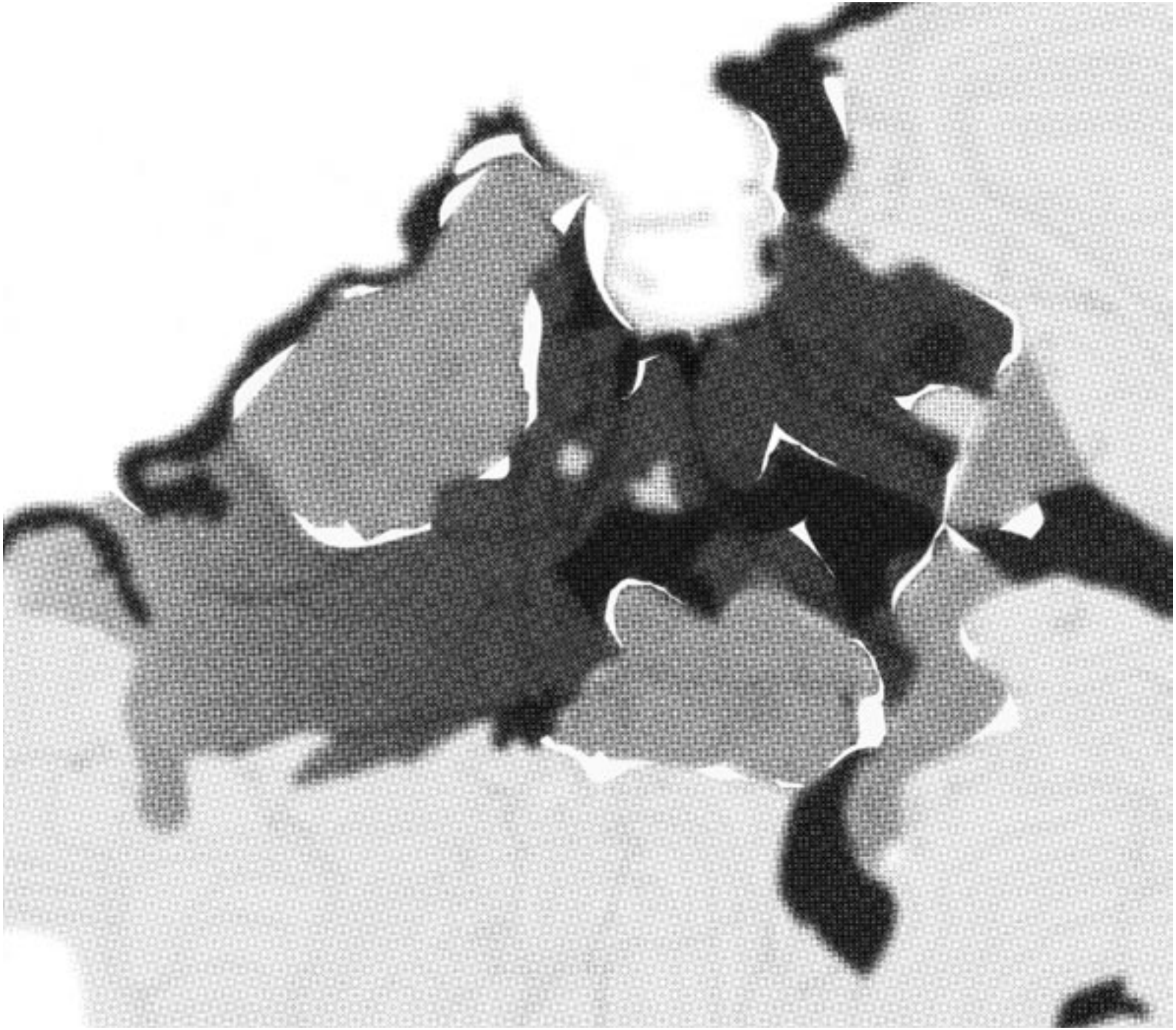

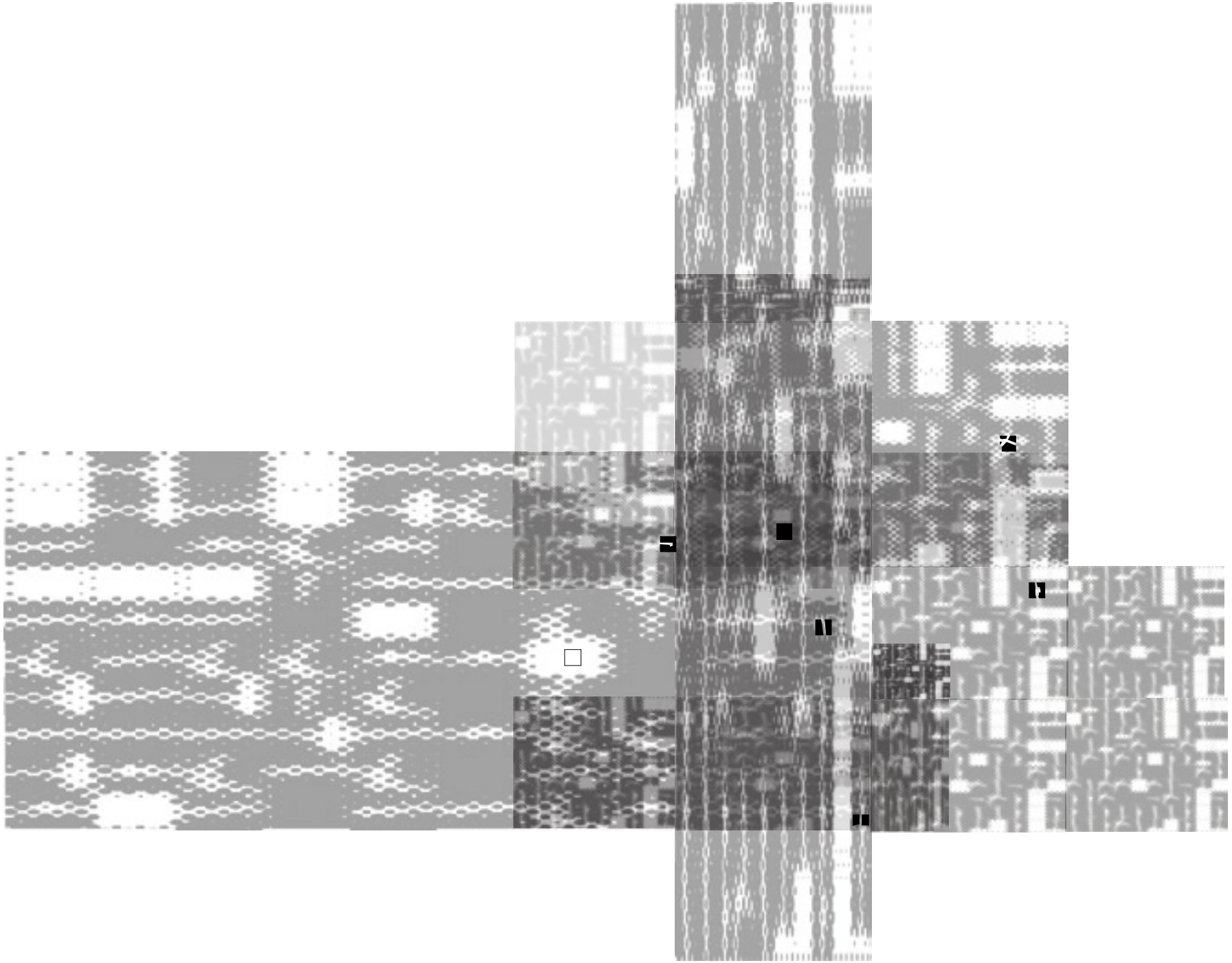

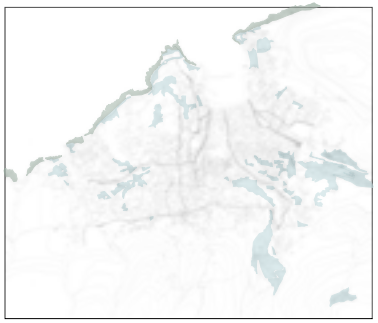

Landskabelige elementer

Pladsen

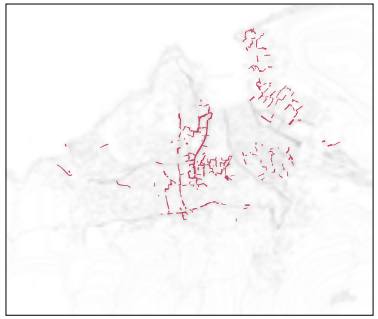

Trappen

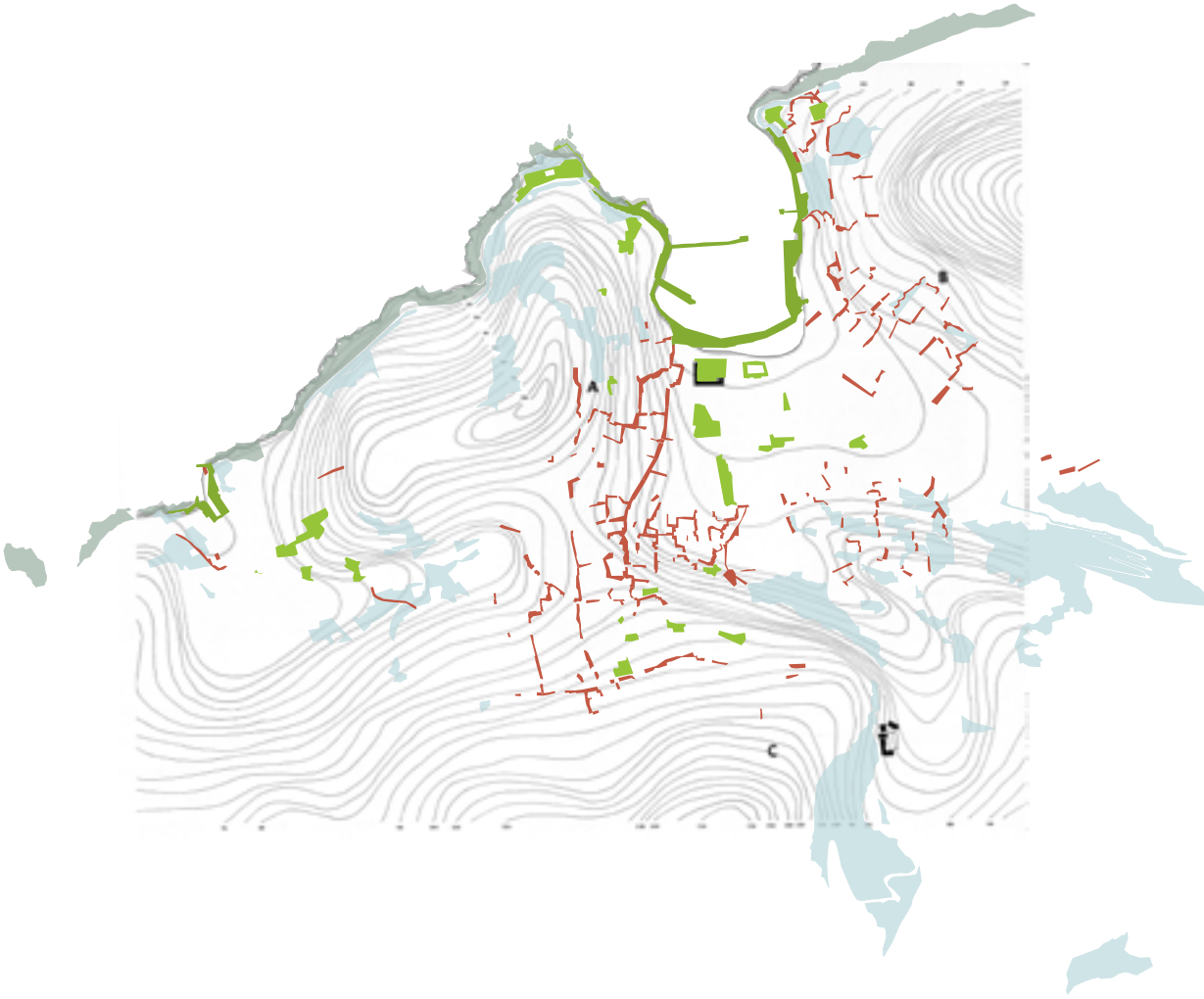

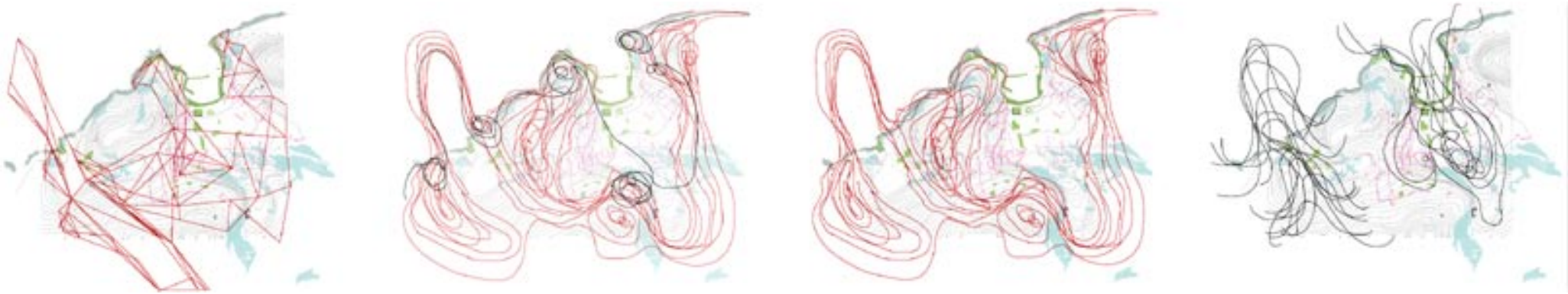

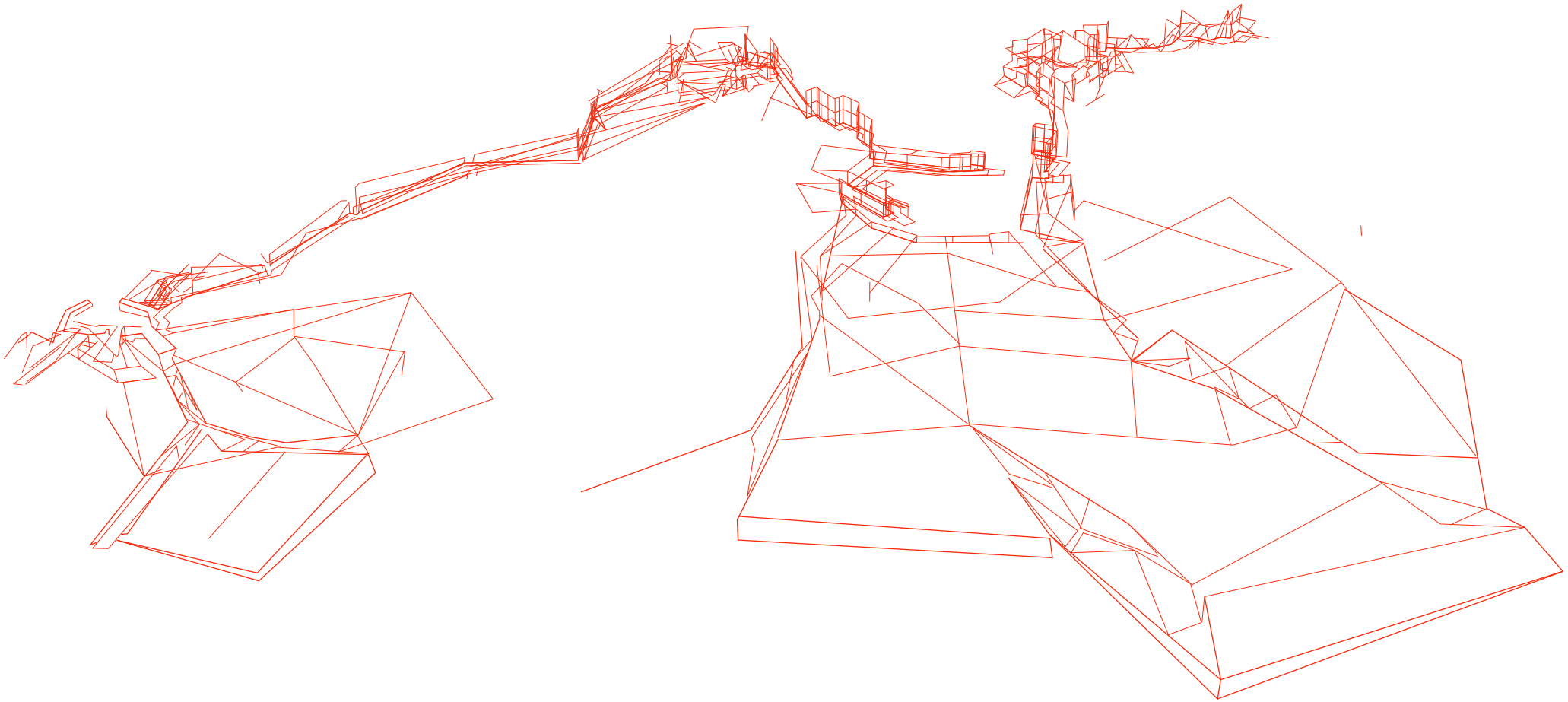

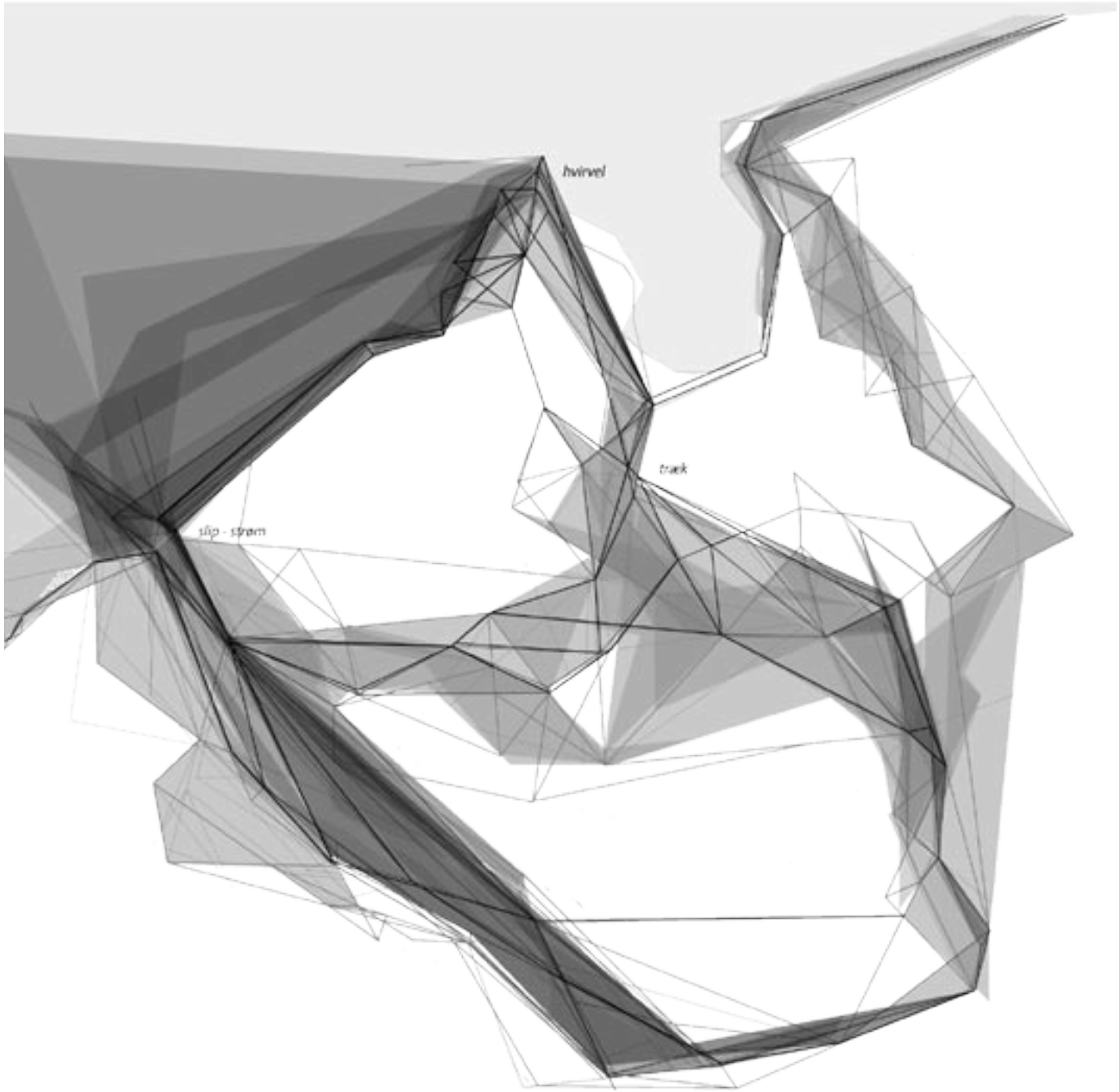
hvirvel
track
sug - strøm

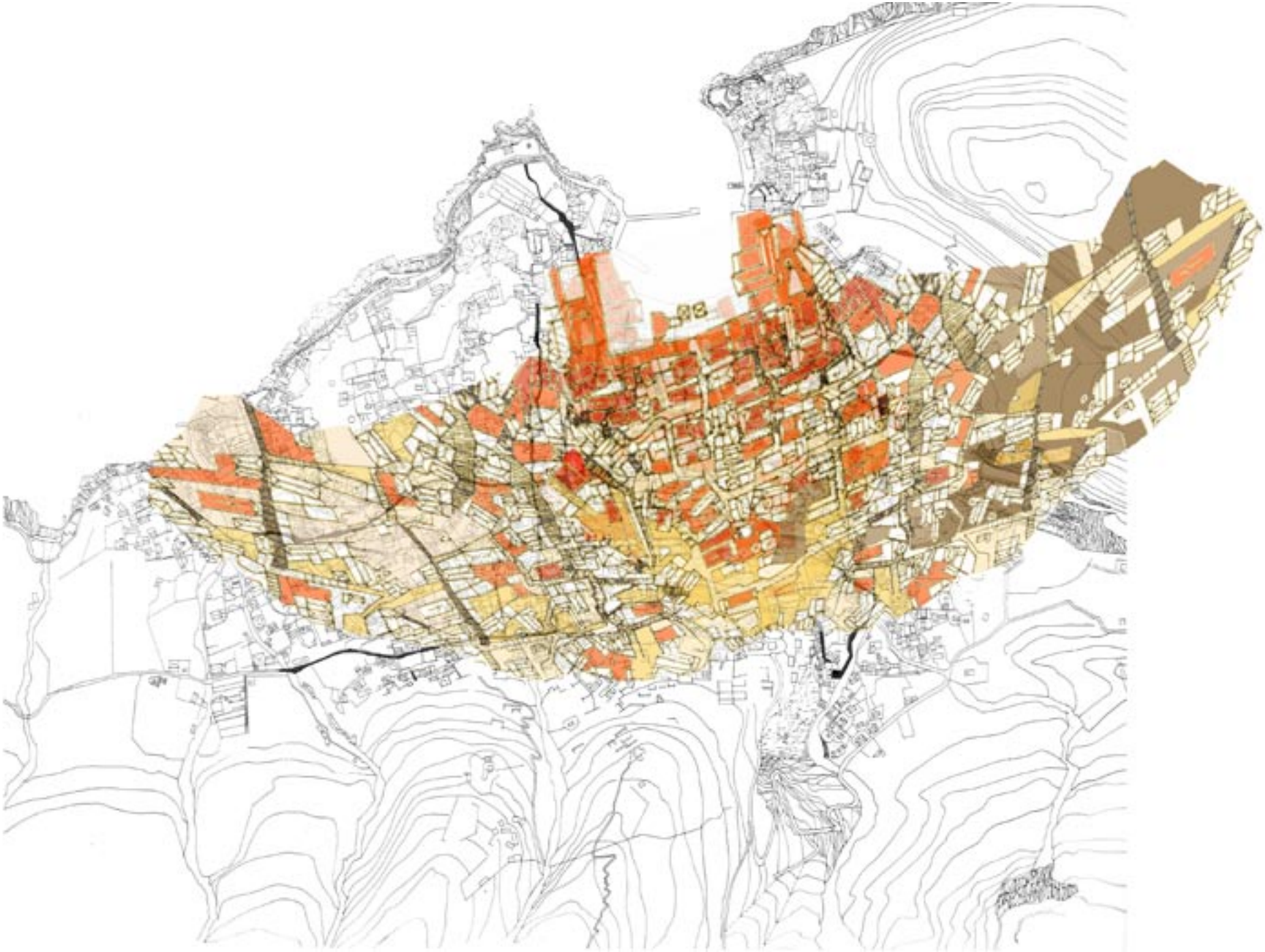

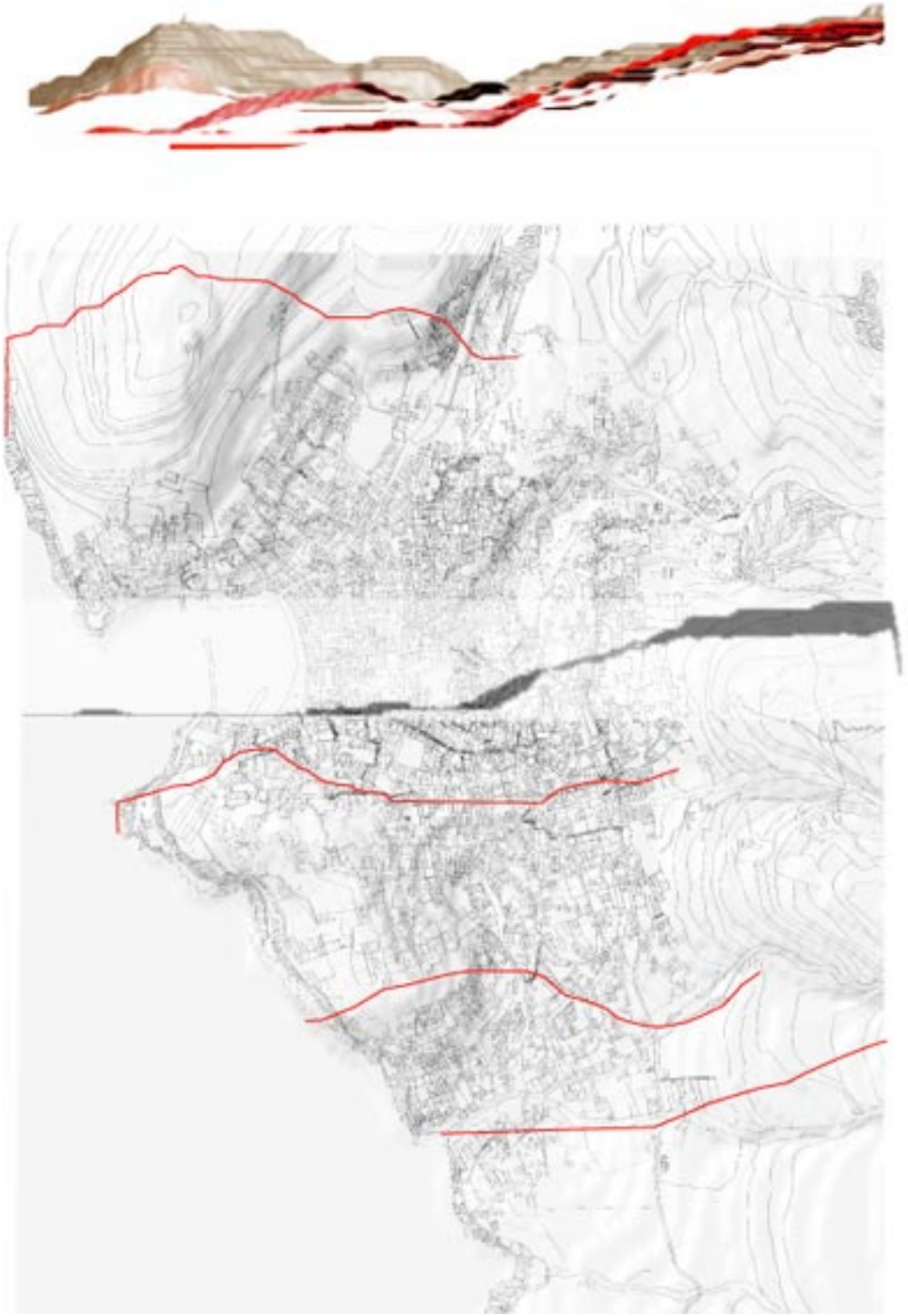

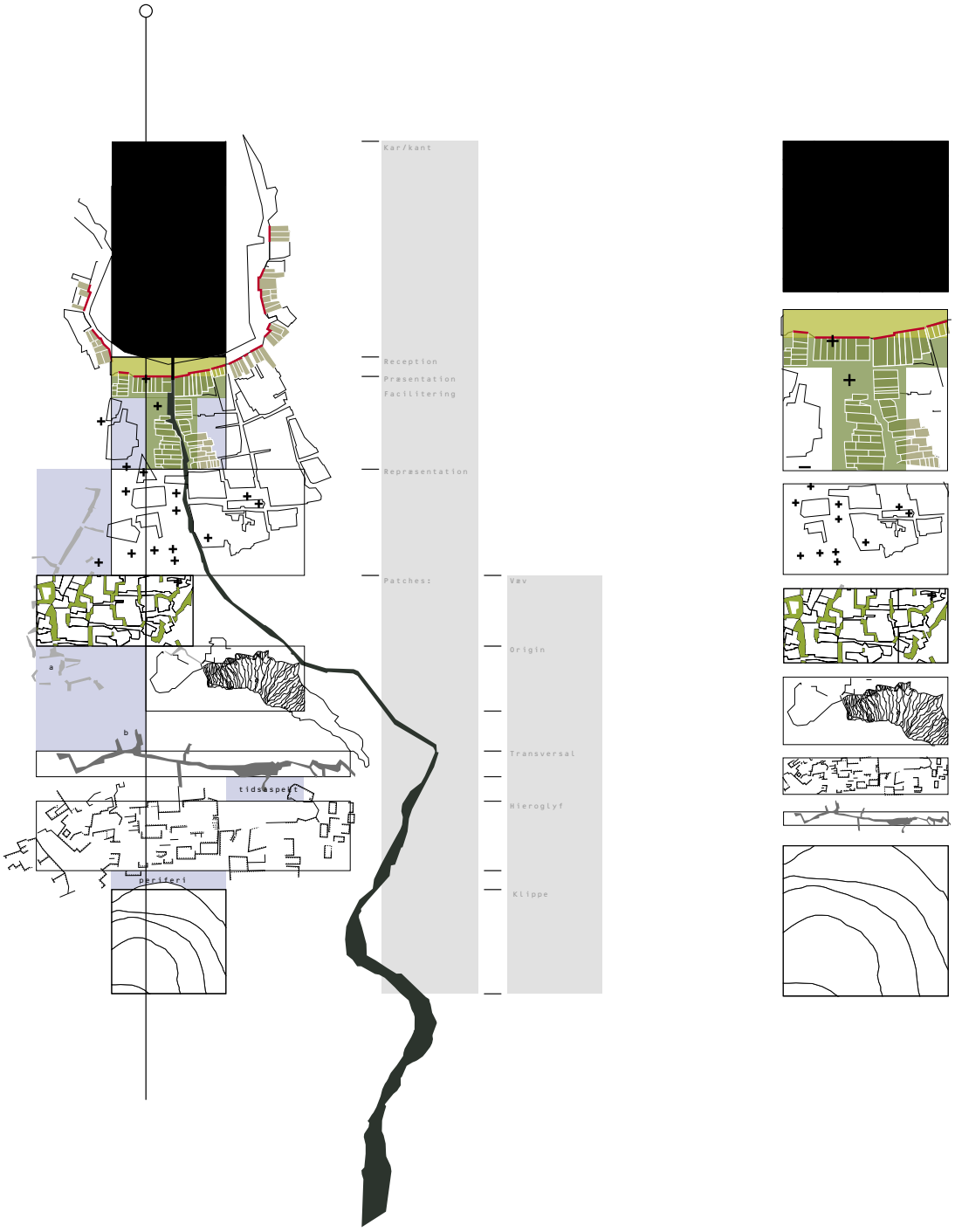
Kar/kant
Reception
Præsentation
Facilitering
Repræsentation
Patches:
Væv
Origin
Transversal
Hieroglyf
Klippe
a
b
periferi

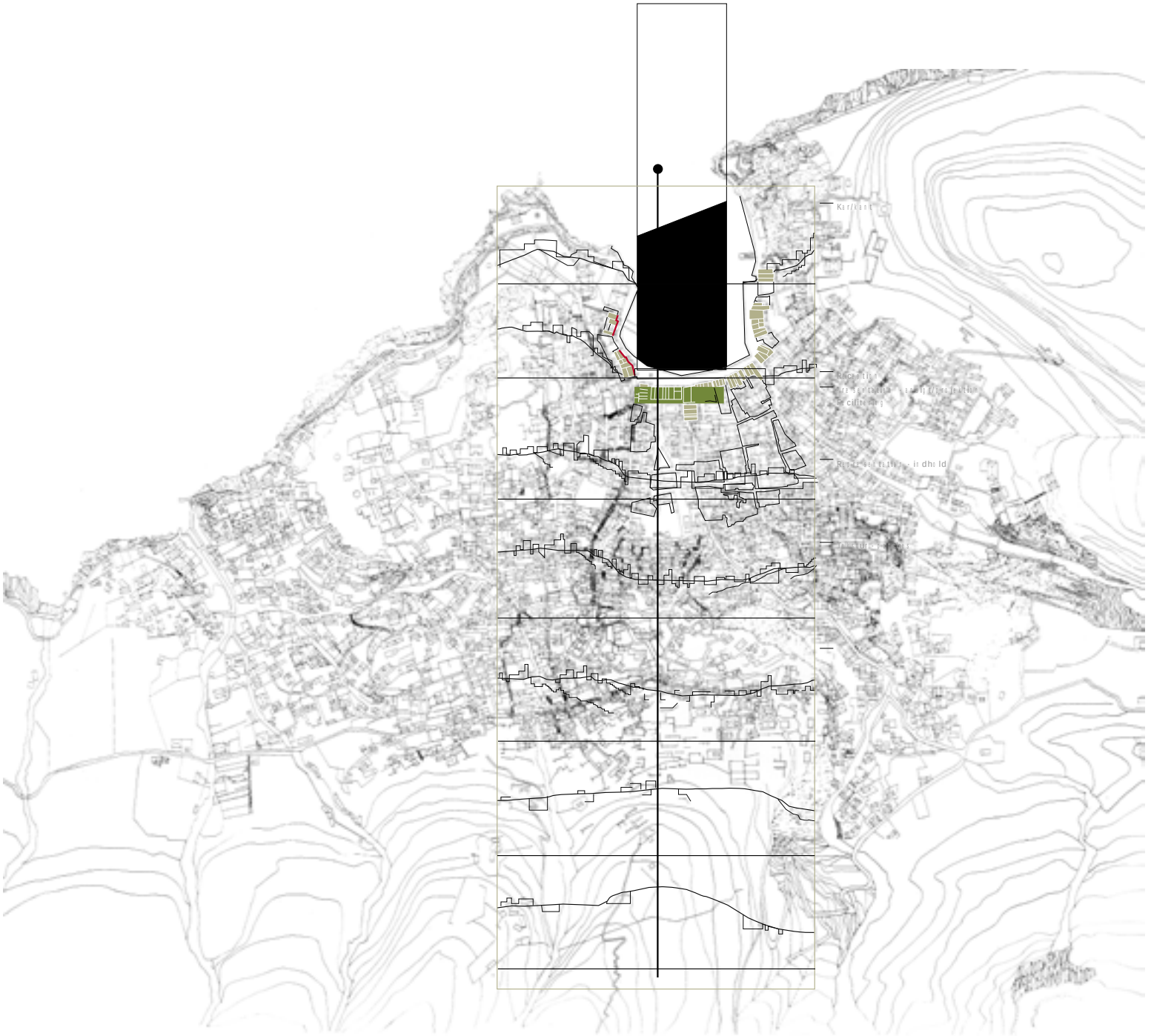

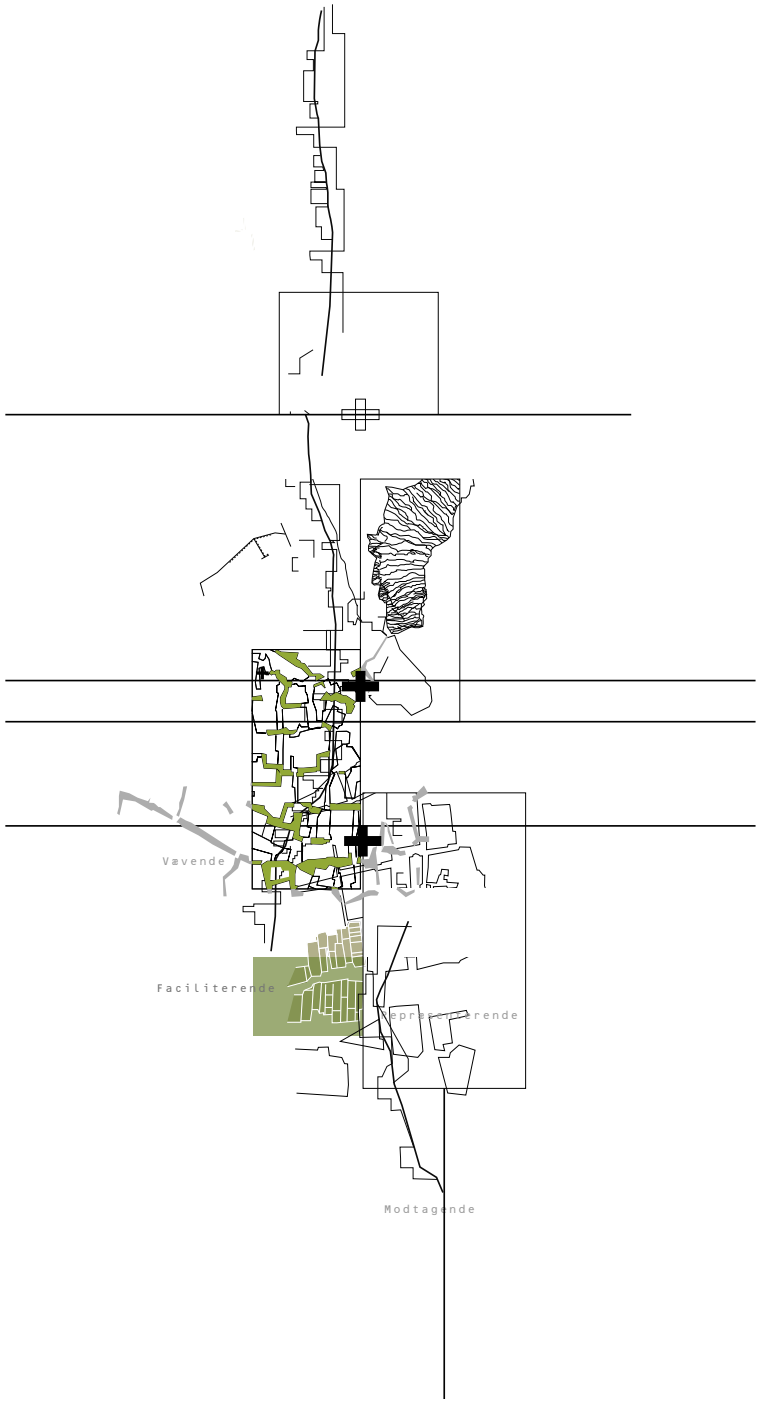
Vævende
Faciliterende
Modtagende

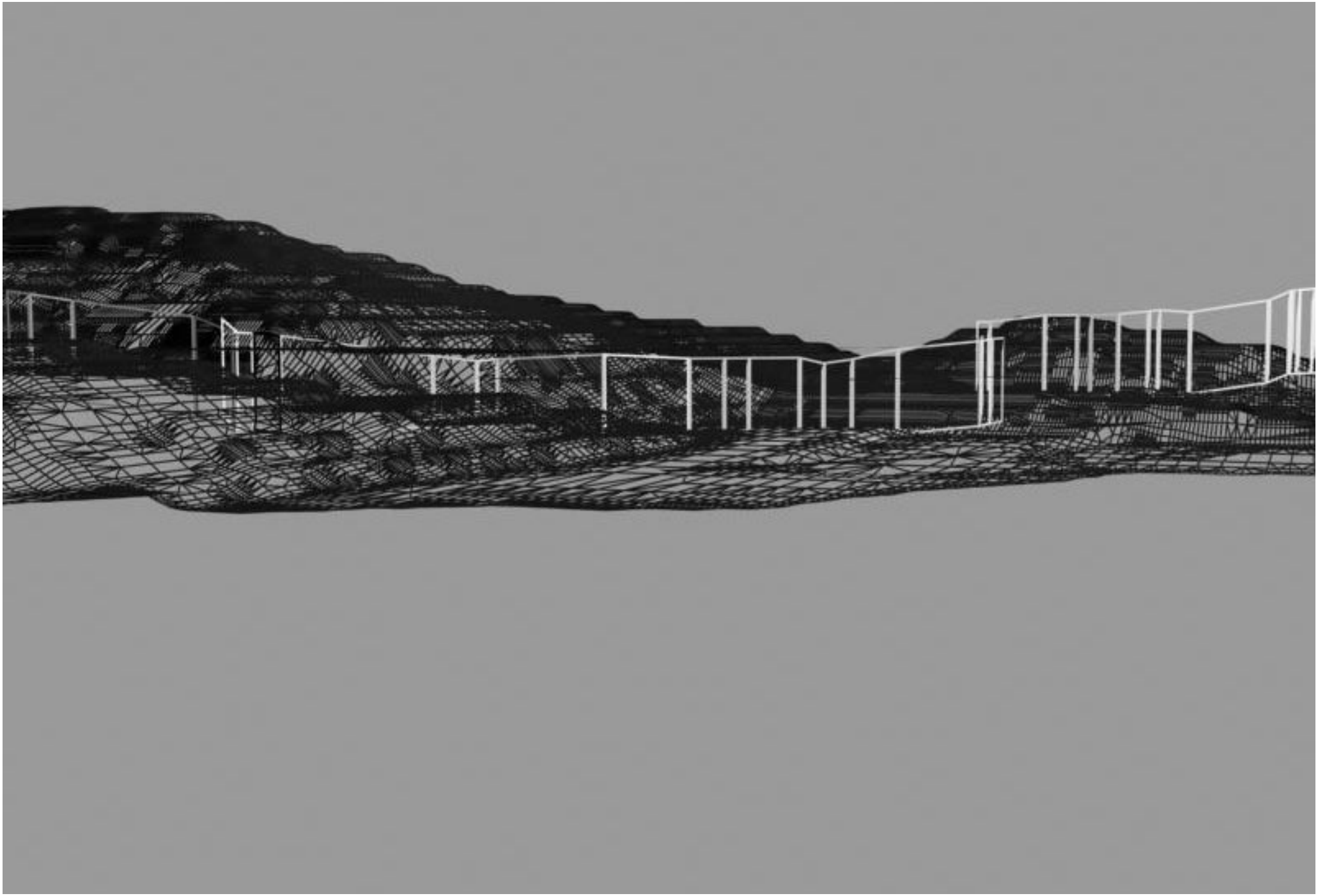

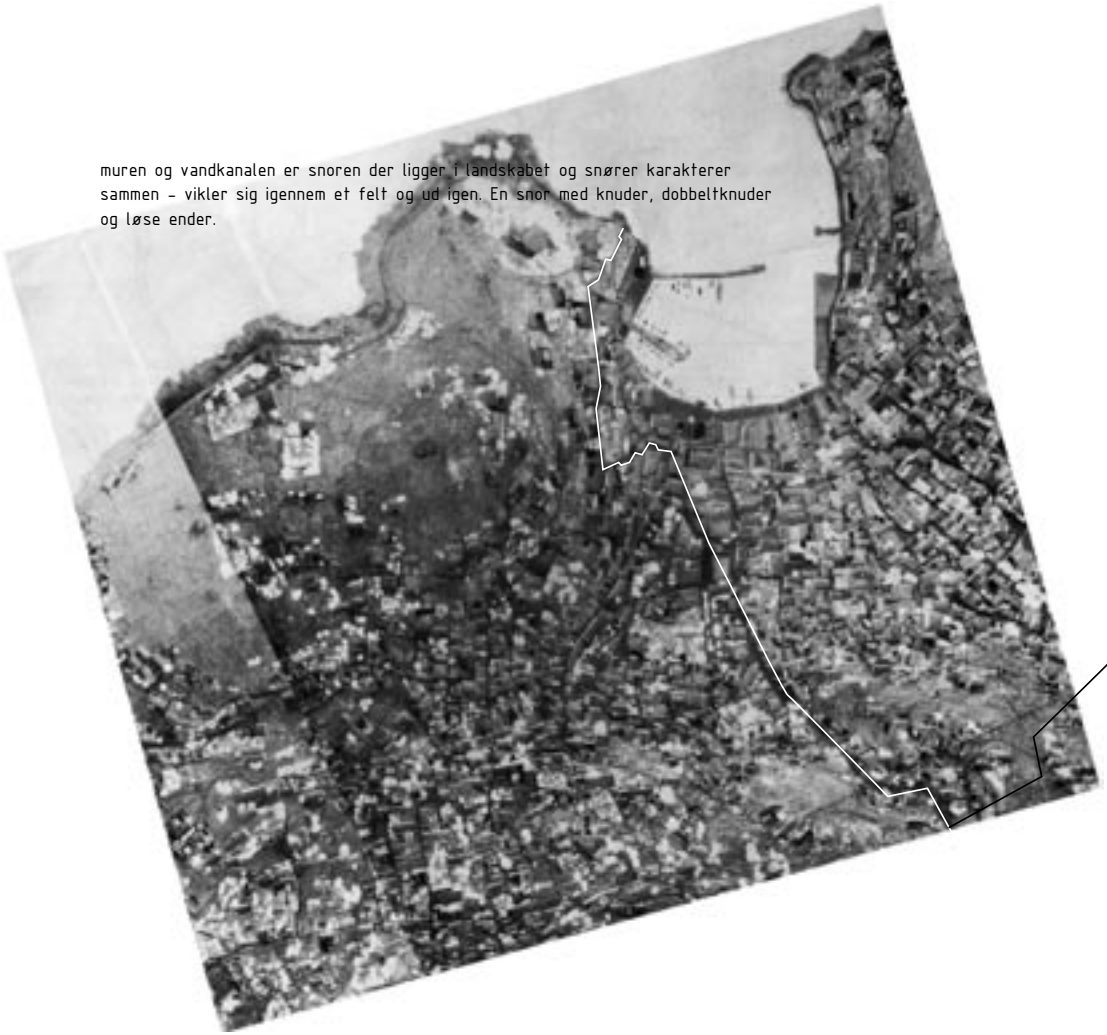

muren og vandkanalen er snoren der ligger i landskabet og snører karakterer sammen – vikler sig igennem et felt og ud igen. En snor med knuder, dobbeltknuder og løse ender.

muren som den fysiske afgrænsning mellem det beboede og ubeboede, -- tærskelen, og som videreopdeler i en mindre skala

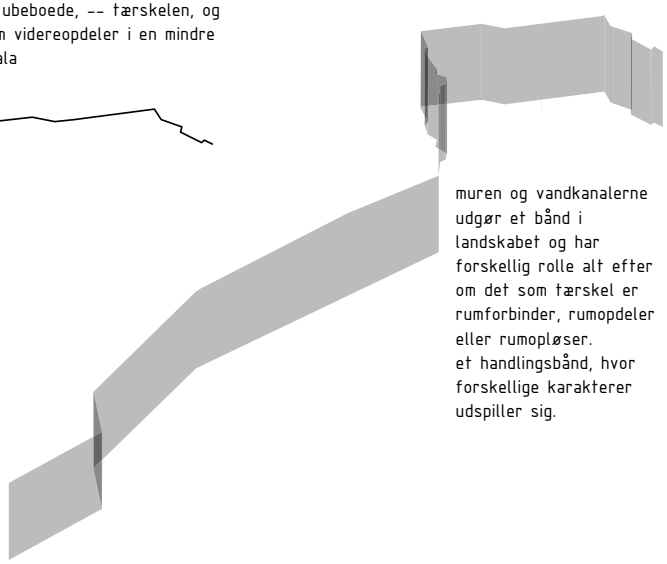

muren og vandkanalerne udgør et bånd i landskabet og har forskellig rolle alt efter om det som tærskel er rumforbinder, rumopdeler eller rumopløser.
et handlingsbånd, hvor forskellige karakterer udspiller sig.

b å n d e t s o m b e h o l d e r

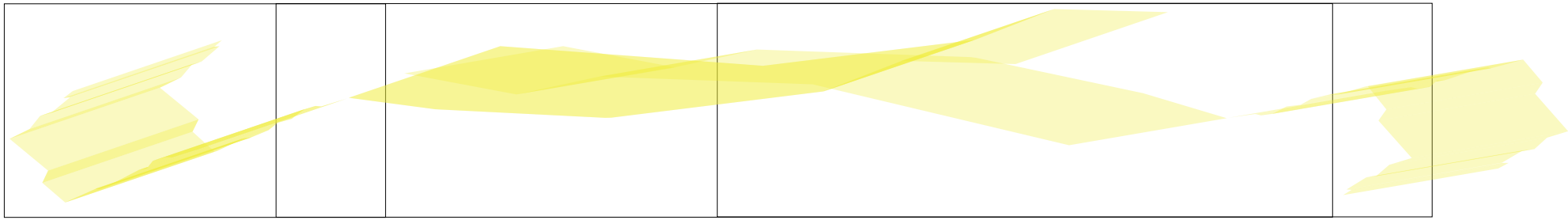

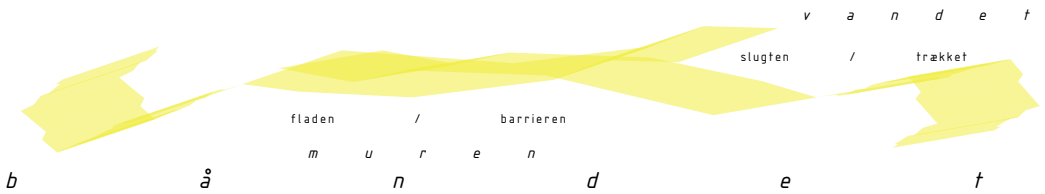

b å n d e t s o m b e h o l d e r

hvis man forestiller sig alt af beboelig karakter skrællet væk, er det eneste karakterisitske som står tilbage i landskabet murbåndet og vandbåndet der udgør tærsklen mellem det bearbejdede landskab og det ubearbejdede landskab. Båndet skal ses som redskabet til at forstå de forskellige tærskler der optræder i overgangen.

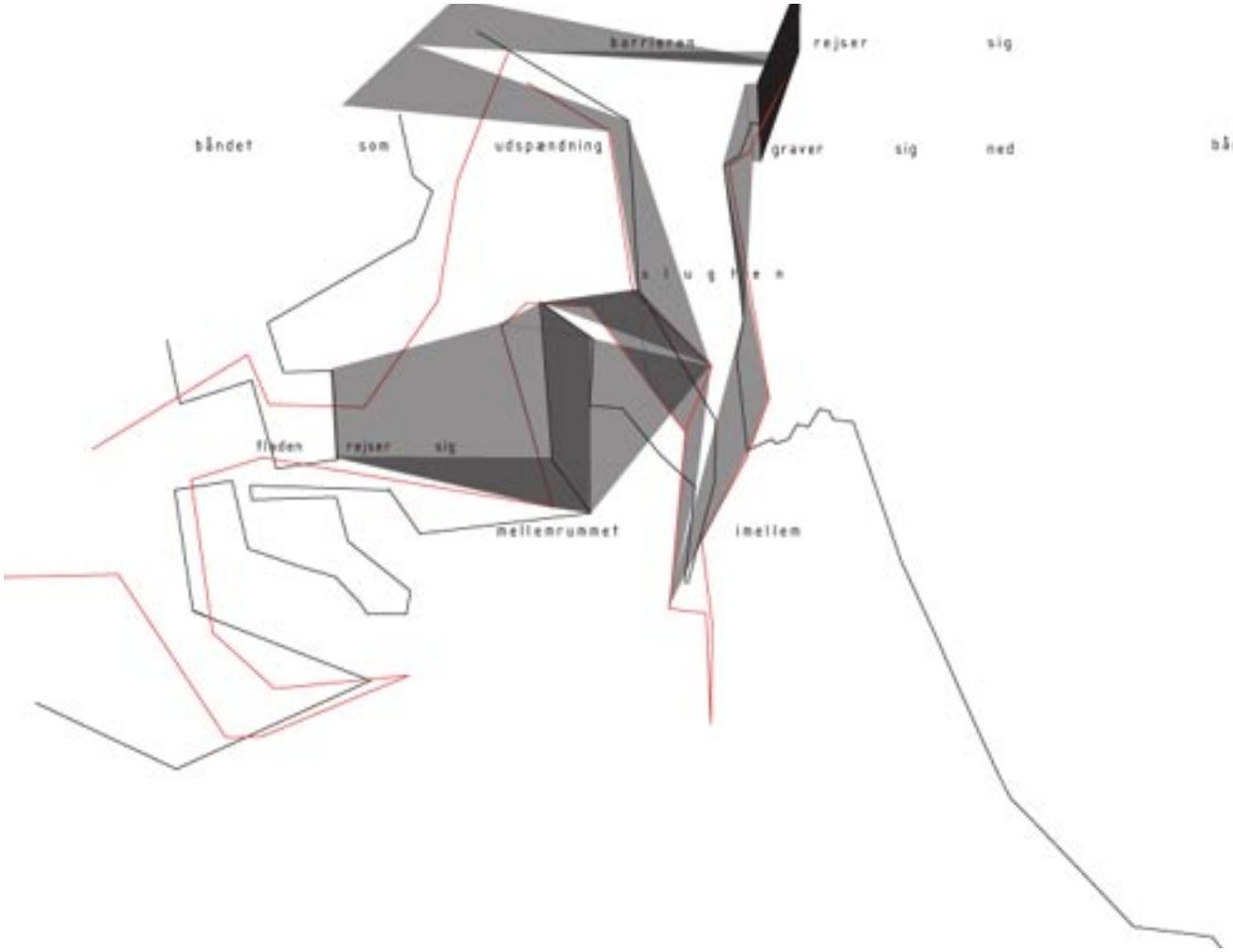
barrieren
rejser
sig
båndet
som
udspændning
graver
sig
ned
s l u g t e n
fladen
rejser
sig
mellemrummet
imellem

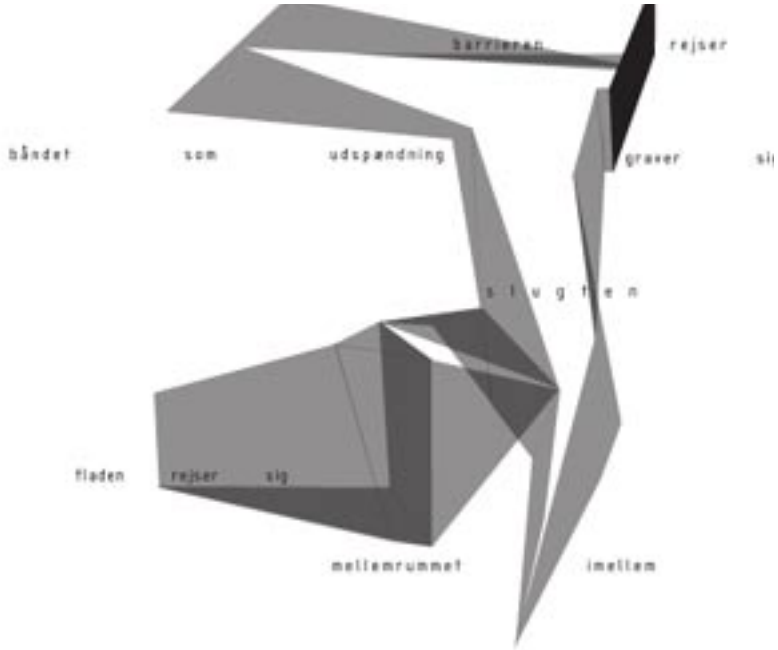
barrieren
rejser
båndet
som
udspændning
graver
s l u g t e n
fladen
rejser
sig
mellemrummet
imellem

10.3.2004

10.3 Spørgsmål til gruppe A, B, C, D:

Spørgsmål 1:

Hvordan kan en ’gotisk linie’ udpændes i det producerede materiale?

The northern gotic line (Worringer) (modsat den organiske repræsentation i klassisk arkitektur; figurativ refererende til noget repræsentativt) er en linie der ligger i overfladen, dekorativ, men materiel dekorativ, ikke omkransende en form men som en geometrisk understøtning, der udligner mekaniske kræfter med en sensibel intuition, en linie af ”voldelige” bevægelser.

Konstruer en ’gotisk linie’ som en kontur der griber og udspænder forskellige elementer og aspekter i det producerede materiale i en kontinuert bevægelse. En linie som punkt, linie og flade i en og samme bevægelse, linier som sammentrækker og forbinder, som har præfigureret realiteter, et forløb af begivenheder, af processuel karakter, en bølge. Den gotiske linies udspænder et ’mellemrum’ mellem de forskellige materialer der artikuleres som plastiske flader og forløb der danner dybder og overlejringer.

En linie der trækkes igennem materialet indeholdende nye informationer uden at mime eller ”afvikle” de første tegninger.

Spørgsmål 2:

Hvordan kan særlige korrespondenspunkter udvikles i det producerede materiale?

Konstruer korrespondenspunkter gennem punktvise tværlæsninger i det producerede materiale. Korrespondenspunkterne sammenbinder enkeltbetragtninger i det etablerede materiale og åbner det for nye betydninger og sammenhænge. Det gør det mulig at indlæse nye relationer og inddrage nyt materiale der udfolder sig i en punktuel betydningsfortætning.

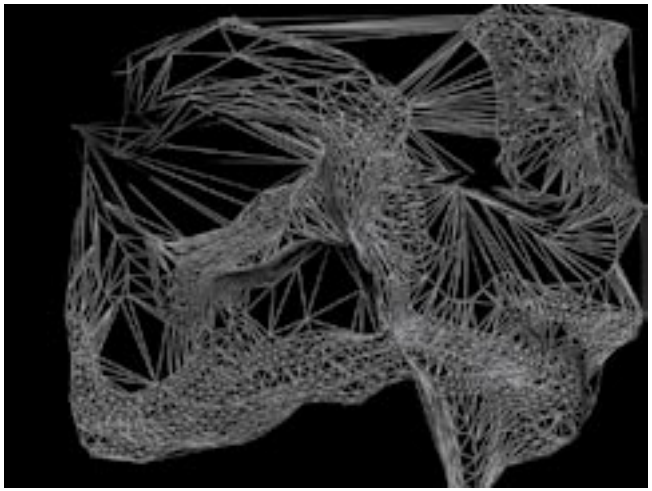

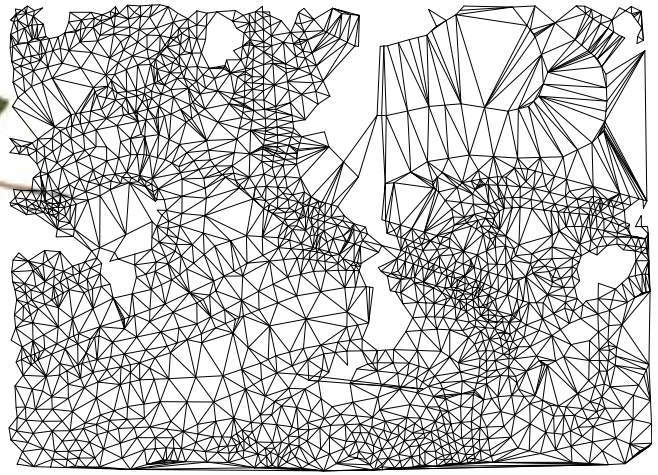

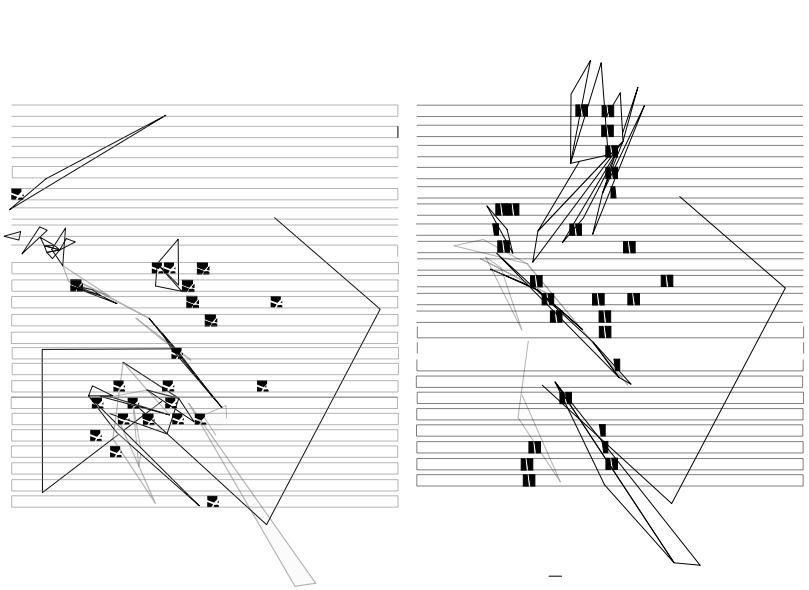

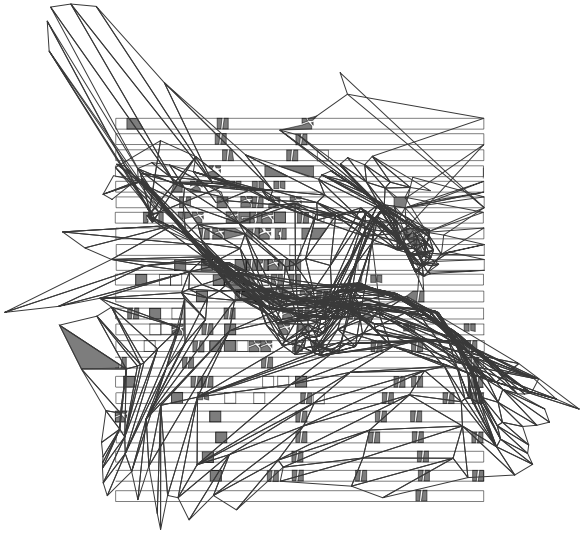

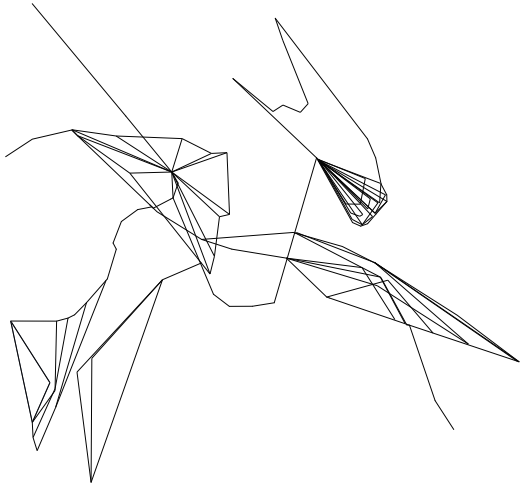

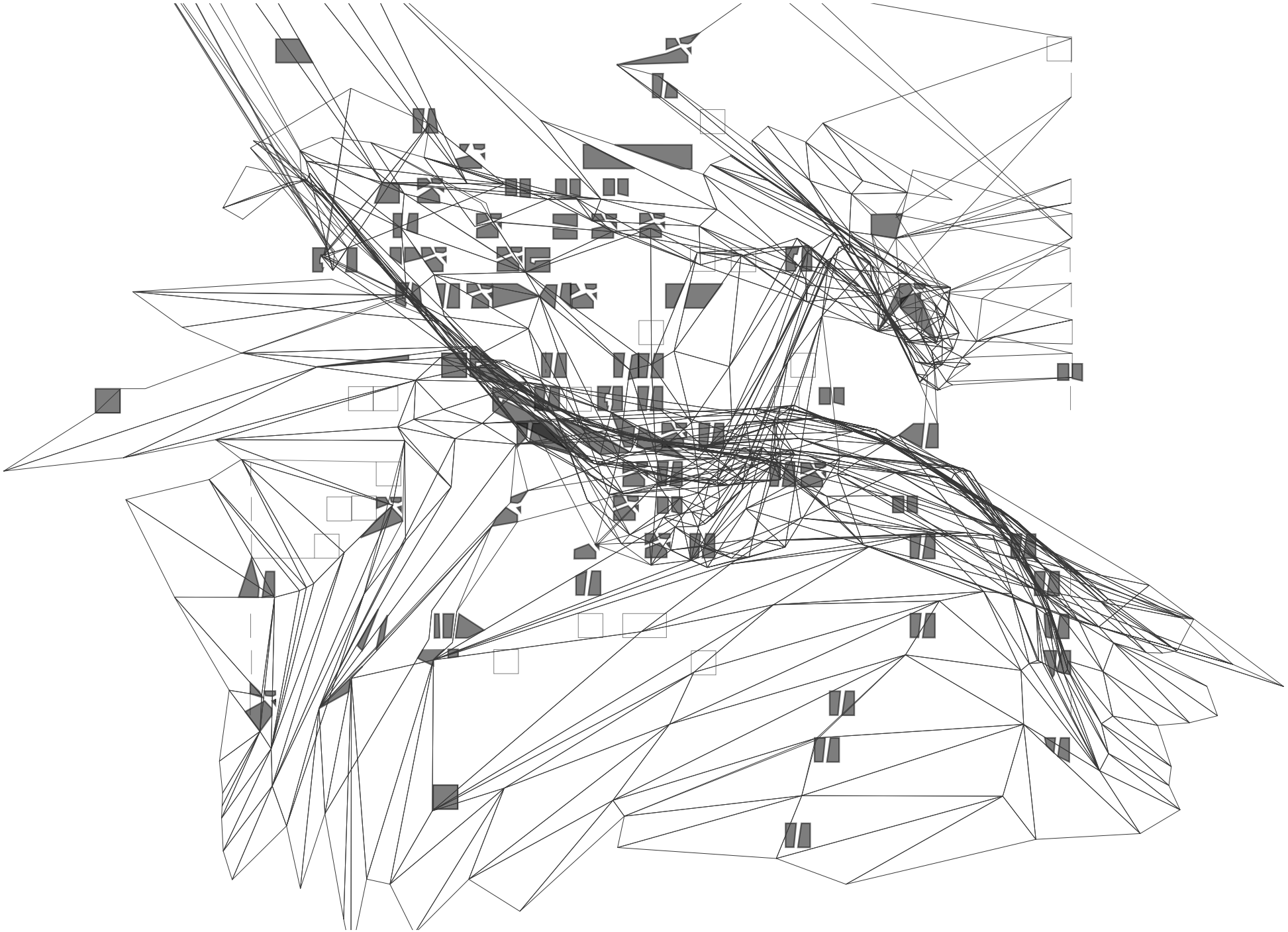

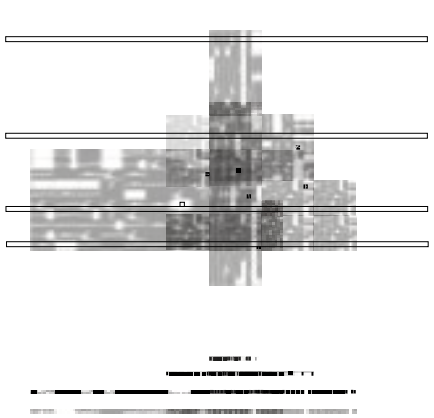

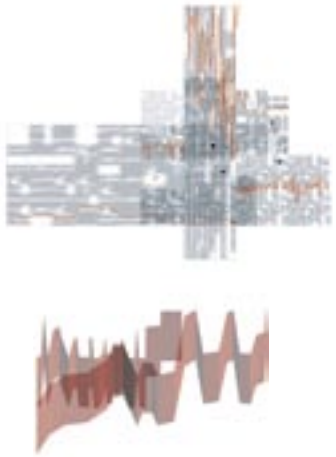

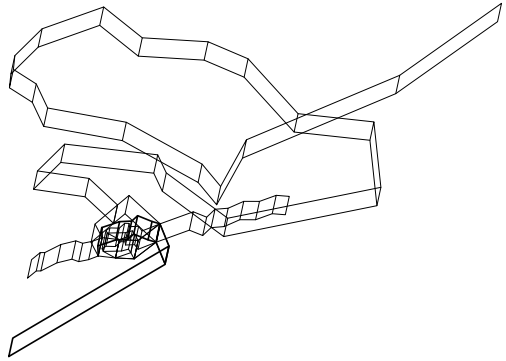

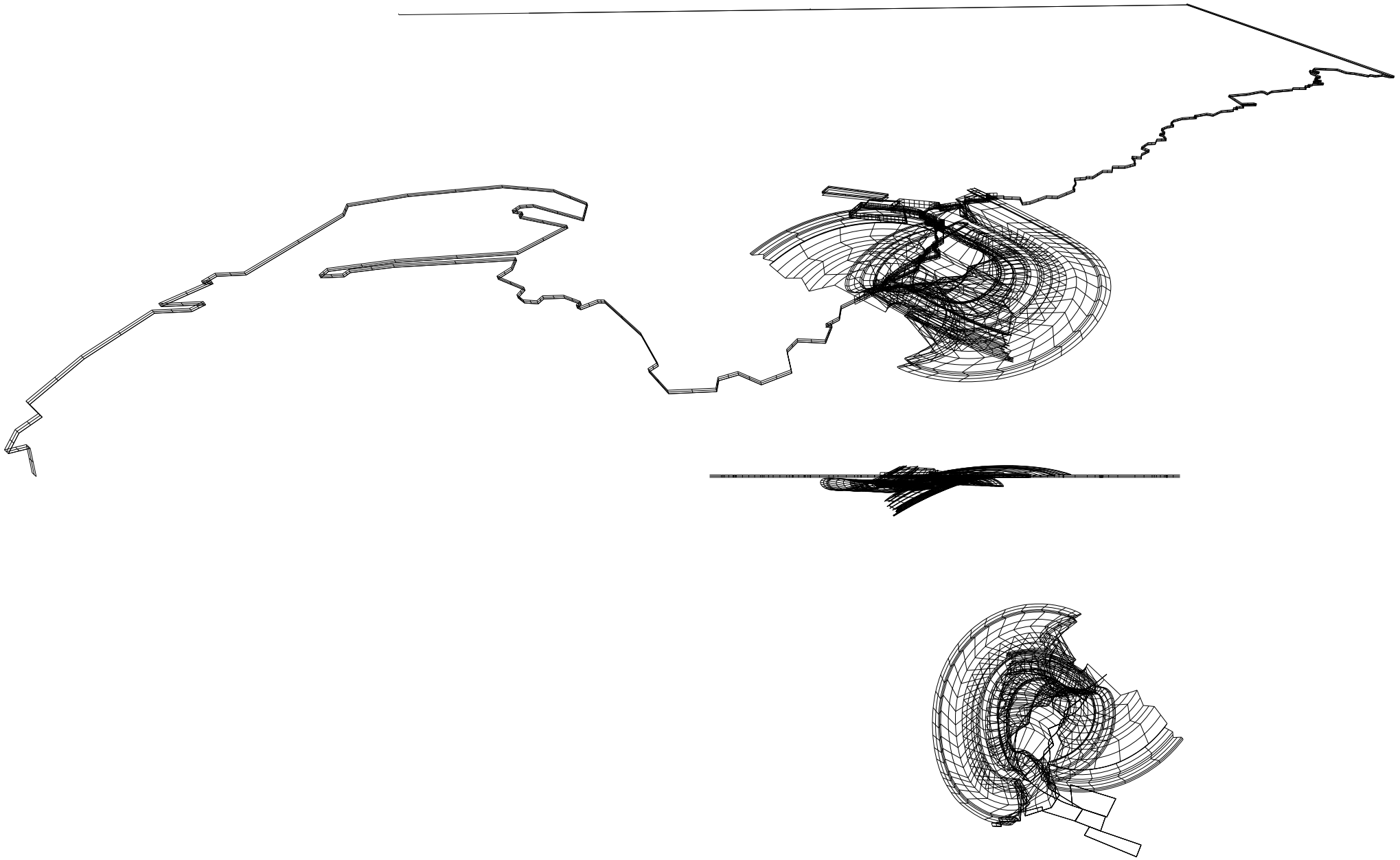

Gruppe B *15.3.2004*

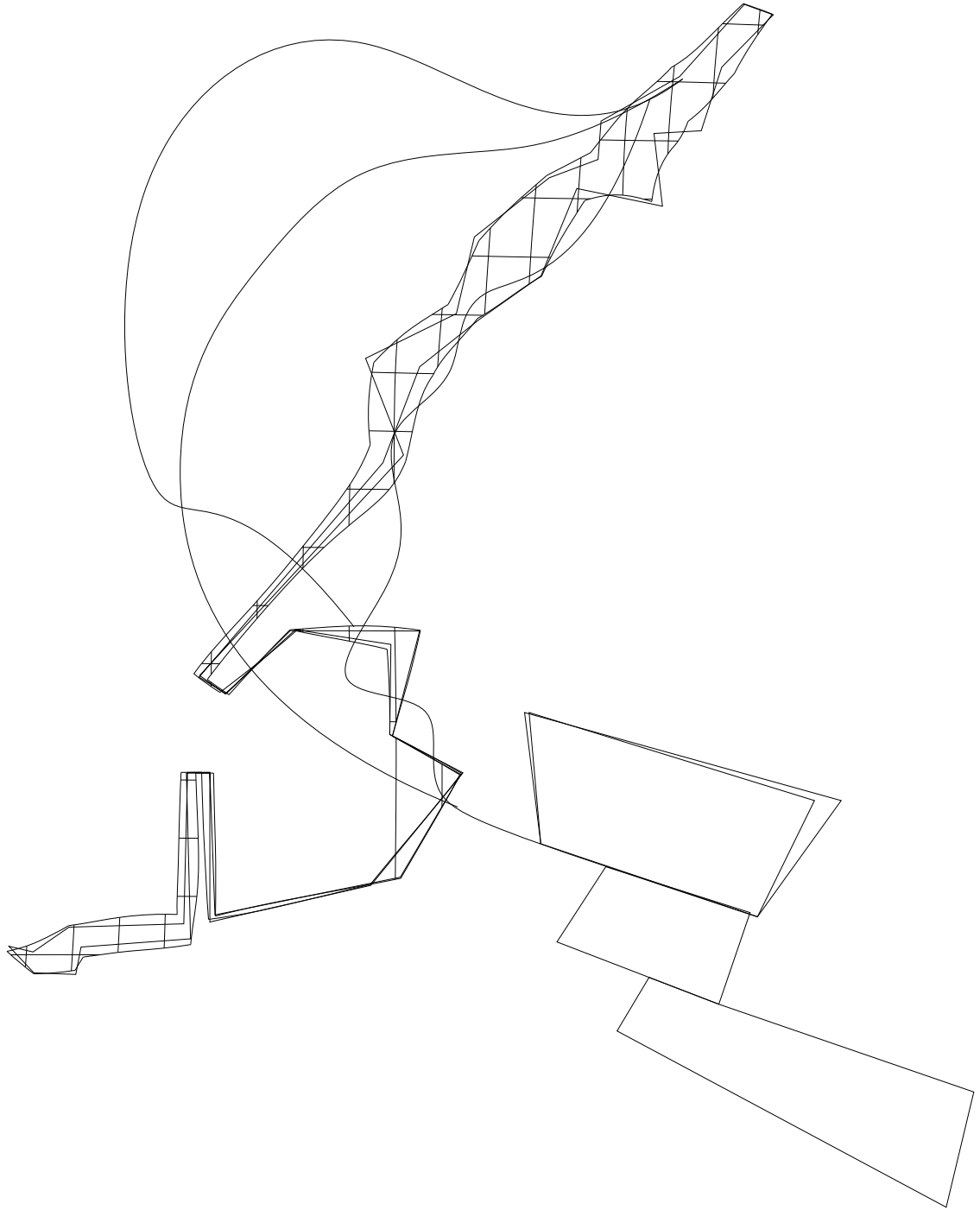

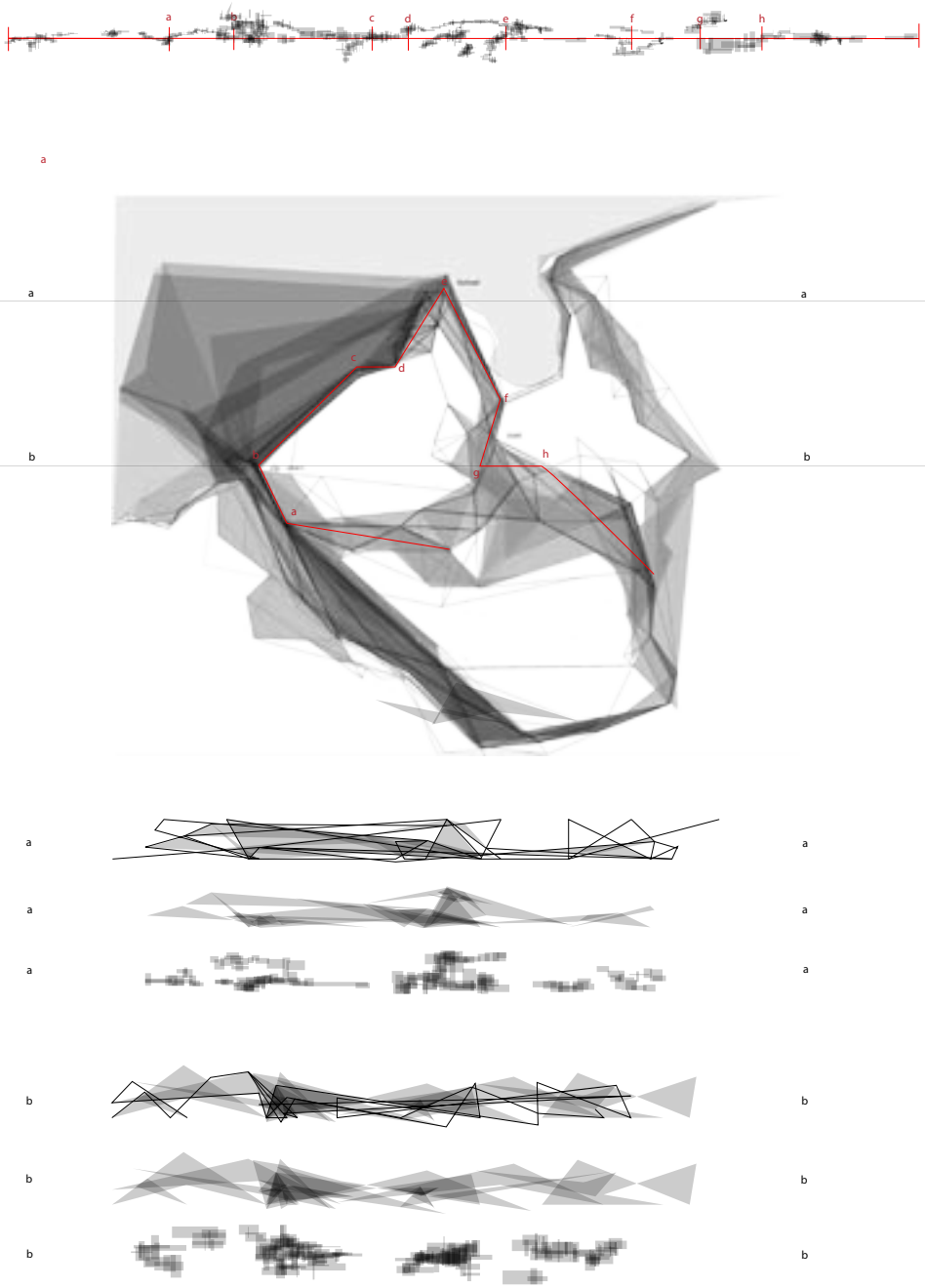
a
b
c
d
e
f
g
h
a
a
b
b
a
a
a
b
b
b

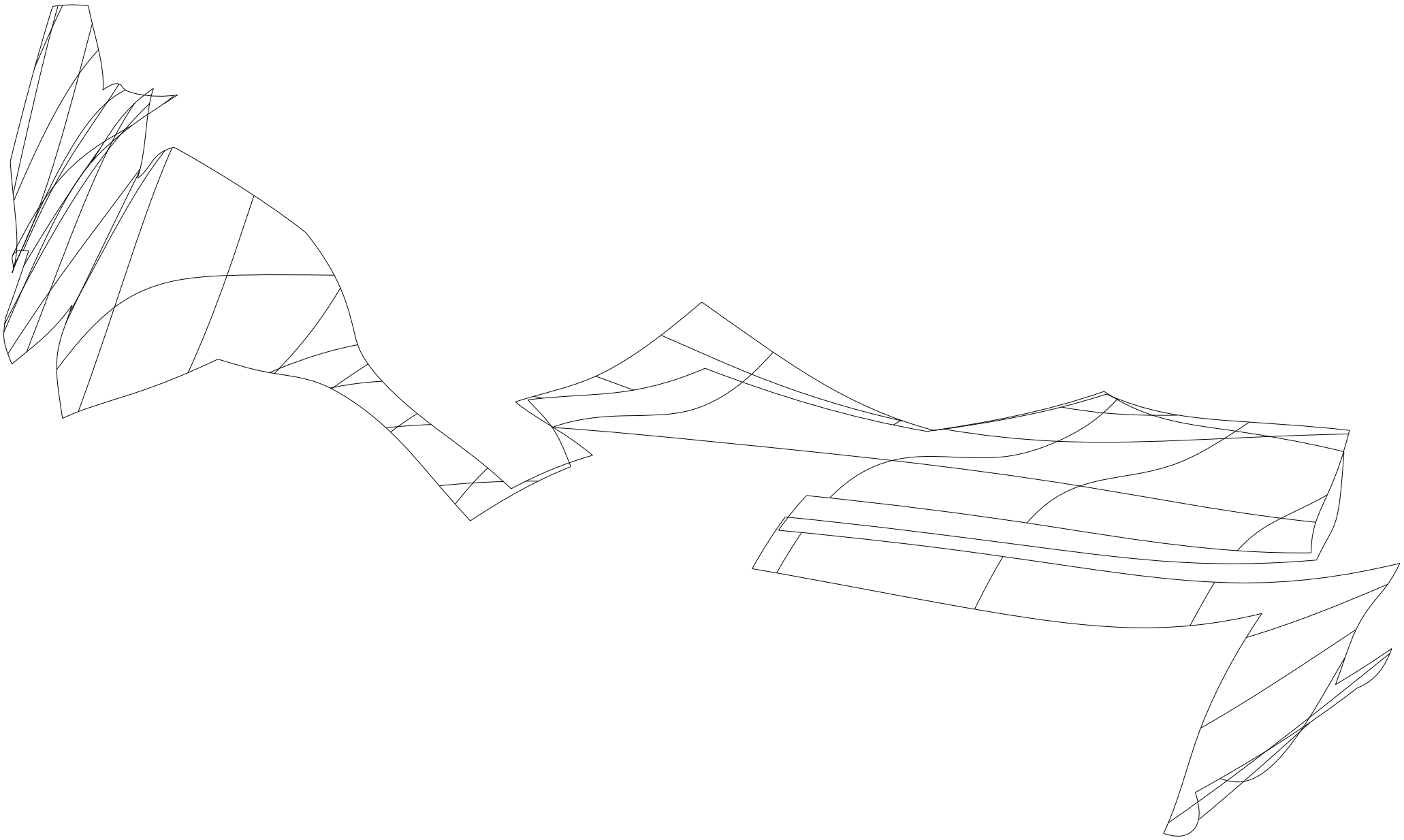

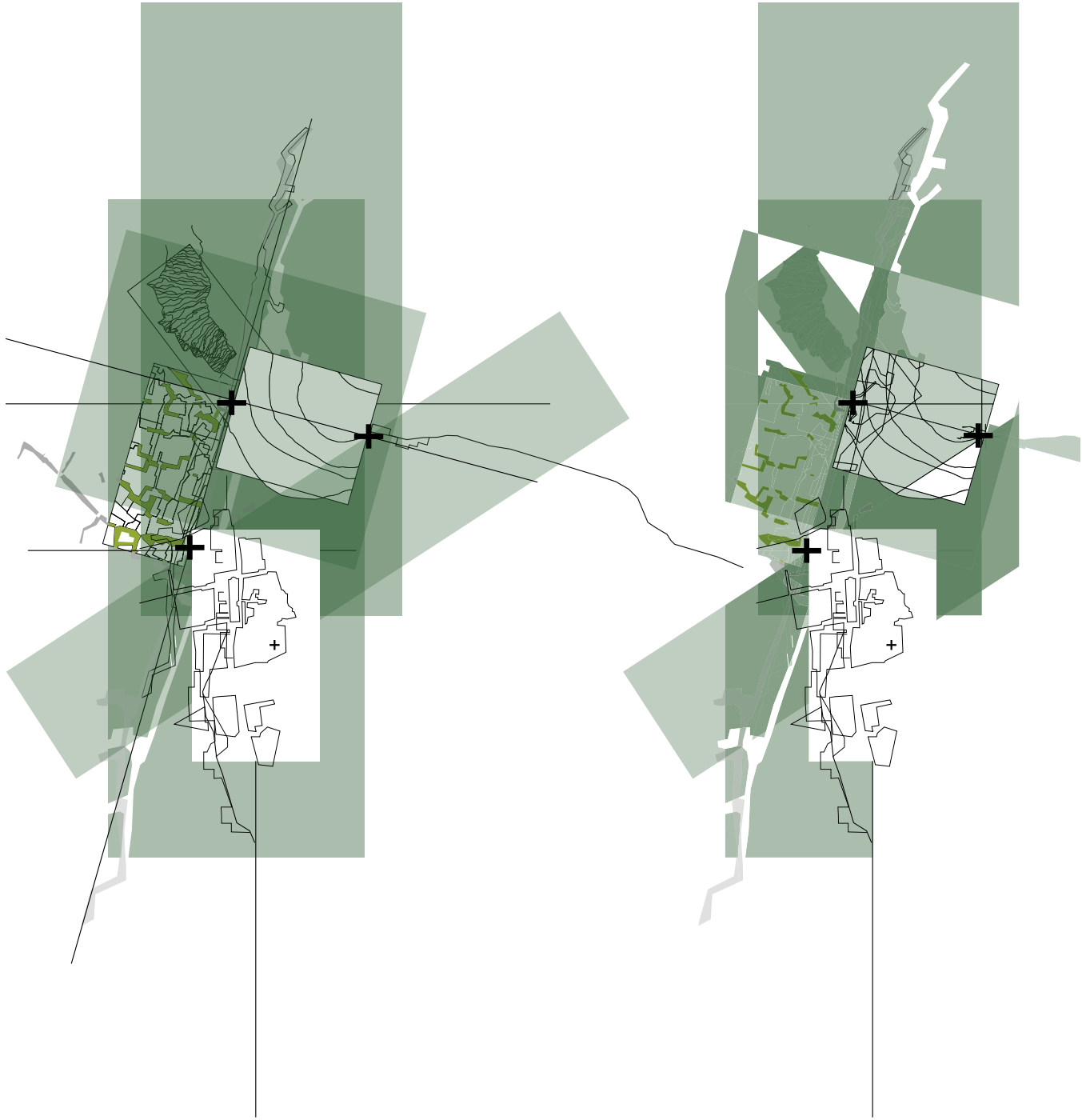

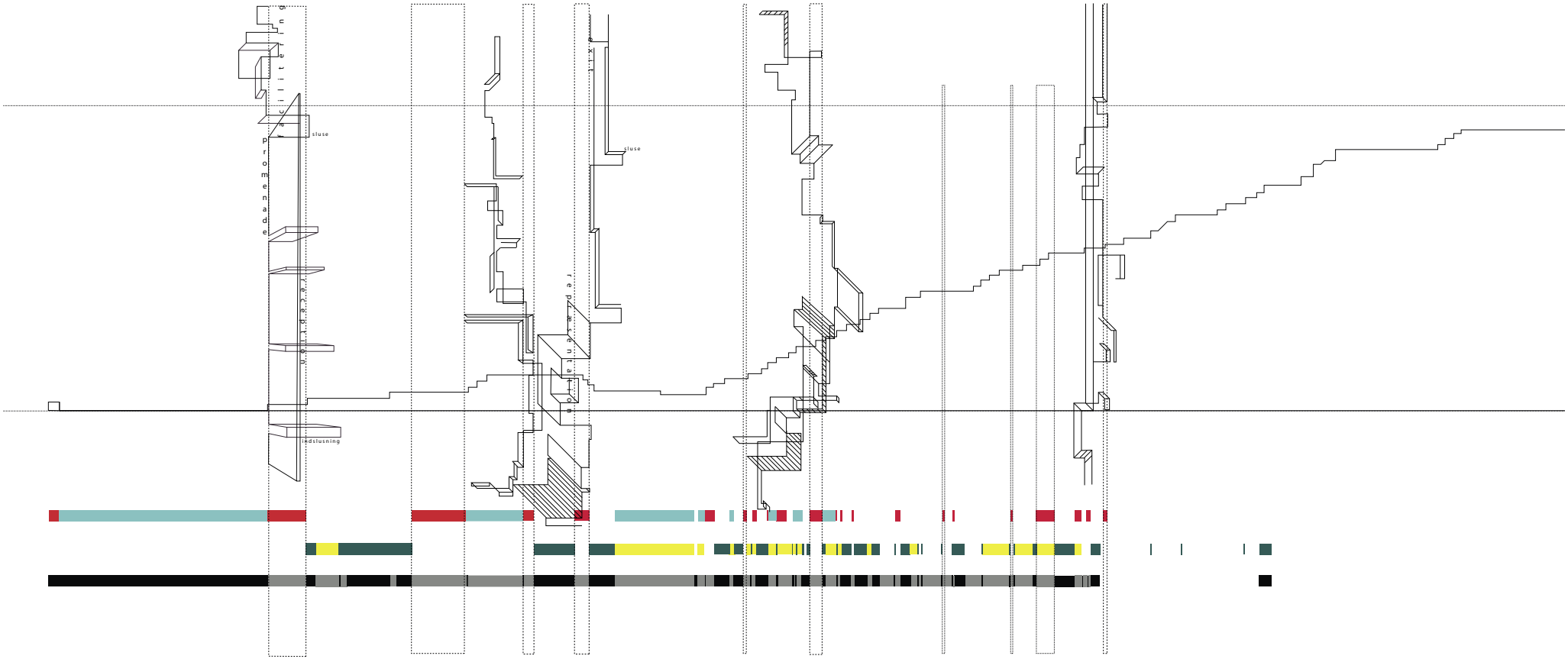
promenade
sluse
reception
indslusning
sluse

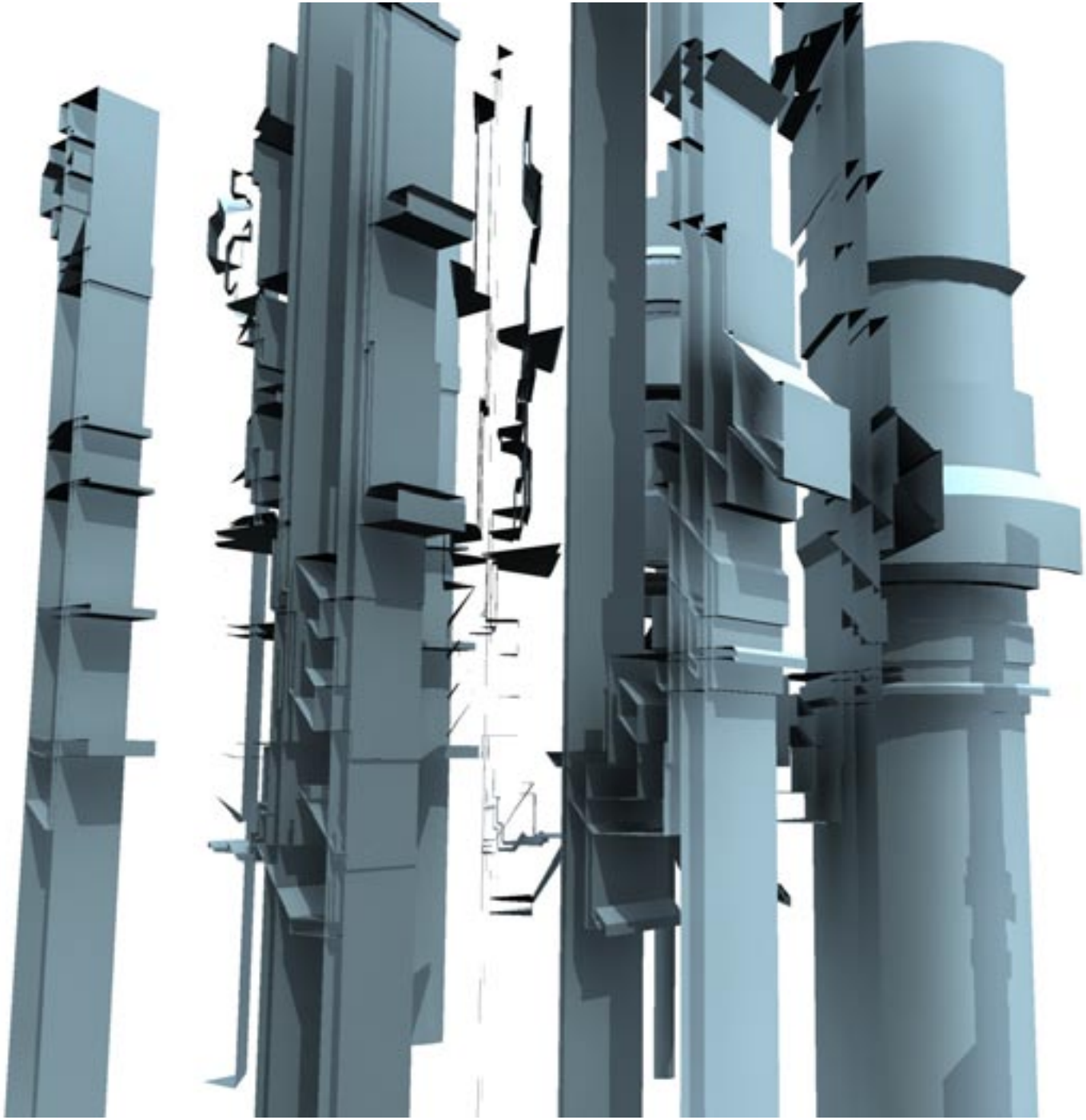

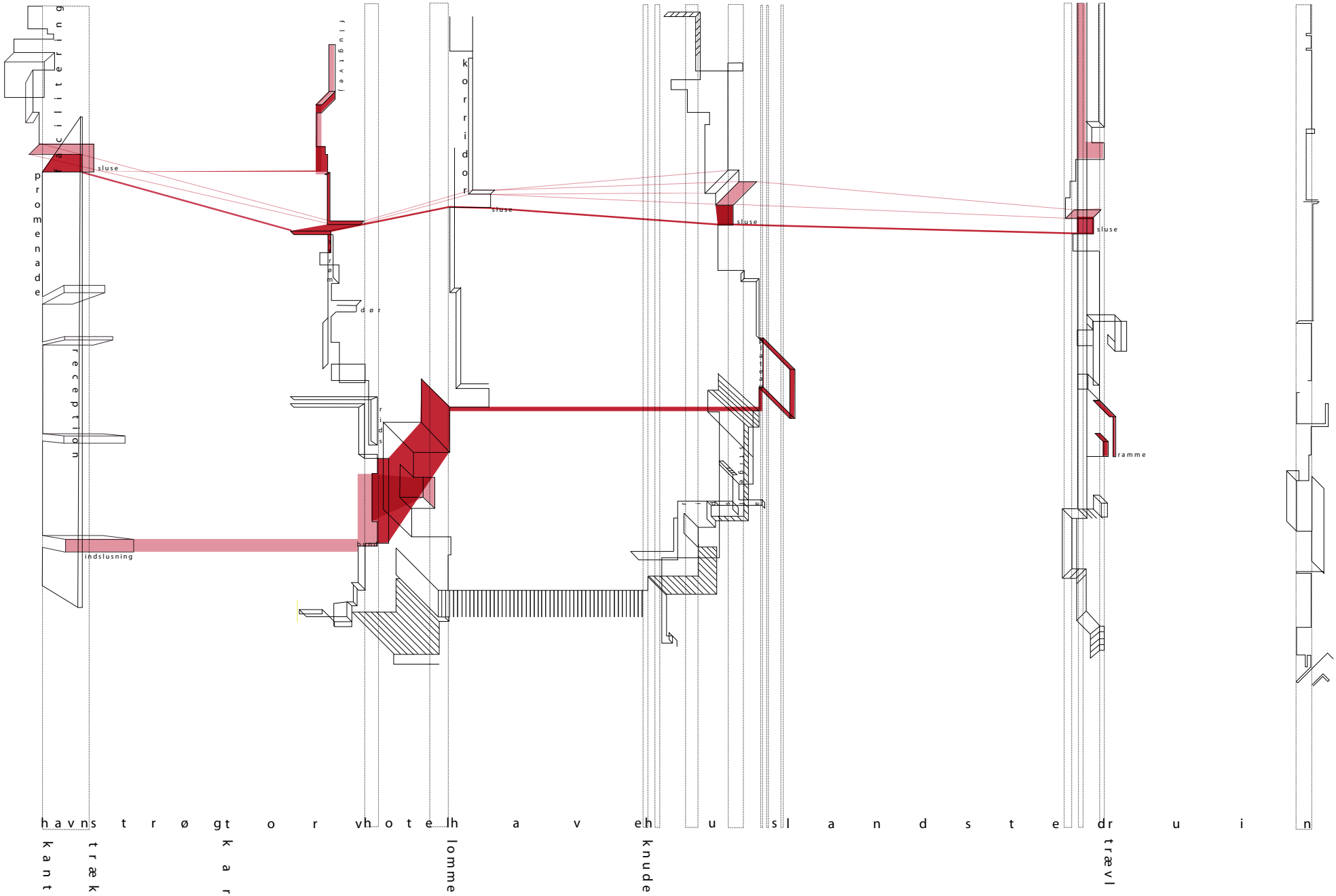

faciliteringsrum
promenade
reception
sluse
flugtvej
korridor
sluse
sluse
sluse
dør
ramme
indslusning
havnstrøgtorvhotelhavehuslandstedruin
kant
træk
kar
lomme
knude
trævl

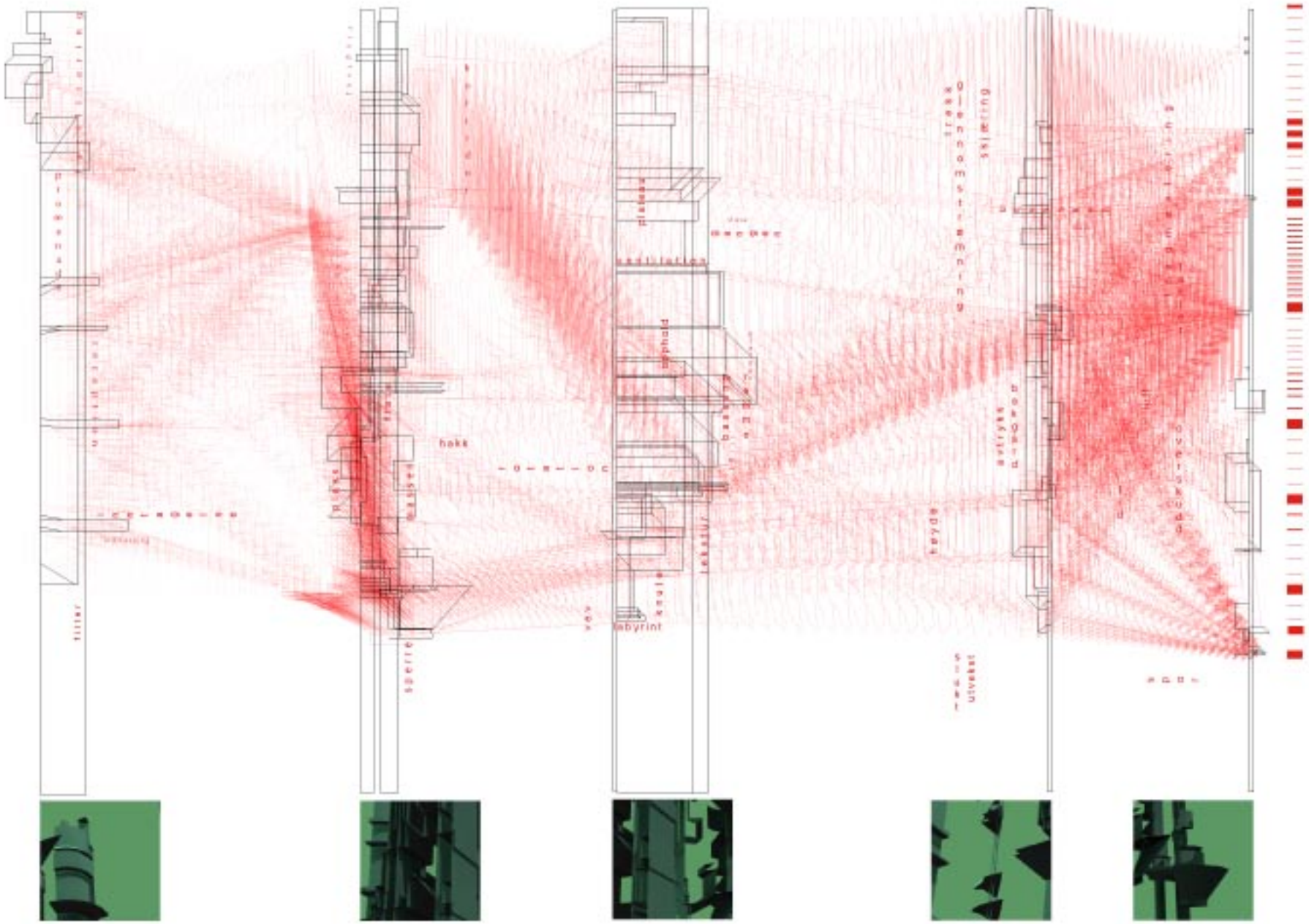
hakk
labyrint

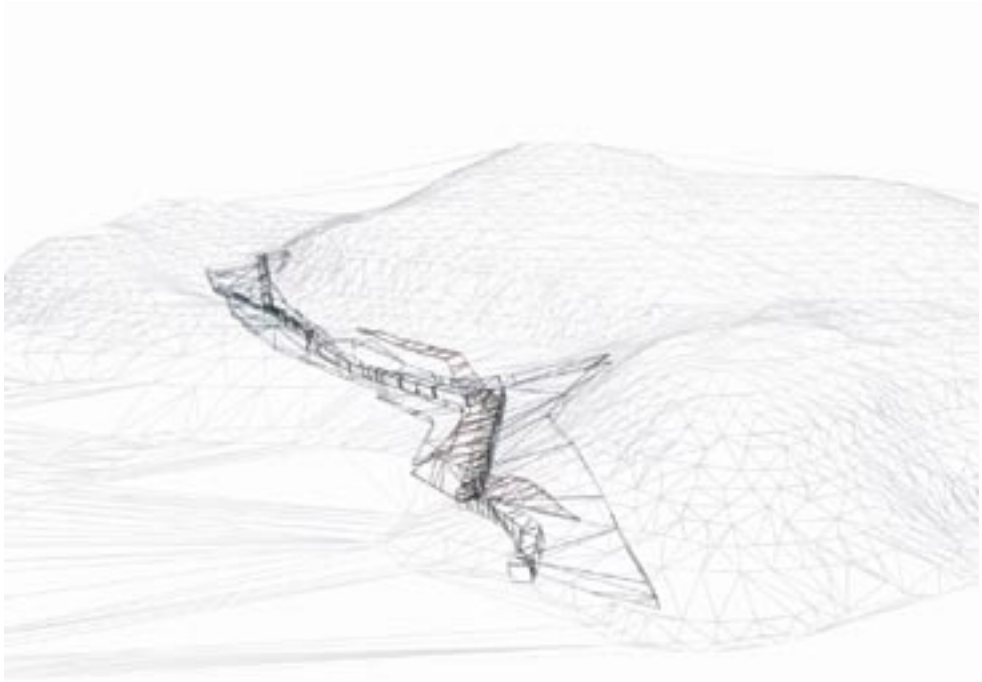

Vand, kløfter og barrierer ses som et samlet system bestående af forskellige størrelser der kan kortlægges og stables i lag.

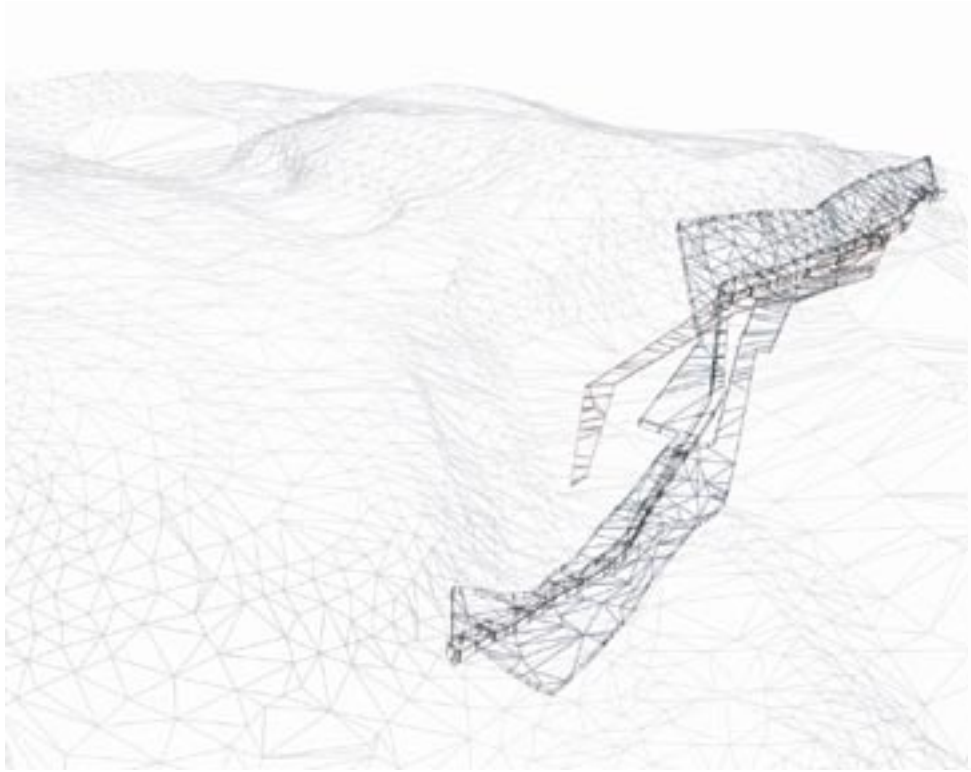

Båndene er ekstruderede snit ned gennem landskabet, lagt i de særlige spor som leder regnvandet ned fra bjergene.

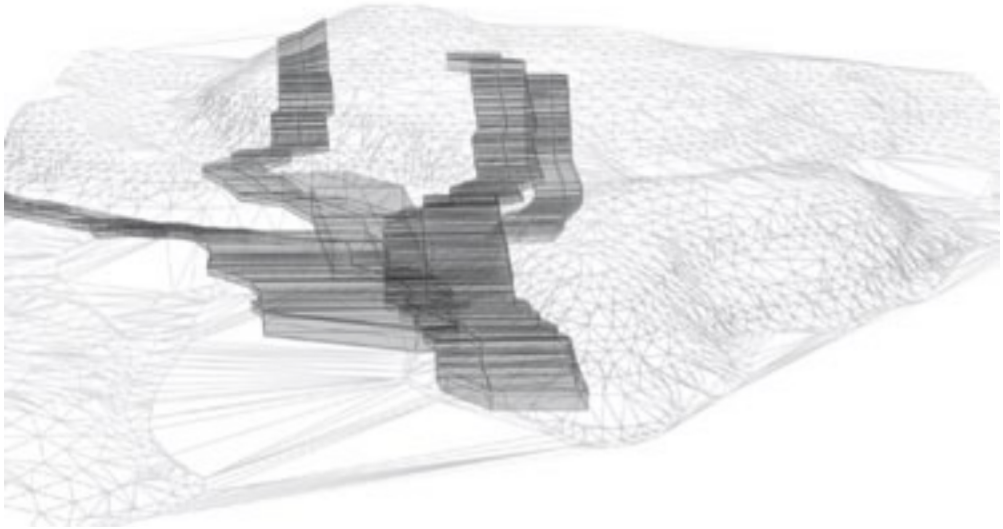

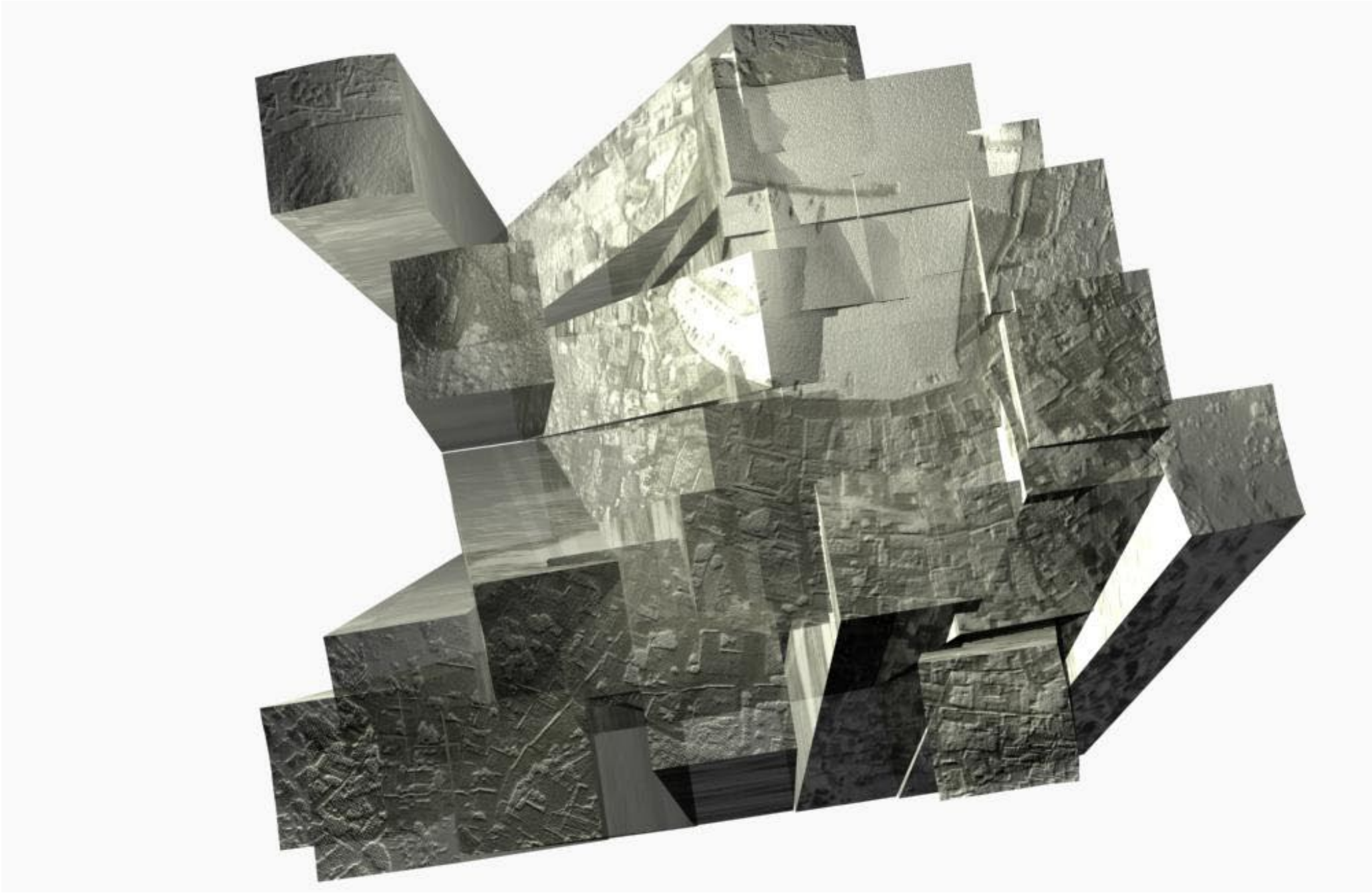

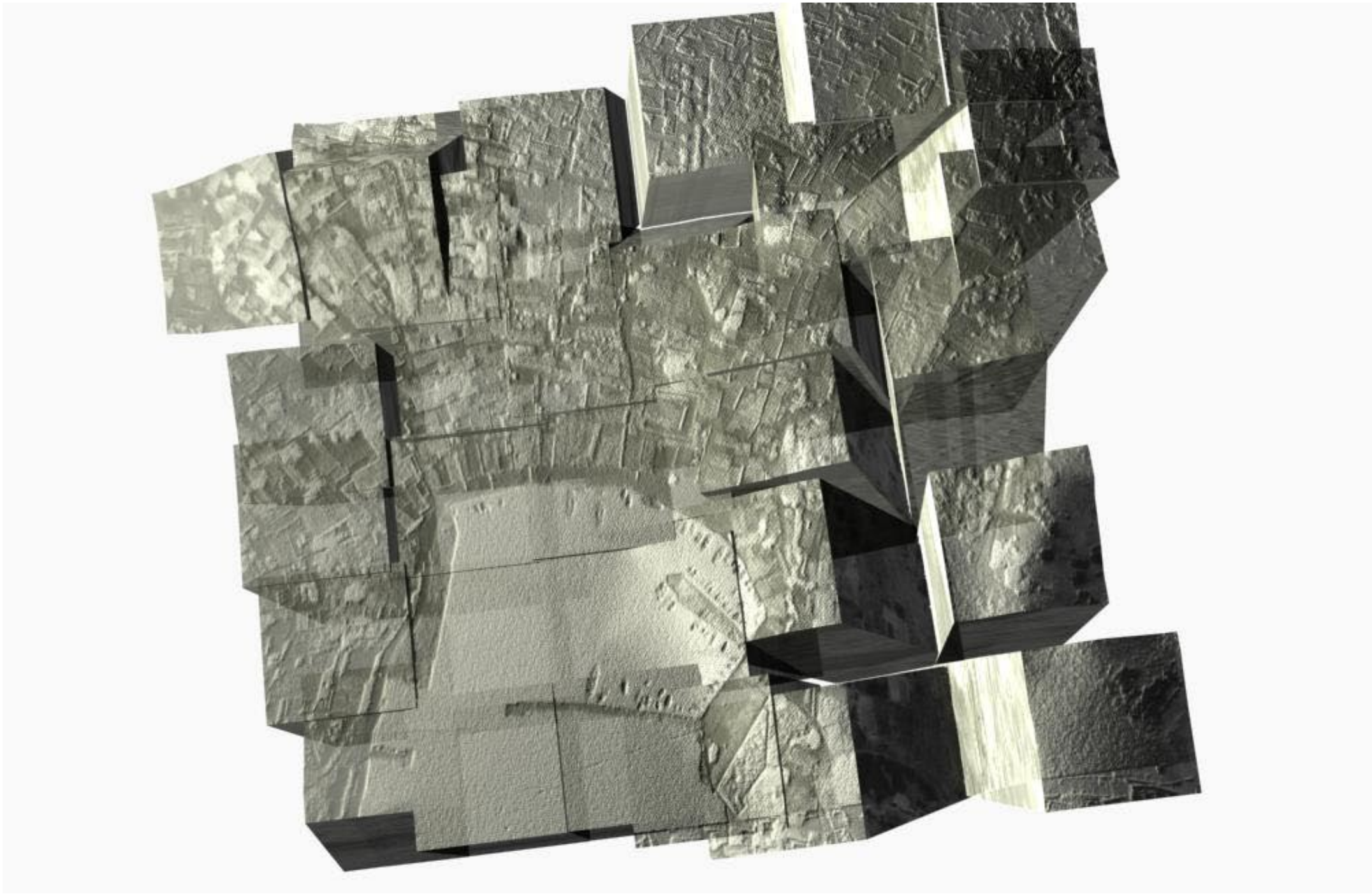

stemmer : skrænt, mur, åbning, kobling

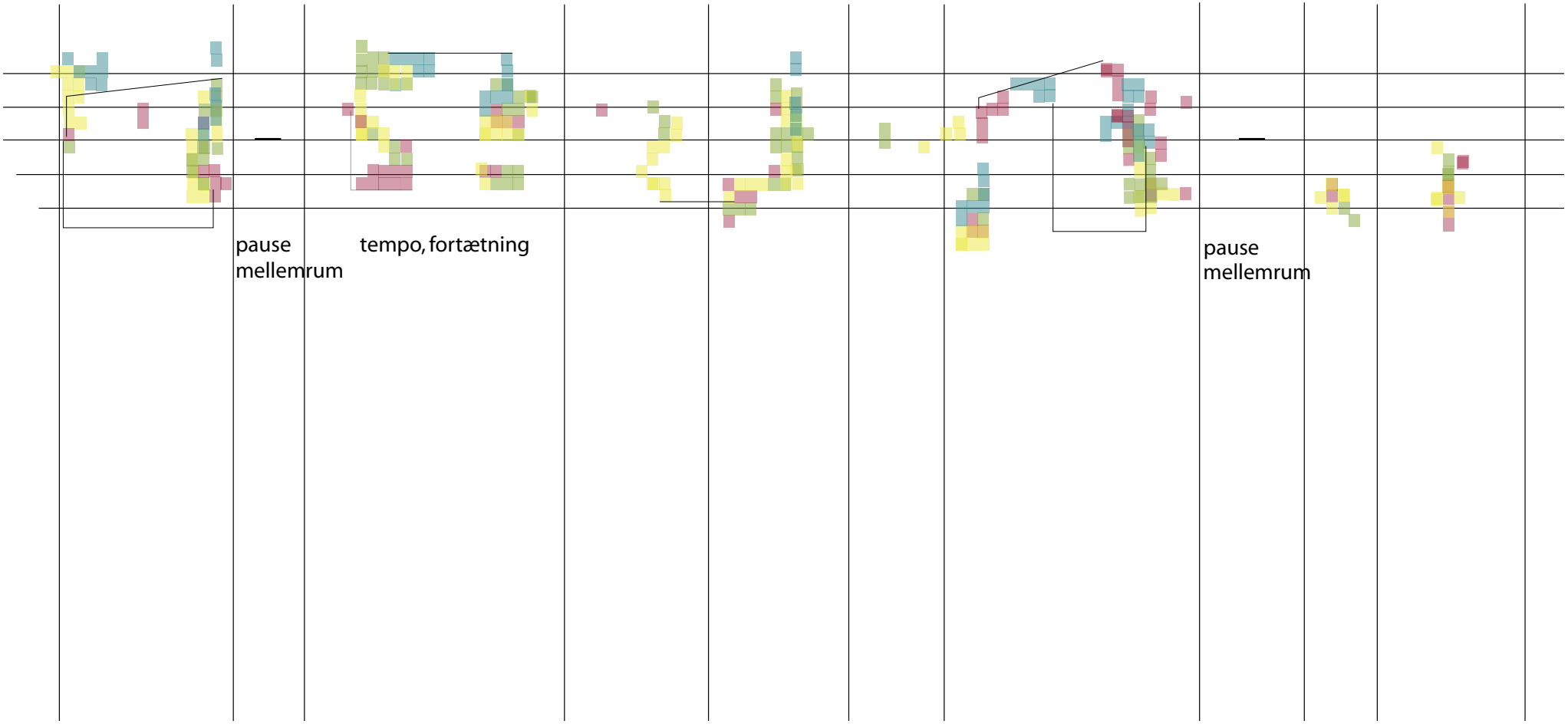

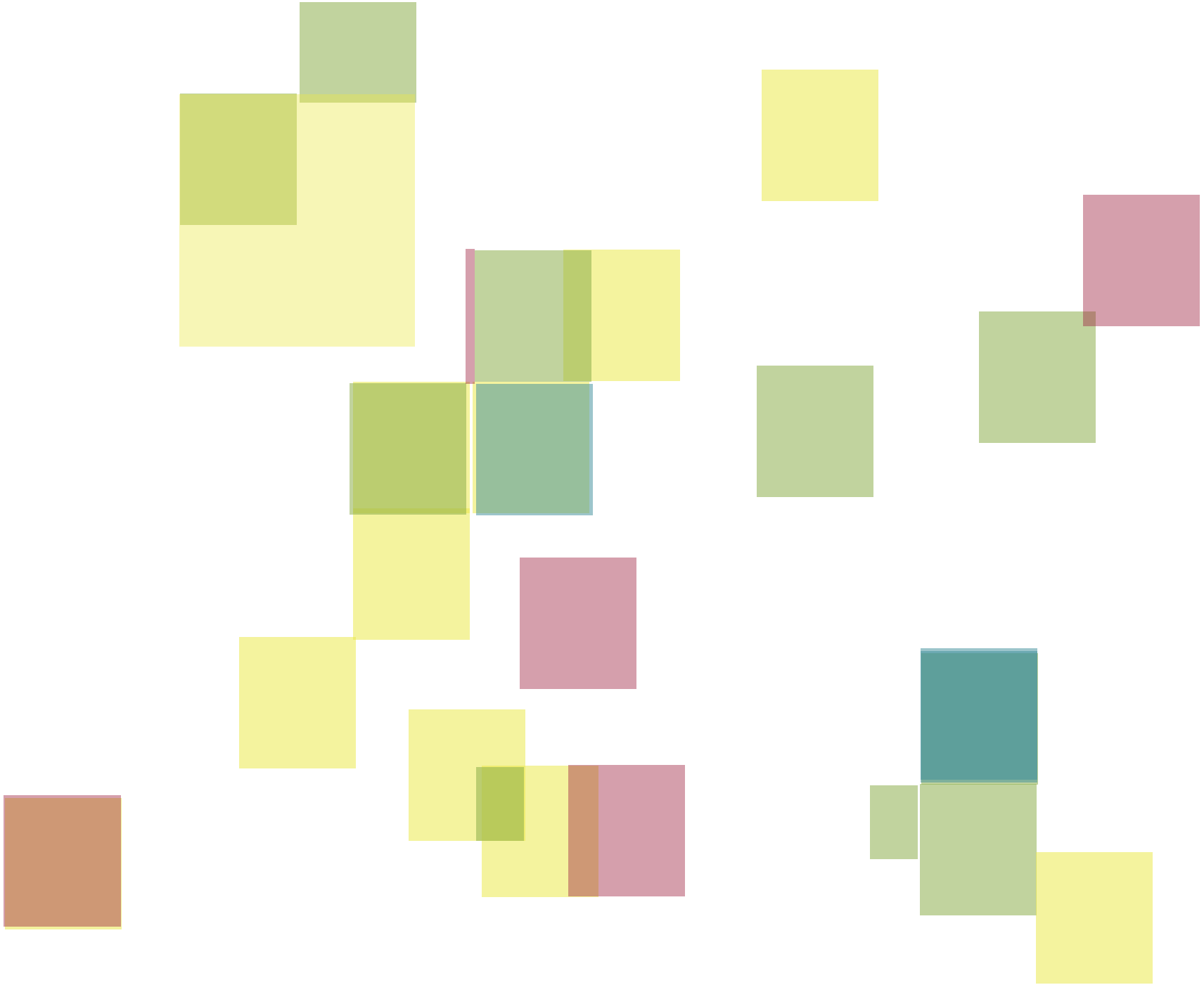

F Ø R

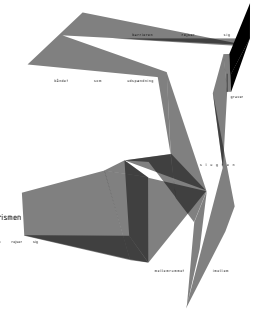

1. STADIE
Stedets topologiske karakter i stadiet før det indtrædes af turismen

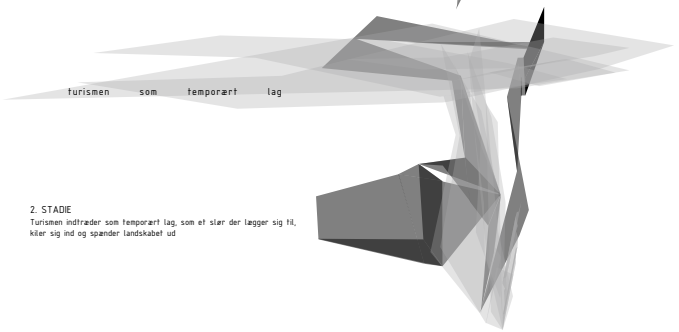

2. STADIE
Turismen indtræder som temporært lag, som et slør der lægger sig til, kiler sig ind og spænder landskabet ud

U N D E R V E J S

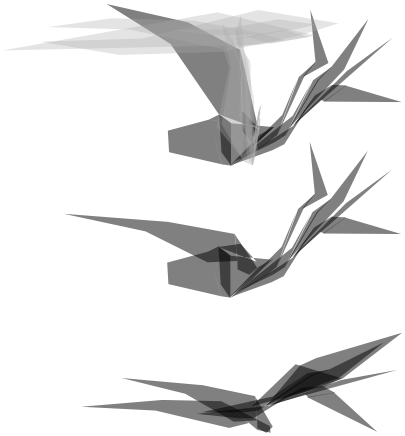

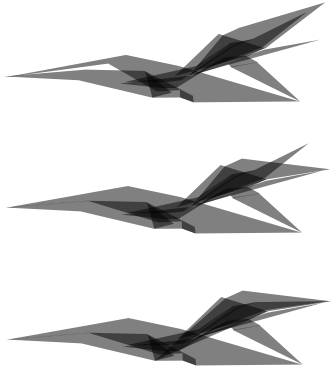

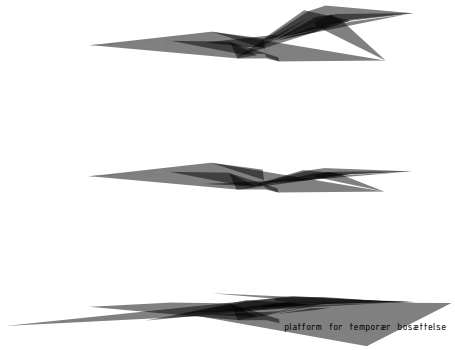

EFTER

3.STADIE
Ved turismens temporære bosættelse flades landskabet ud, og får ved denne transformation landskab lig alle andre steder. For turister er alle ær ens - på et overordnet plan - ved turismens indtræden flades det lokale islæt ud , og når det forsvinder igen, rejser det lokale sted sig og indtræder i sin topologiske karakter påny. På det tredie stadie, finder en temporær bosættelse sted. Stedet karakteristiske kant transformeres til platform.

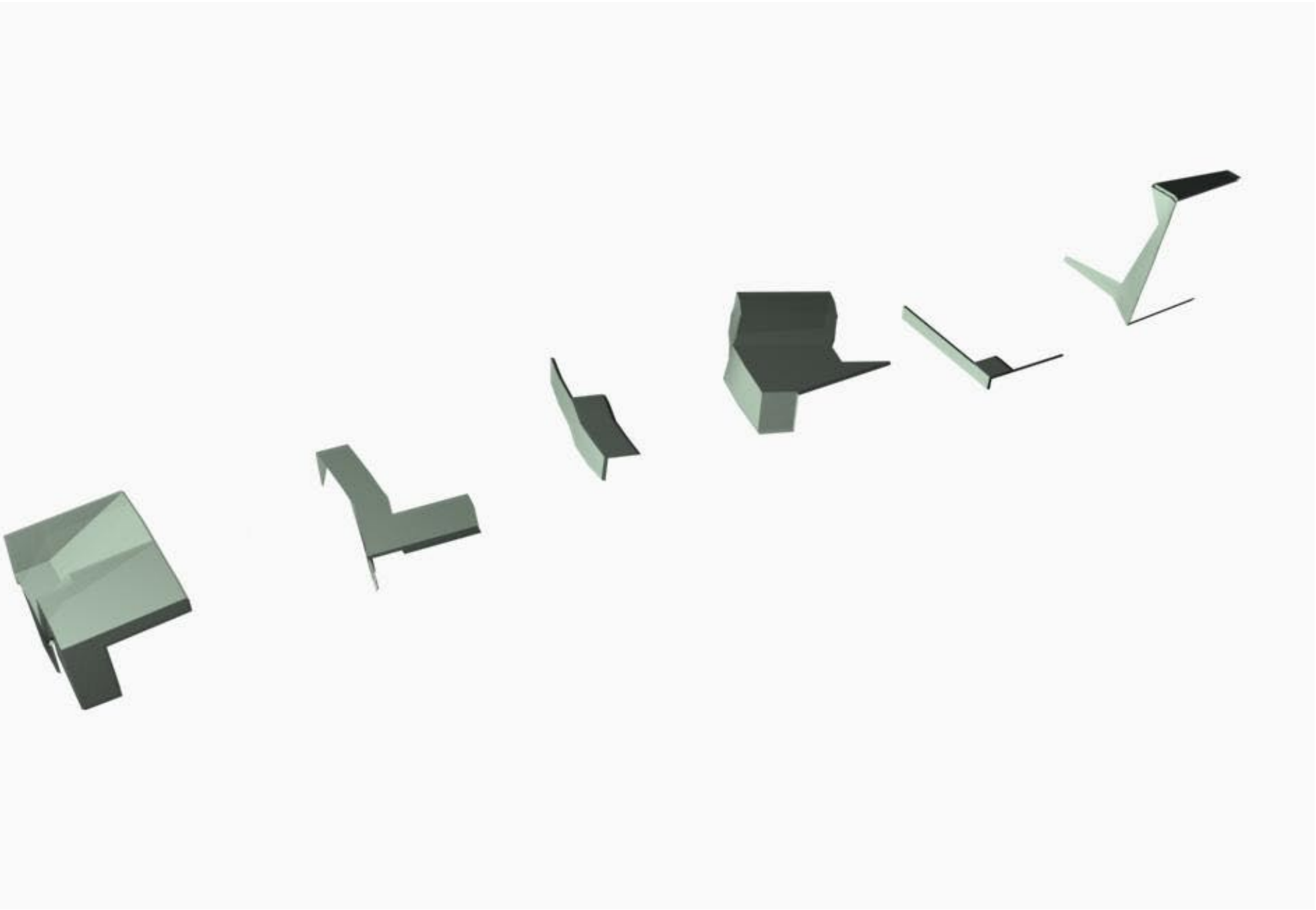

15.3.2004

15.3.

Til A.:

Den flettede linie, der både har konvekse og konkave forløb, der krydser, passerer, glider af; tråder der væver og breder sig ud: lader udpegede enklaver opstår, der ”gennemkrydser” en punktuel betydningsfortætning.

Til B.:

Den rytmiske linie, med sekvenser af andre rytmer, der trækkes, trykkes, trækkes igen et andet ”sted” hen; fortætninger, skæringer, der danner drop og samtidig beklæder ”skrænten”. En opskæring og laminering, der i sit væv skaber konturen af punktuelle ”snit”.

Til C.:

Som et skelet moduleres forskydninger, fortætninger i en modulerende bevægelse, der udpeger, griber, skær samtidig med at ”overfladerne” svøber og presser, klæder, dækker. I dette mellemlag nagles en udveksling, punkter/link.

Til D.:

I de bratte deformerede og voldsomme opskæringer mødes patchworket af lokale pitchelerede ”lapper”. Heroverfor sættes ”konstruktet” der modulere sig i et lodret gennemtrængning som opsamler og sætter sitrende bevægelser som bølger ud i sammenvævede linier.

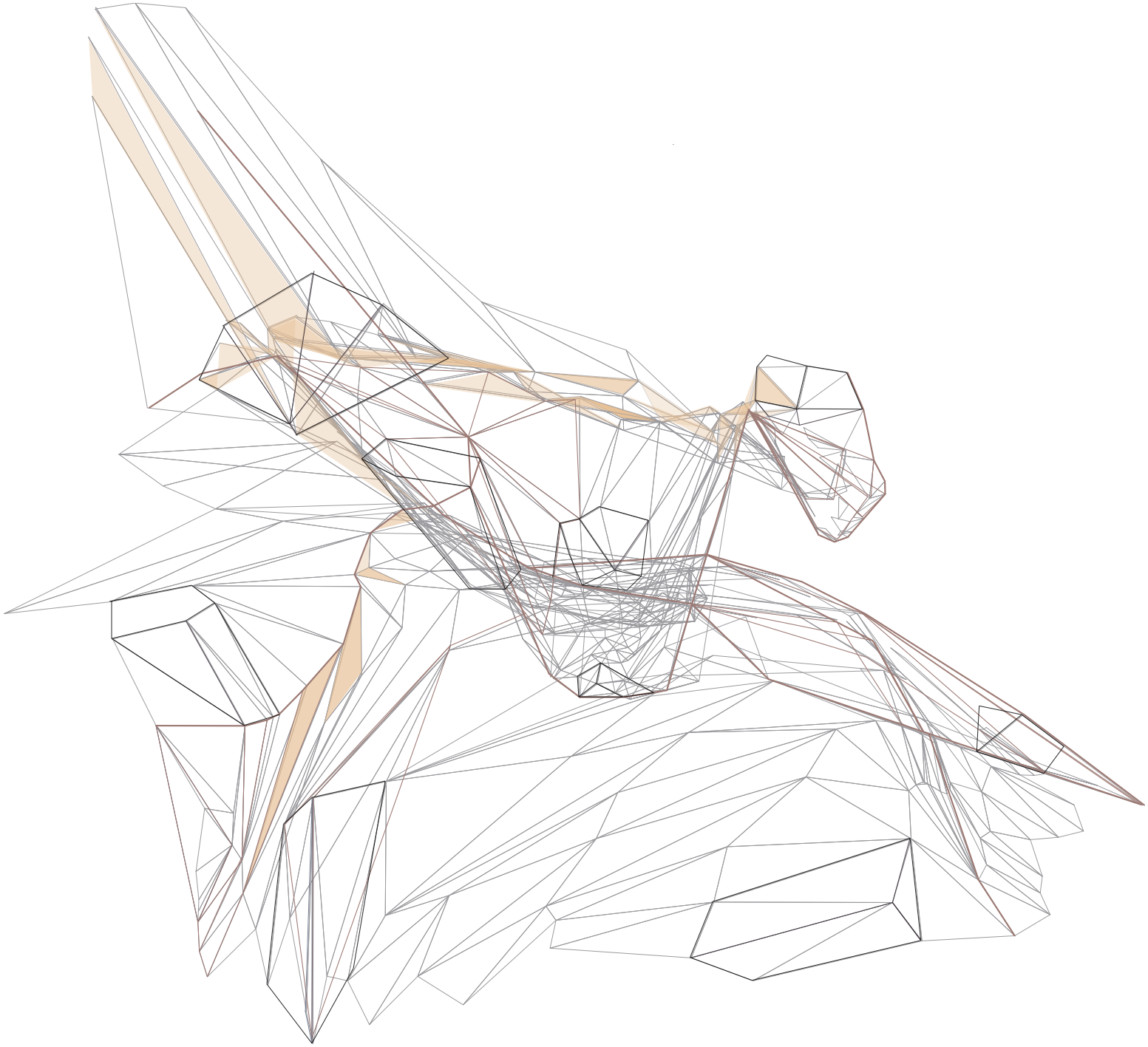

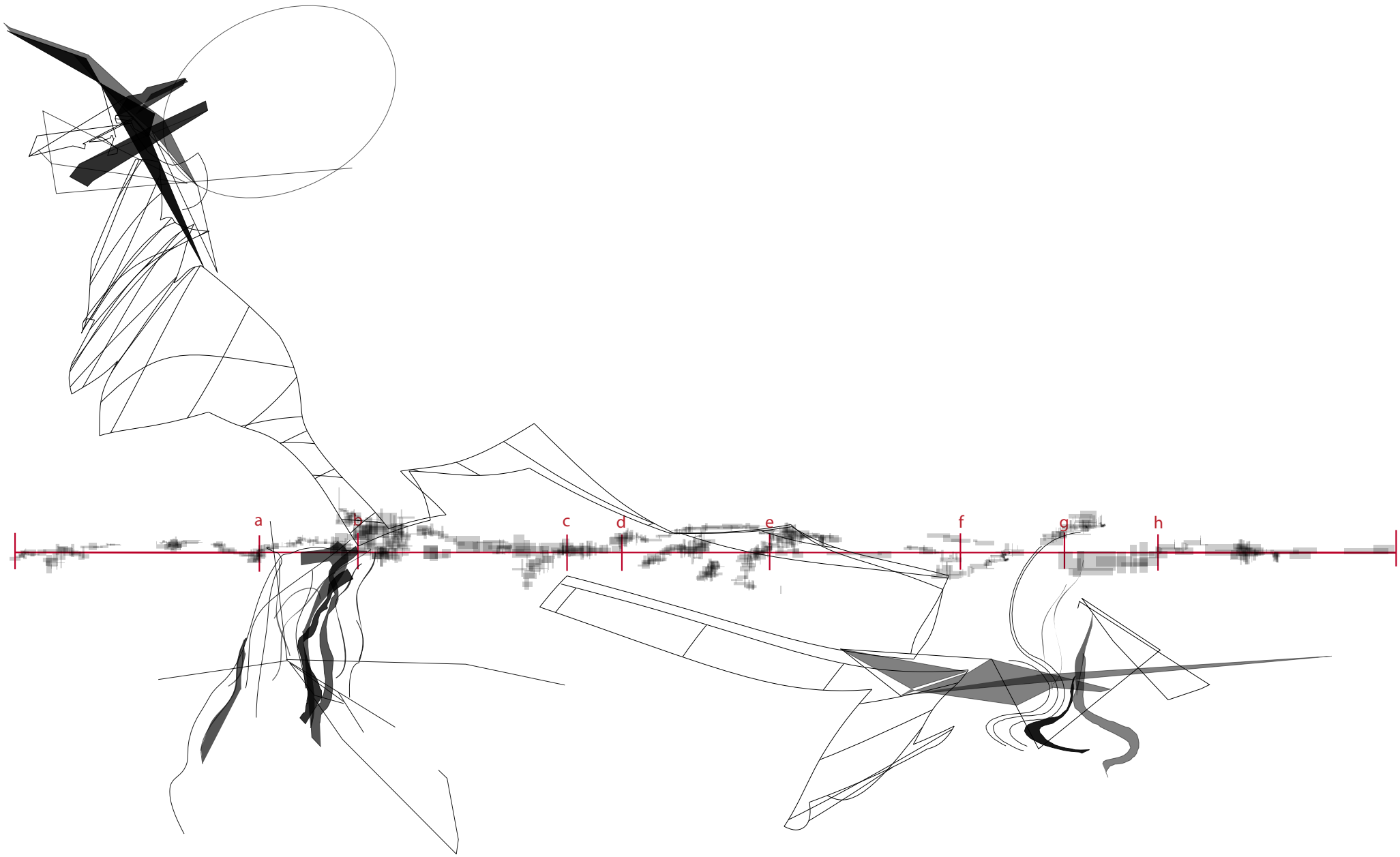
a
b
c
d
e
f
g
h

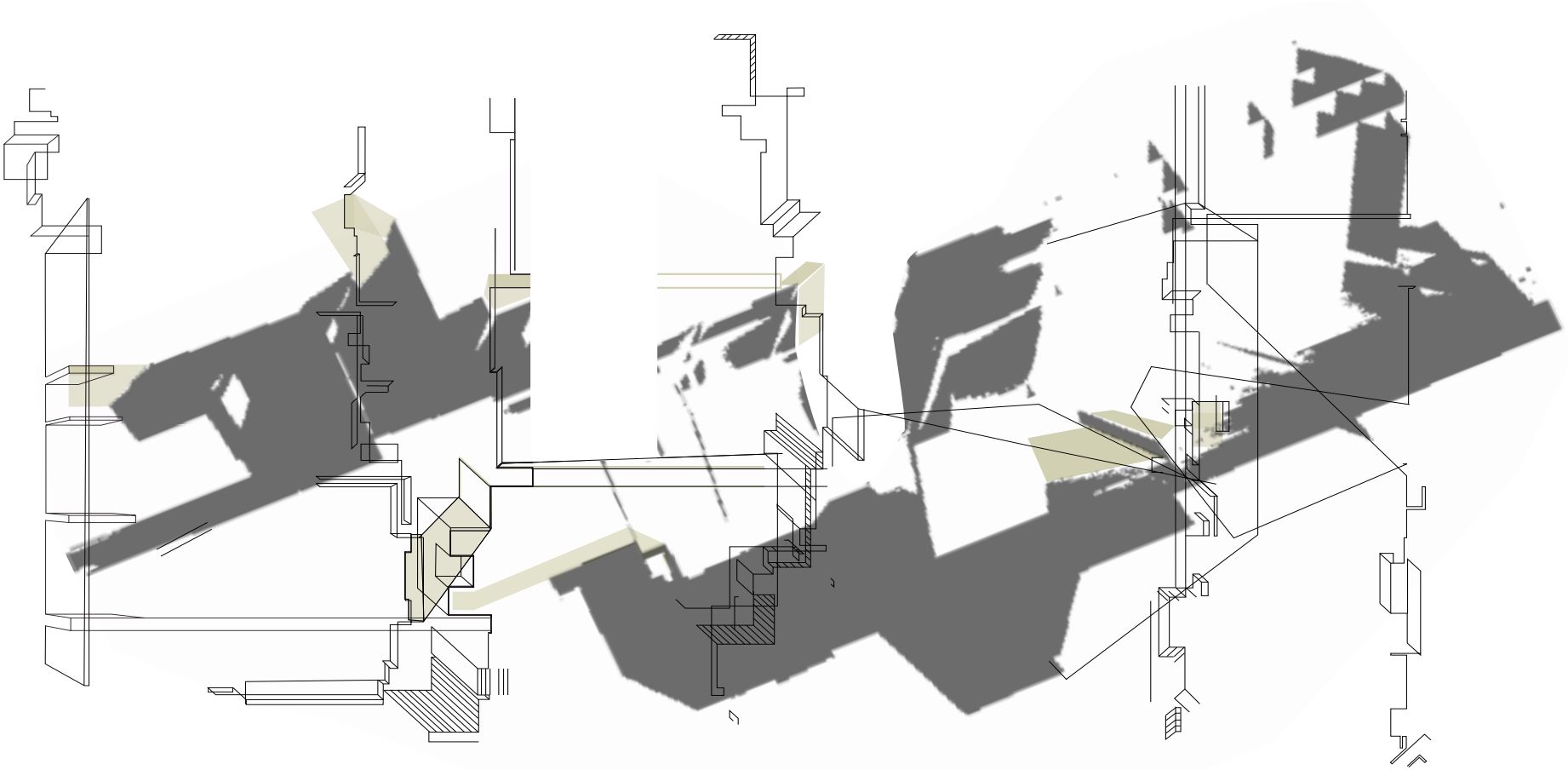

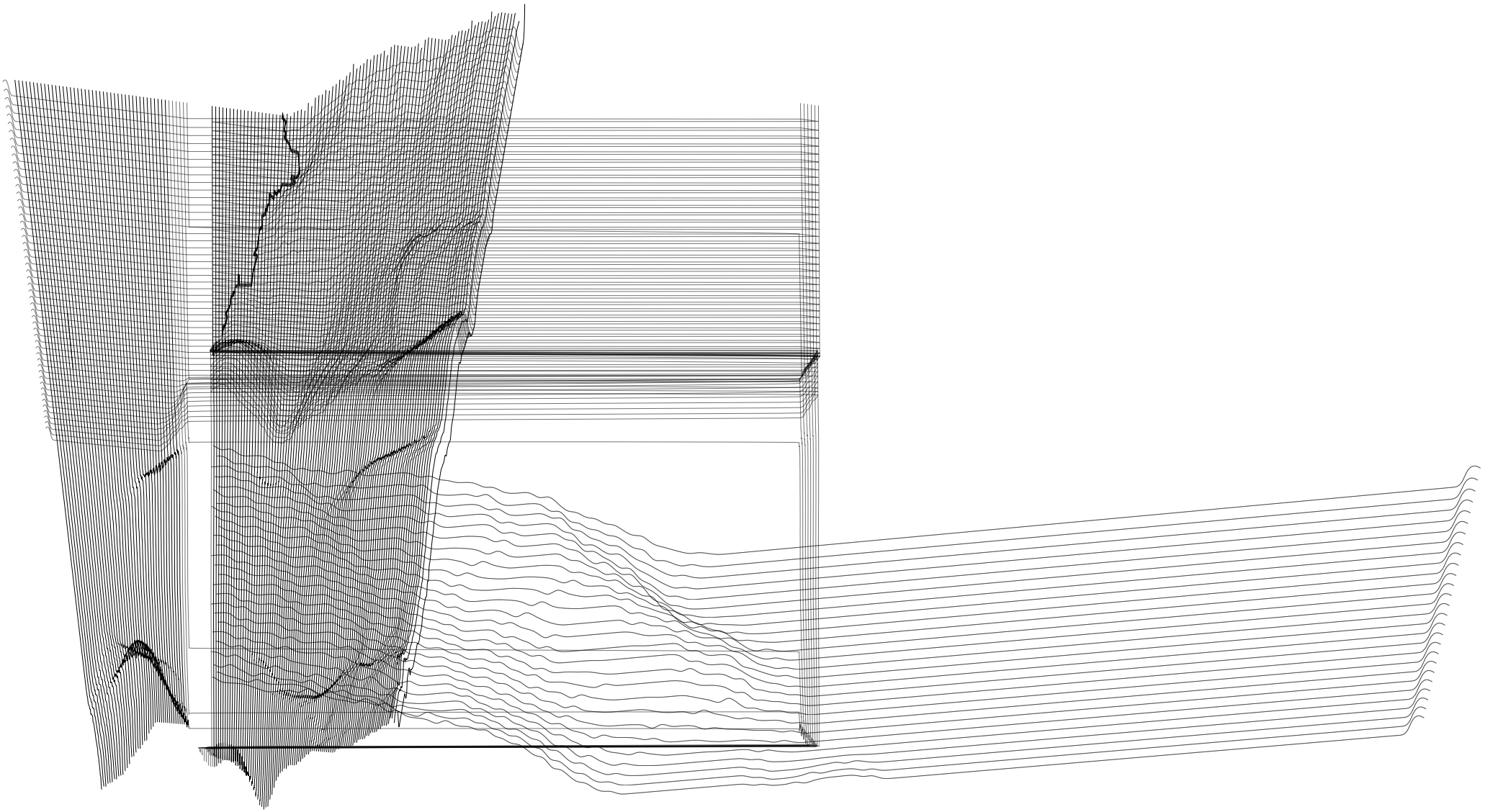

Gruppe D *16.3.2004*

16.3.2004

16.3 Spørgsmål til gruppe A, B, C, D:

Beskriv en række identiteter/begivenheder omkring ”den flettede linie”/”den rytmiske linie”/”de modulerede overflader”/”opskæringerne/ konstruktet” og de intensiteter der gennemkrydser som mulige korrespondenspunkter og træk de ”løse ender” ud som sonderinger i ”andre lag”.

Angrib de mange forestillinger, rens ud, tøm for informationer og beskriv/ fremkald særlige *steder i materialet.*

jeg folder min fugl
origami?
-spænder formen ud og vikler fladen, tråde samles - fortættes
-rejses skyggen
takten...
a
b
c
d
e
f
g
h
- og rejser sig i en fold?
drejer omkring...
..og griber fat
spænder et vingeslag ud
svagt i pausen genlyder ekkoet
slår nye slag
-noget tabes, -dro

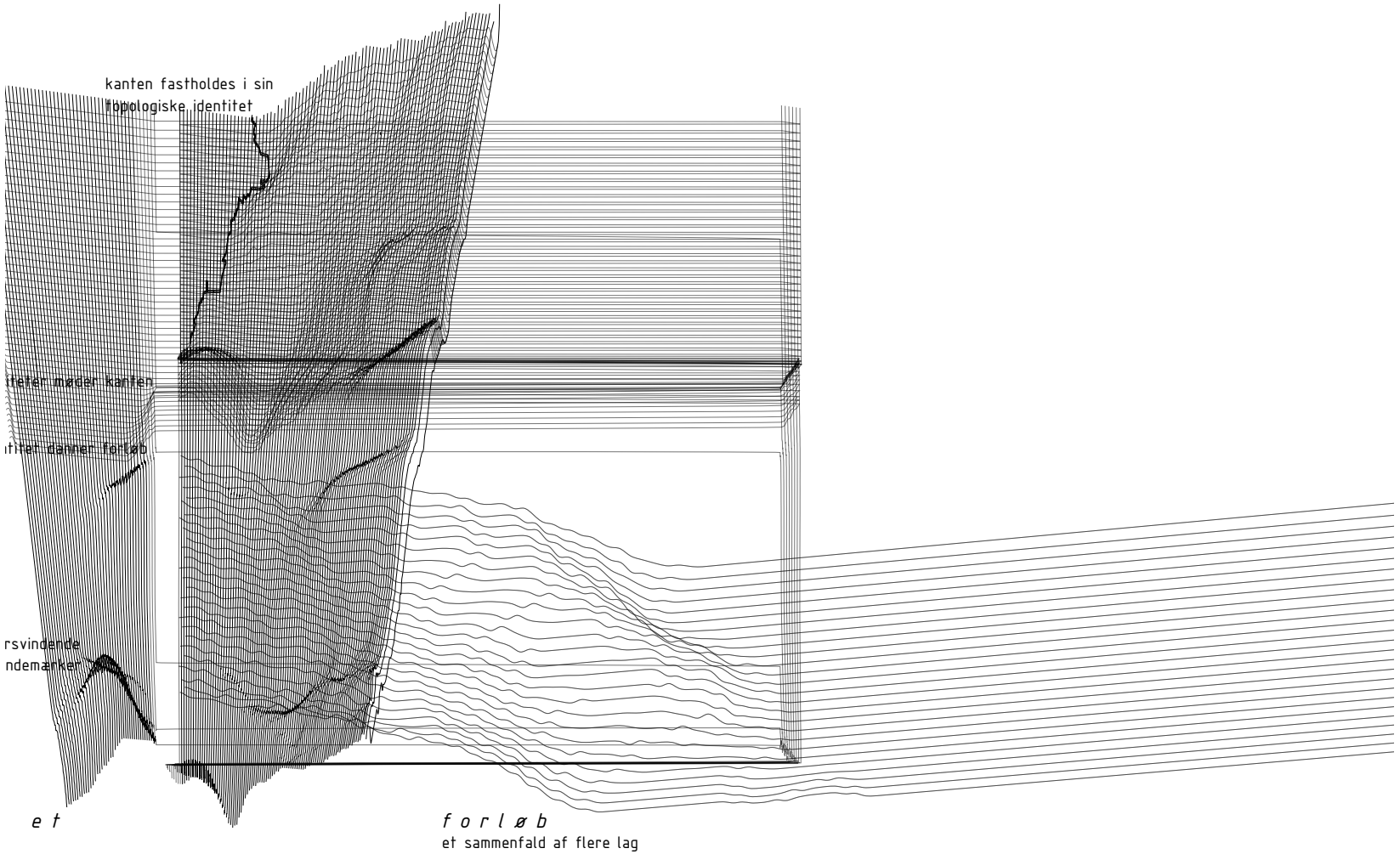

Kan man her tale om at en ellers karakteristisk topologisk identitet gennemgår en form for nedbrydning i mødet med udefra kommende strukturer?
At landskabets/øens umiddelbare oplagte identitet skydes til side og påvirkes således at man kan begynde at tale om en nedbrydning? – hvor optrevlingen af denne identitet danner nye forløb. I en optrevling kan der i nedbrydningsfasen opstå en anden identitet med nyt potentiale.

Kan man tale om et minimum af faktorer der er nødvendige for at en identitet kan fremkomme?

Samlet tekst

A

Den flettede linie, der fastholder og opløser; lader en linie skære, gribe og danne omdrejningspunkt.
En hvirvel, der kaster splinter af sig, som spænder vævet ud og samtidig optræder som lokale tyngdepunkter i det samlede net.
Det tynde spind som yderligere lag, der føjer sig omkring den skærende linie, men ligeledes bryder ud og skaber sit eget væv.

Den konstante udveksling imellem lagene kan betragtes som en tidslig proces. Det lette væv bliver gennemstrømmet af stærkere linier, der forsøger at fastholde større træk. Flader opstår og splinter dannes. Disse er blevet til igennem nettet, men forsøger ligeledes at løsrive sig fra det. Denne proces kan yderligere karakteriseres som skiftende tilstande fra det flydende net til massive udpegninger.

Udvekslingen danner ligeledes lokale identiteter og kunne beskrives som væven der med sin
mekanik sammenvikler og binder stykker af stof,
nogle syet til klæder bestemt til særlige lejligheder.
Et sted henslængt,
et andet sted sammenfoldet,
lagt i skuffen,
ordnet for en tid.
En bydende dug,
strømpen og
skohornets glatte forhold, optrævlingen og stopningen. Corsagen.

kompressor skub kobling det svage punkt udklap mimende karakterer led hængsler tyngde opsamler fordeler omdrejningspunkt forgrund indspundet appendix sammentræk indgange nerve hukommelse-skuffe prop udslag beklædning klæde fornemmelse udtræk optrævling

B

Oregami bliver til takt/ jeg folder min fugl, spænder formen u dog vikler fladen/ tråde samles fortættes I spindet… noget tabes –drop/ rejser sig i en fold, drejer omkring og griber fat/ spænder **et vingeslag ud**/
svagt i pausen genlyder ekkoet

C

Sekventielle moduleringer i en sideverts bevægelse, der rekonfigurerer, modificerer og fremkalder nye tilstandsformer.

Protesen
som den lejlighedsvise adapter imellem det modulerende og byens protosteder.
Det provisoriske link
imellem byens sedimentære erfaringsgrundlag og det skabende.

Etableret sameksistens via punktvise fikseringer, der fastholder forskelle, uden at sammenblande, men som lokalt konfigurerer en særlig tilstand, en intensitet.

En udposning, der i fladen fremstår karakterløs. Et svagt sted.
Et muligt potentiale.

Fragmentet der moduleres ud og væk fra sin oprindelige konfiguration. En selvstændiggørelse. Mødet som generende konsekvens.

Særlige
Lokaliteter
opstår i en sammenstilling af forskelle. Dels afsluttet i form og hæftet i mulige hængsler.
Dels **åben og fragmenteret, hvor den entydige identitet viger og skaber åbning** for en ny tegnverden.

En viklen af tråden skaber
pludselig flade
, vender og vikles videre i en udslyngende, hvirvlende bevægelse.

Hvor der slåes ud ligger et åbent felt for nye sammenstillinger. Periferien.

I særlige punkter tager
de oprindelige nøgler del i den større figur. I disse punkter muliggøres en glidende læsning igennem figurationen, på tværs af sekvenserne.

D

Som tektoniske plader forskydes byens elementer og særlige brudflader dannes ved fortætning og overlejring af de enkelte elementer. Disse brudflader tager form som forskellige rumlige modeller der peger mod en måde at bevæge sig rundt i og på kanten af materialet. Modeller som beskriver særlige forløb og placeringer i forhold til de elementer (pixels) som byen er skåret op i.
Pixeleringen lægger sig henover som et flimrende lag af informationer, der nogle gange skærer byen og andre gange flyder henover.
Hver pixel skrives som i et partitur i kraft af en bestemt opsætning af mellemrum, linjeinddelinger og sammensætning.

Kan man her tale om at en ellers karakteristisk topologisk identitet gennemgår en form for nedbrydning i mødet med udefra kommende strukturer? At landskabets/øens umiddelbare oplagte identitet skydes til side og påvirkes således at man kan begynde
at tale om en nedbrydning? - hvor optrevlingen af denne identitet danner nye forløb. I en optrevling kan der i nedbrydningsfasen opstå en anden identitet med nyt potentiale.

Kan man tale om et minimum af faktorer der er nødvendige for at en identitet kan fremkomme?

En bydende dug

pludselig flade

mekanik sammenvikler og binder stykker af stof

at tale om en nedbrydning? - hvor optrevlingen af denne identitet danner nye forløb. I en optrevling kan der i nedbrydningsfasen opstå en anden identitet med nyt potentiale.

åben og fragmenteret, hvor den entydige identitet viger og skaber åbning

de oprindelige nøgler del i den større figur

nogle syet til klæder bestemt til særlige lejligheder.

Protesen

Et sted henslængt
et vingeslag ud/
svagt i pausen genlyder ekkoet

et andet sted sammenfoldet

En udposning, der i fladen fremstår karakterløs. Et svagt sted.

Hver pixel skrives som i et partitur i kraft af en bestemt opsætning af mellemrum, linjeinddelinger og sammensætning.

lagt i skuffen

ordnet for en tid.

Det provisoriske link

strømpen og
skohornets glatte forhold

17.3.2004

17.3 Spørgsmål:

Nye grupper: 1, 2 og 3.

Beskriv en *infrastruktur* der knytter de forskellige *steder* sammen. Infrastrukturen kan udvikles som forbindelseslinier der knytter de enkelte *steder* sammen og skaber udvekslinger, men den kan også forstås som en ny struktur der trækker informationer og konfigurationer ud af stederne.

Se *Infrastructure as network, Infrastructure as structure.*

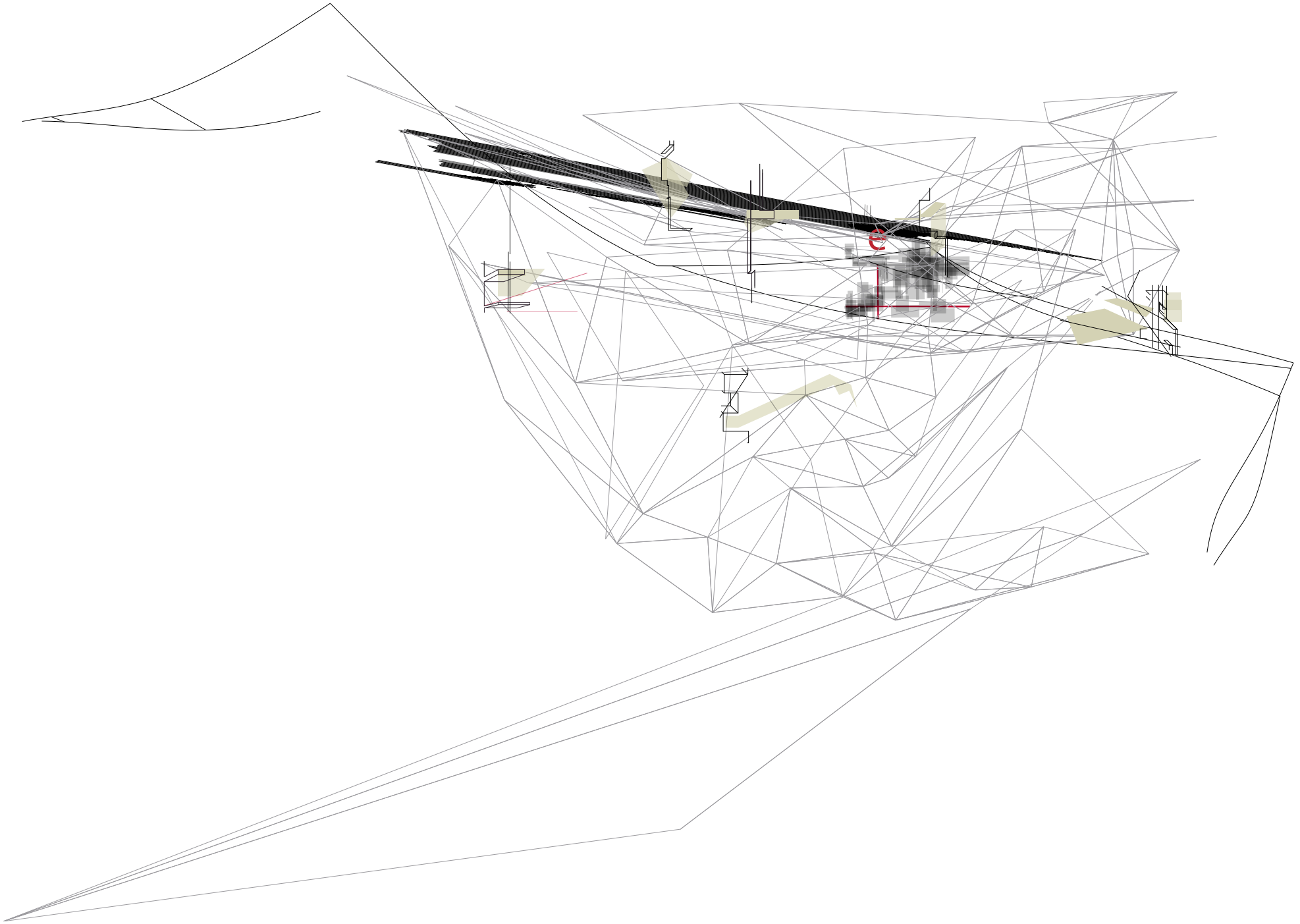

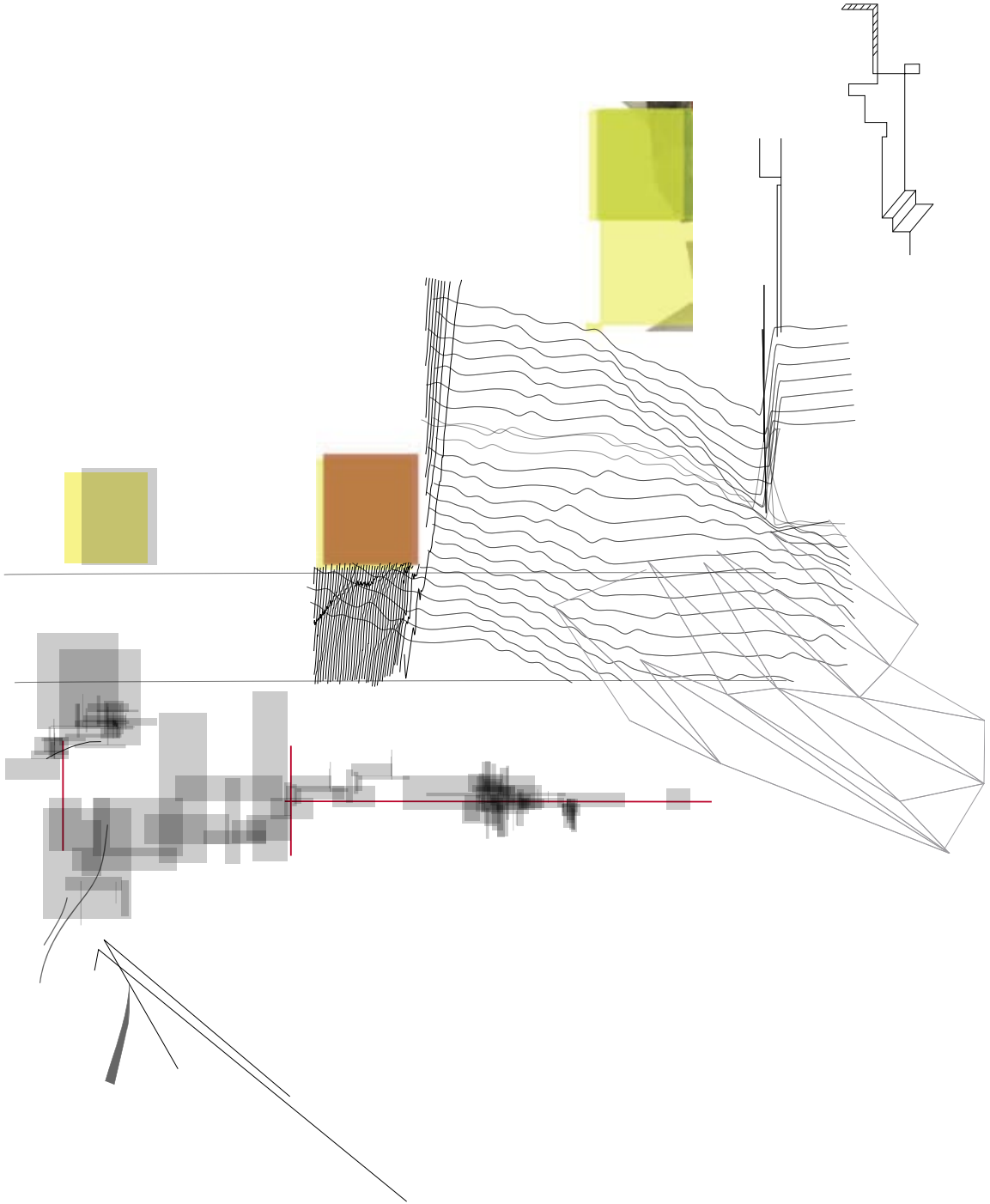

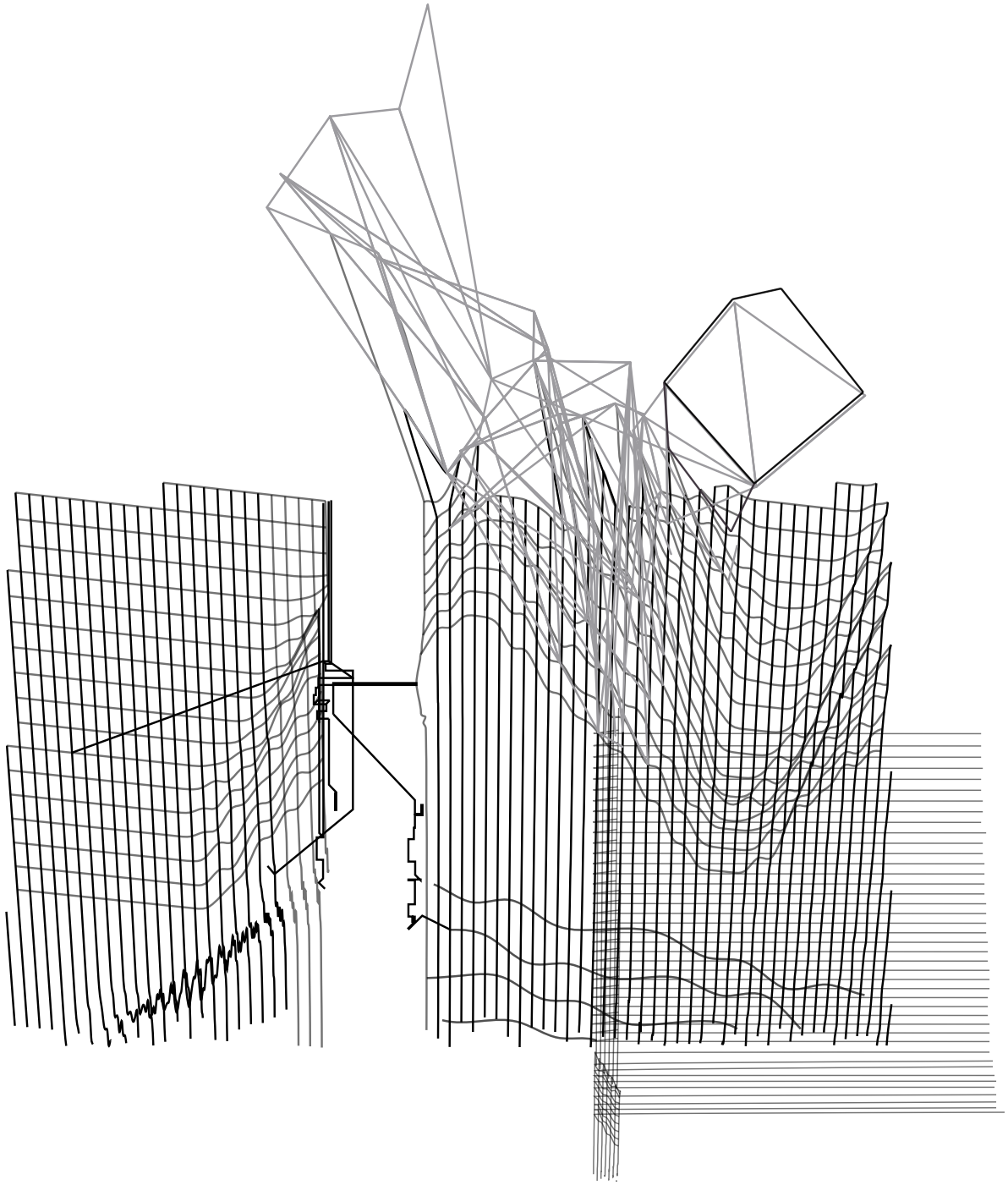

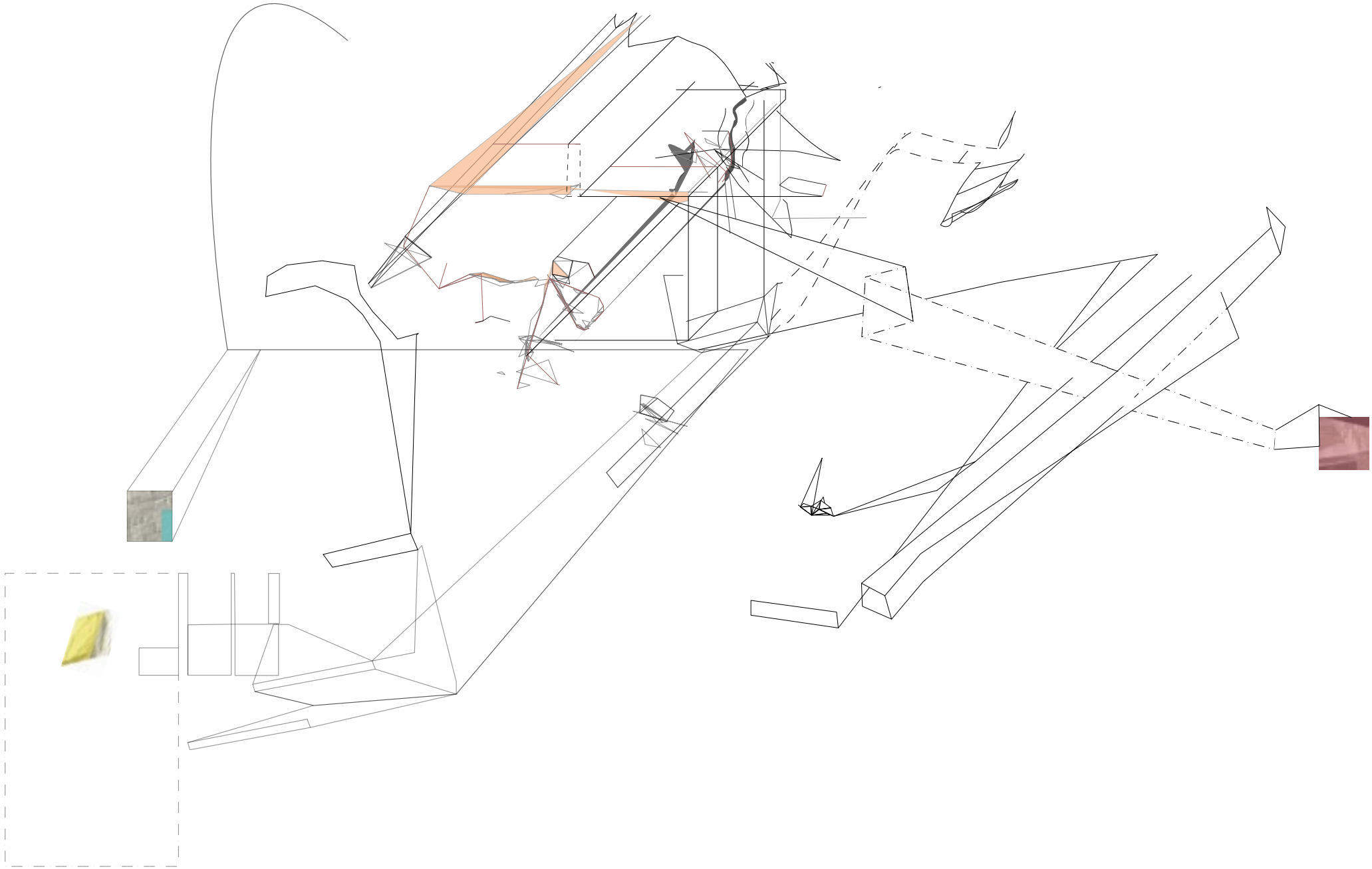

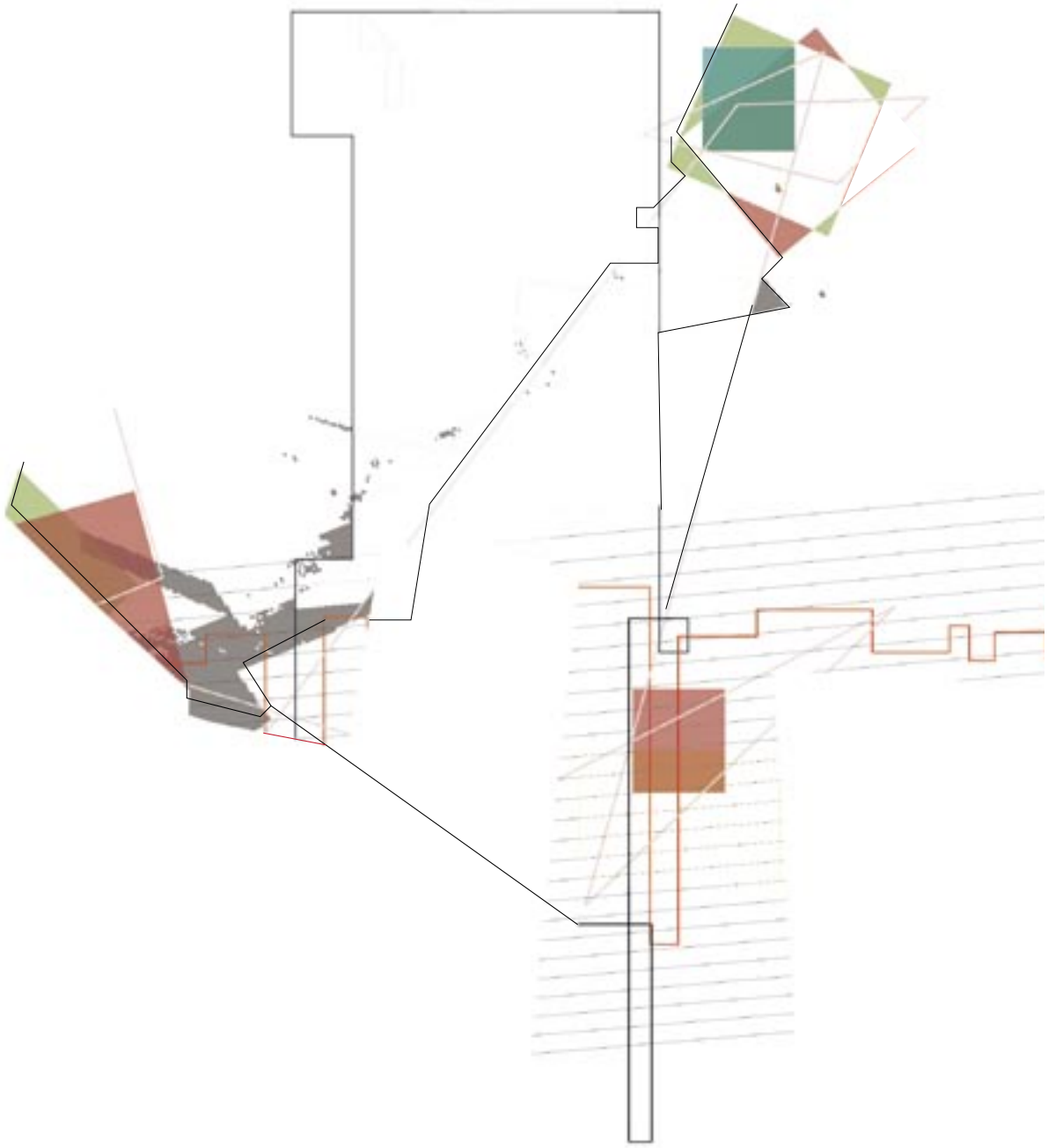

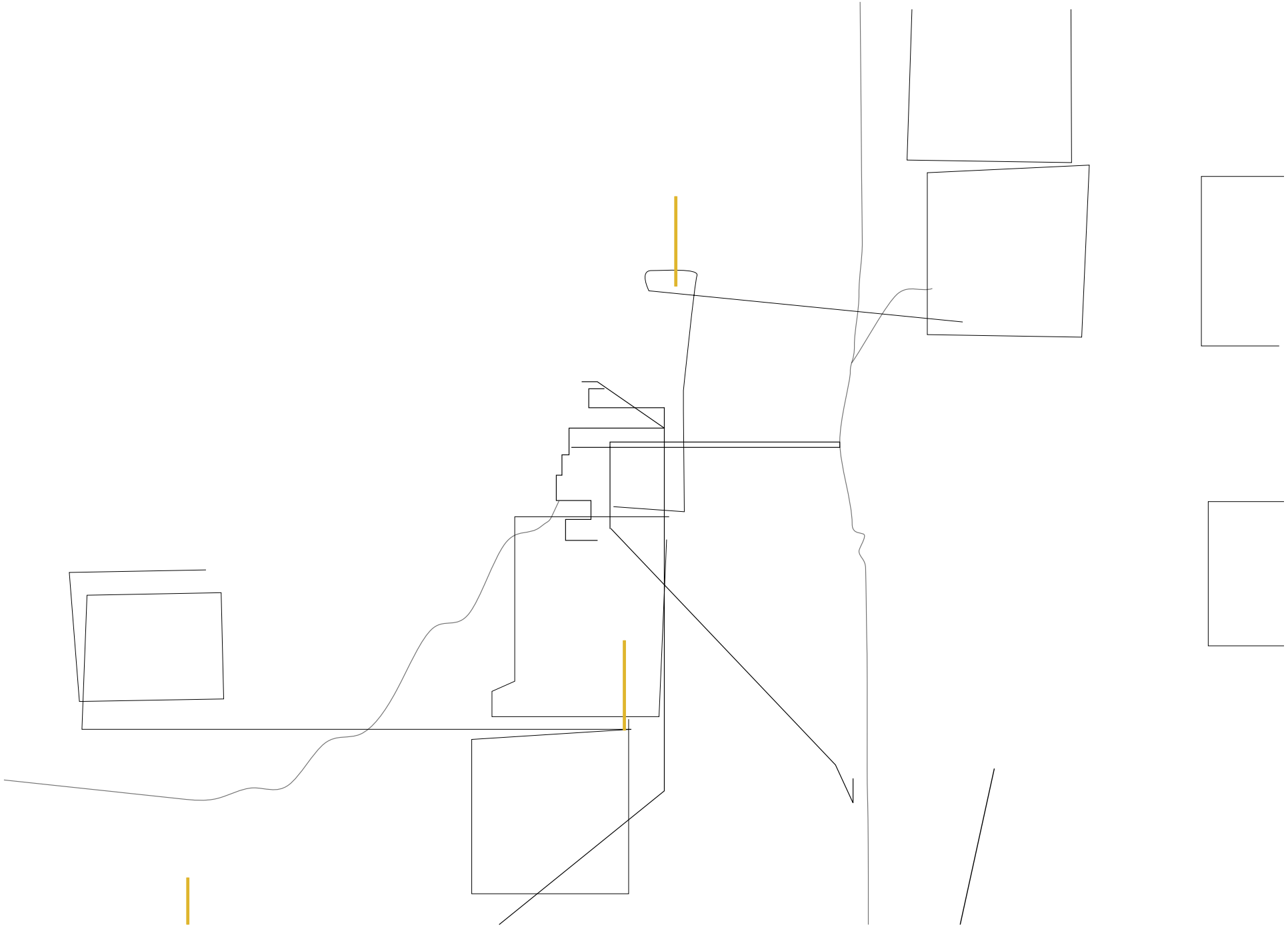

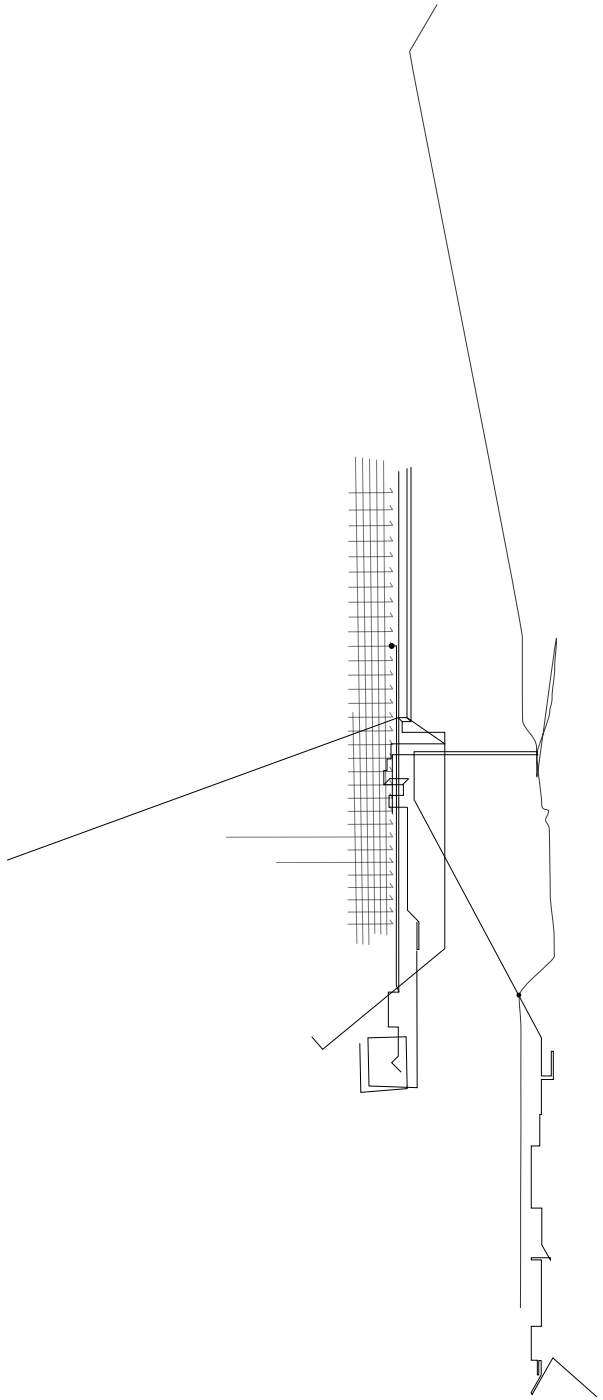

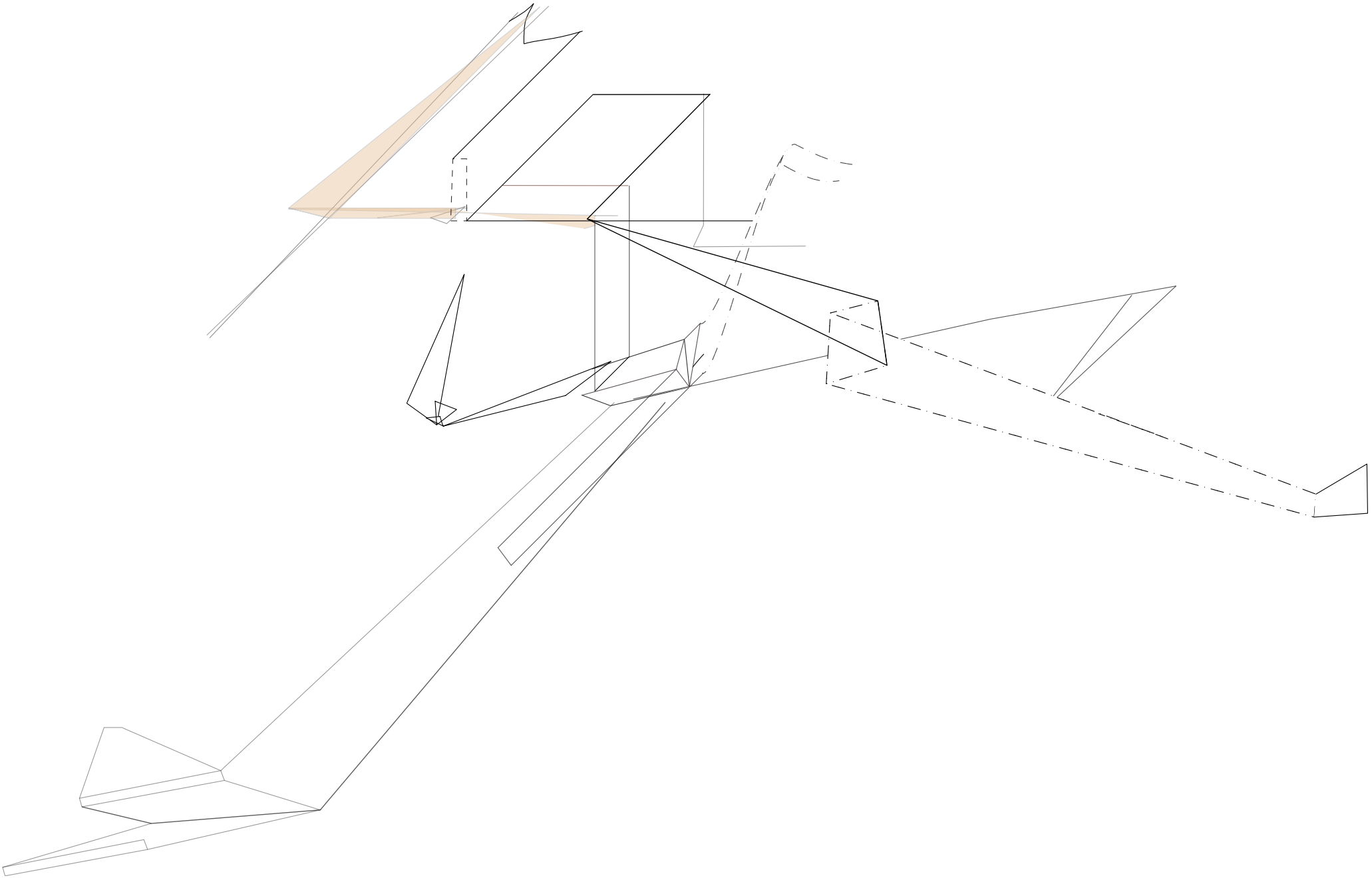

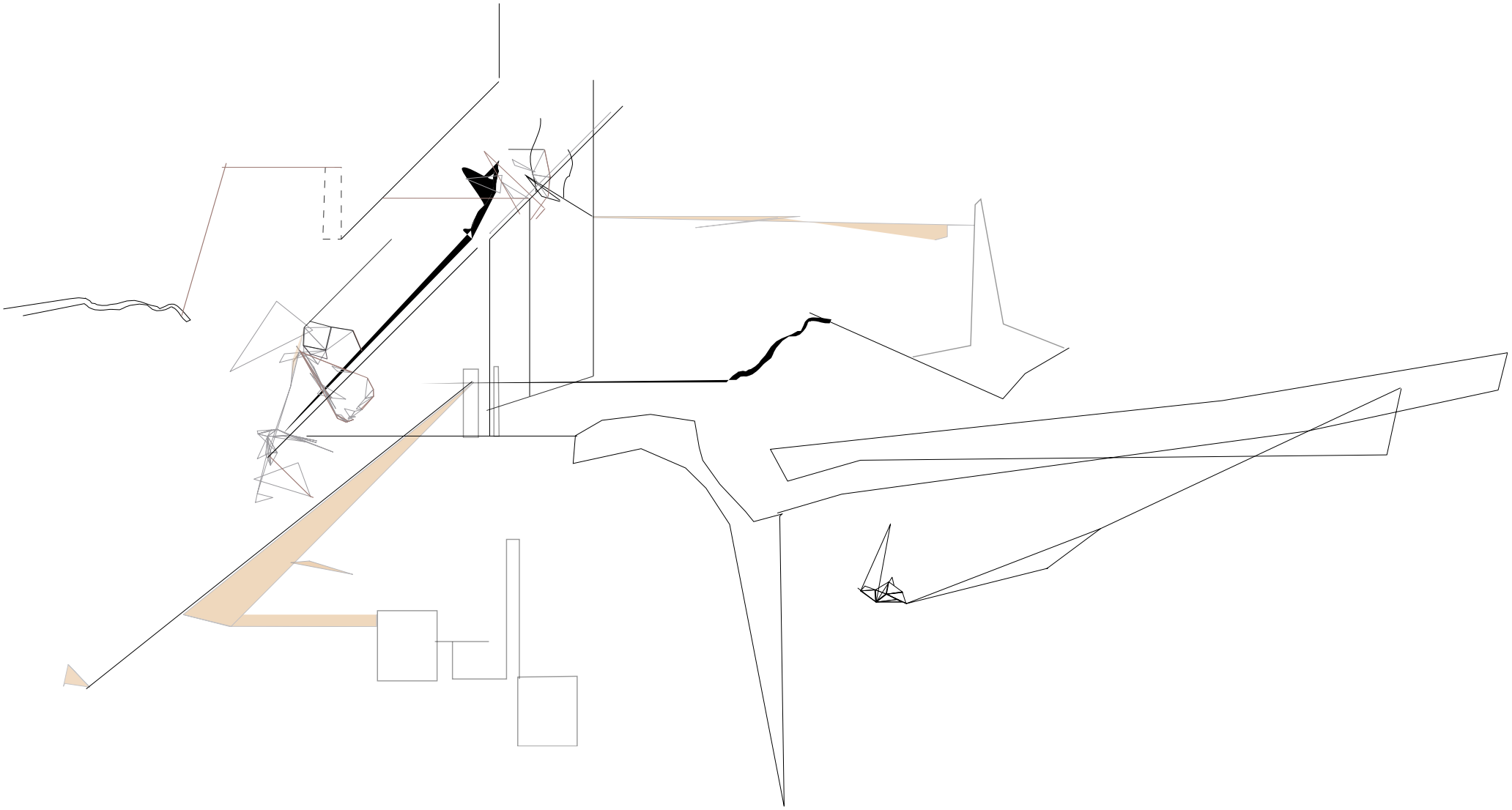

18.3.2004

18.3 Spørgsmål til gruppe 1, 2, 3:

Konstruer et ”landskab” af udstrækninger og relationer ved at sammenknytte forskellige identiteter, begivenheder og intensiteter. Landskabet kobles punktvis til Hydra. Ikke som en geometrisk udmåling af afstande og lokaliteter eller en direkte tilbageførsel af de tidligere kortlægninger, men som en udspænding af mulige lokale relationer mellem aktiviteter, udvekslinger og fortætninger. ”Landskabet” bliver et mellemrum der konstrueres mellem tegningernes univers og den konkrete geografiske lokalitet.

Se *Cartographies, Geography og Operative Landscapes*.

Punktvise koblinger

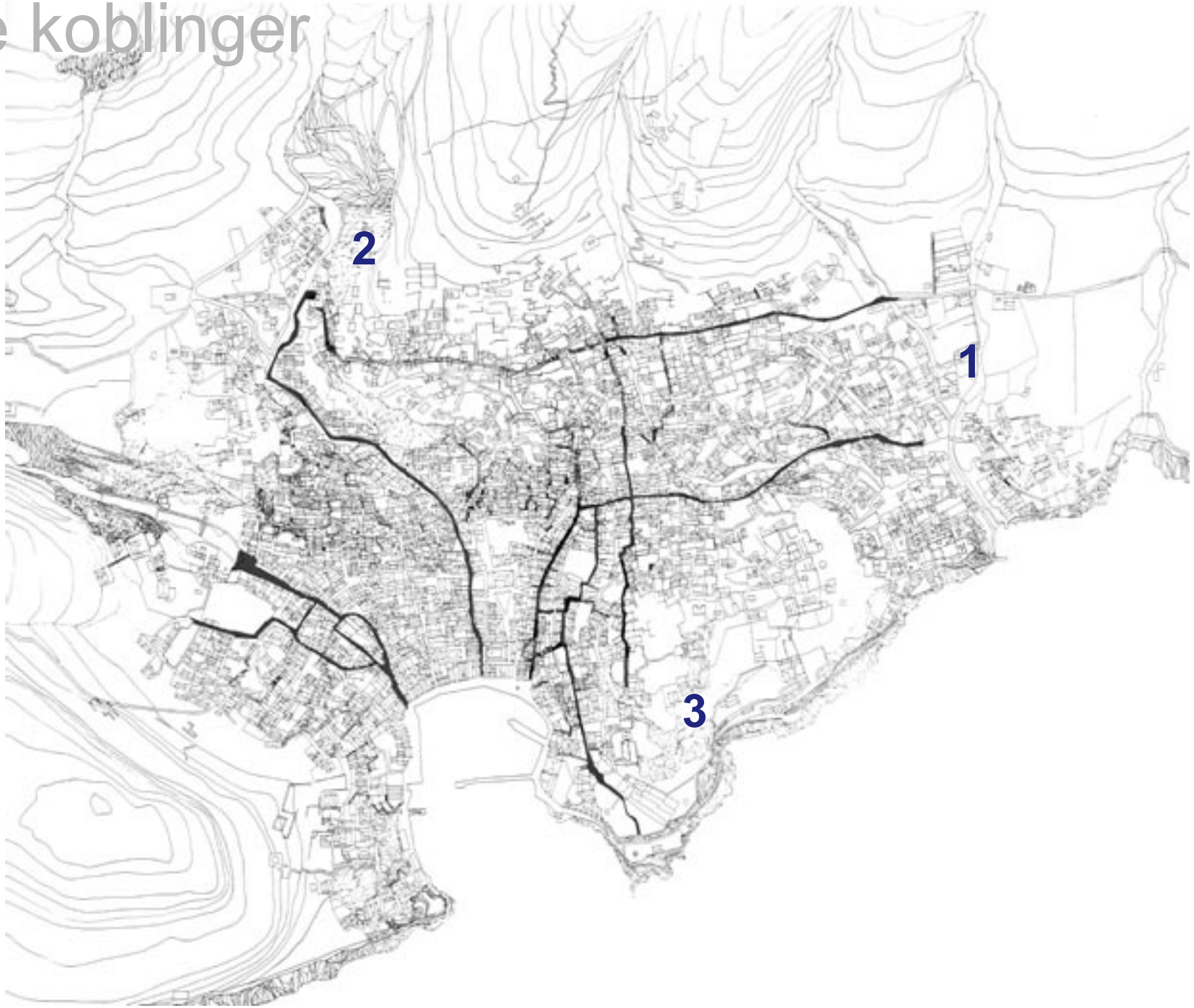

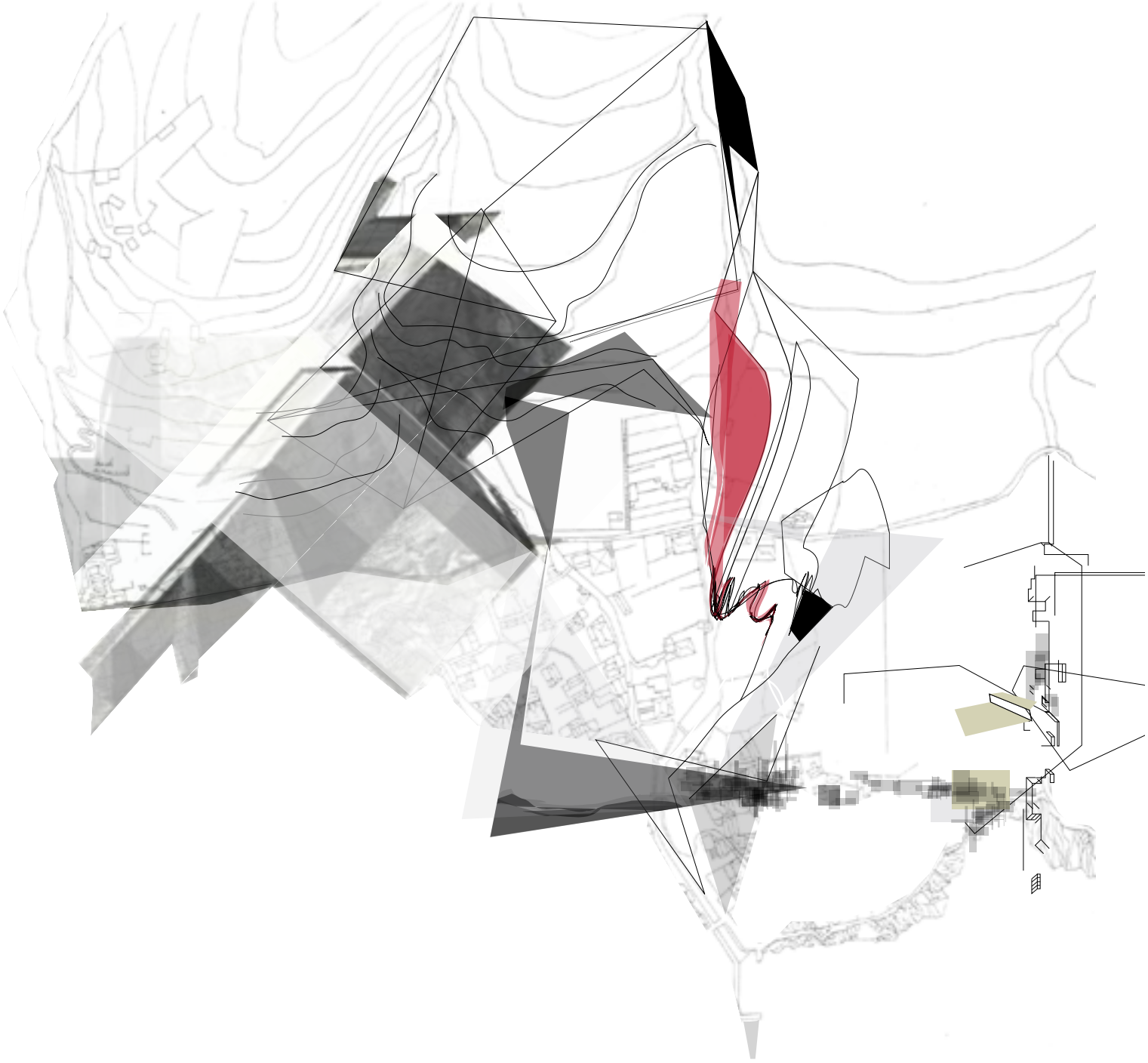

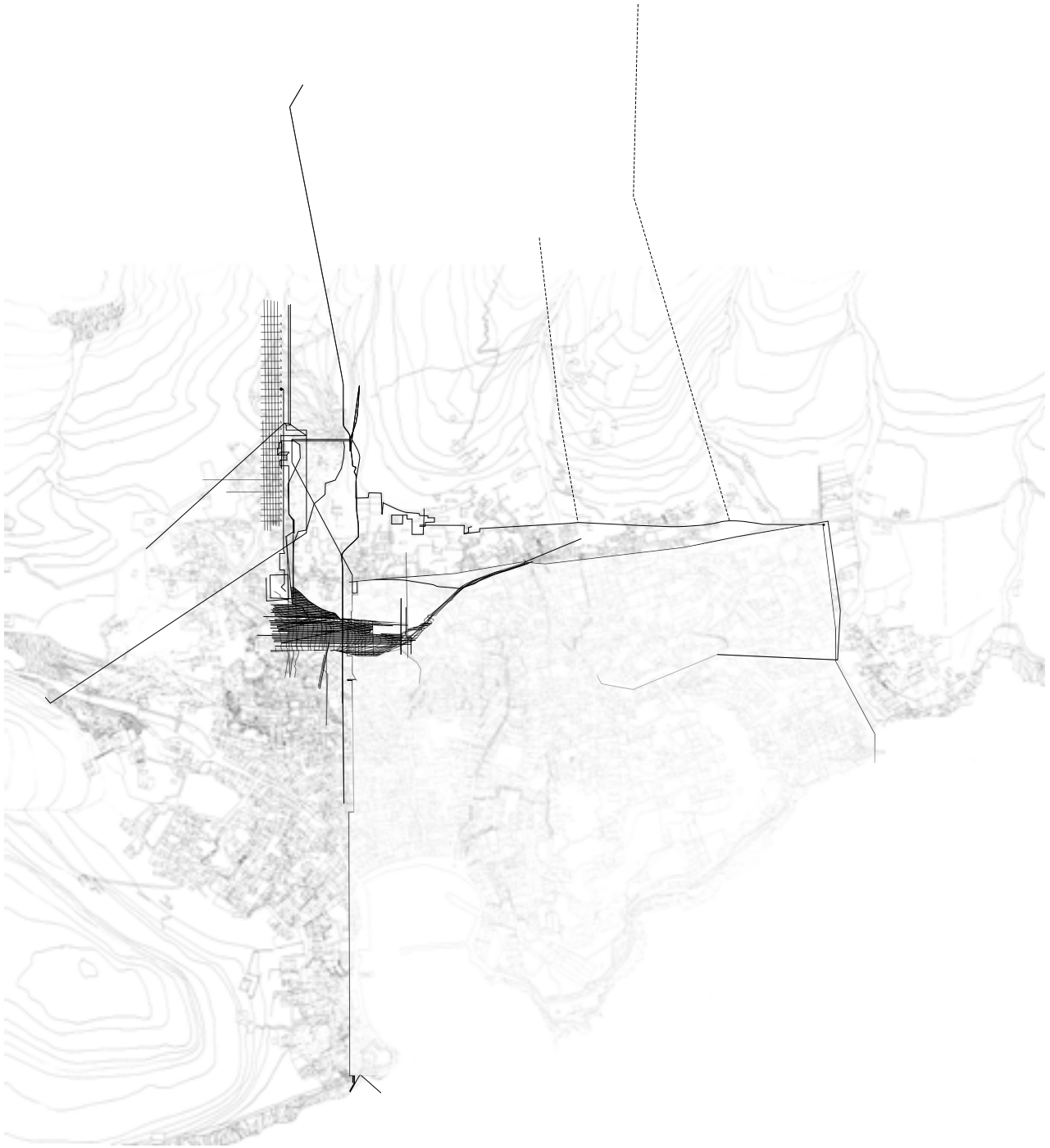

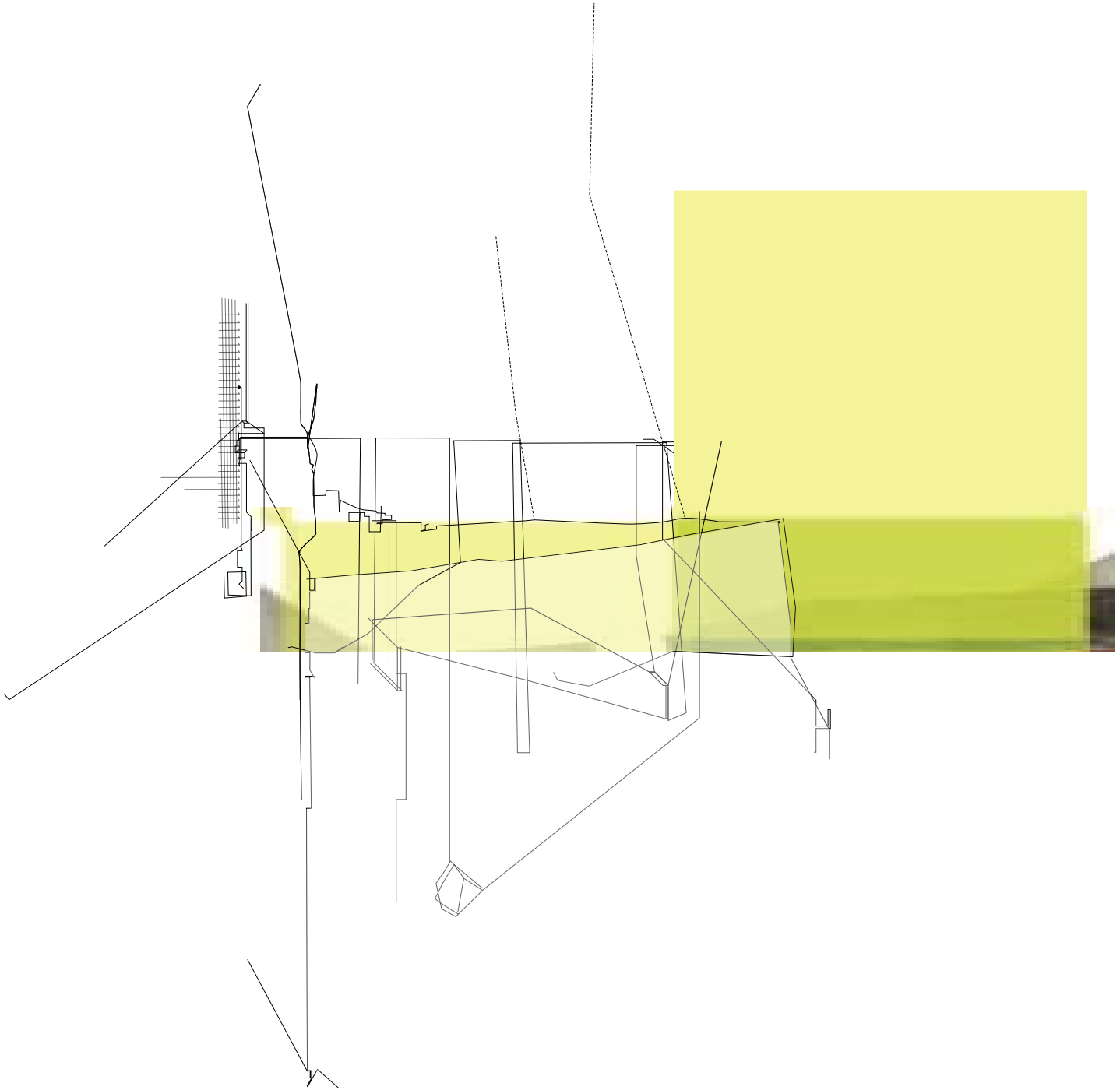

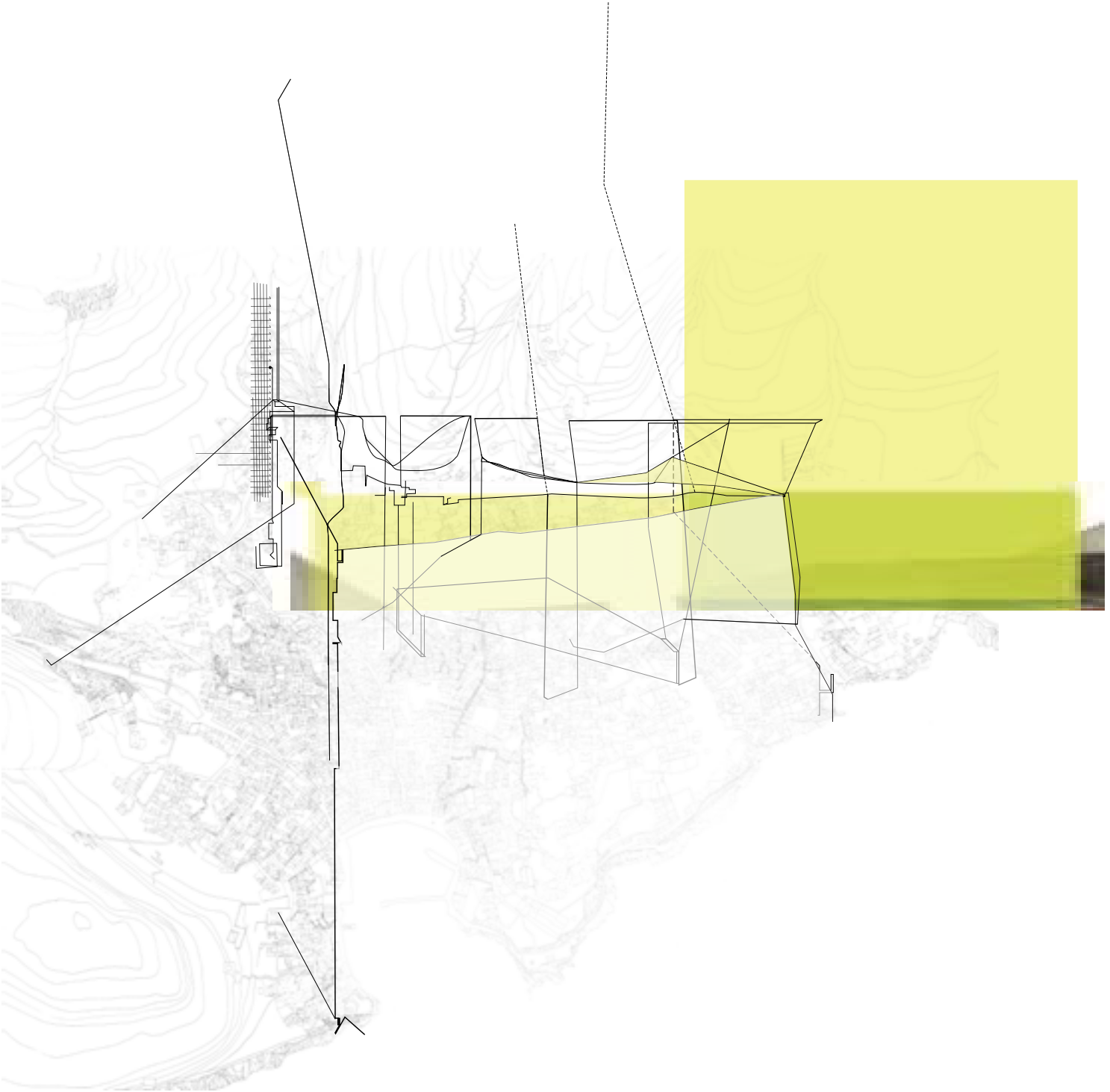

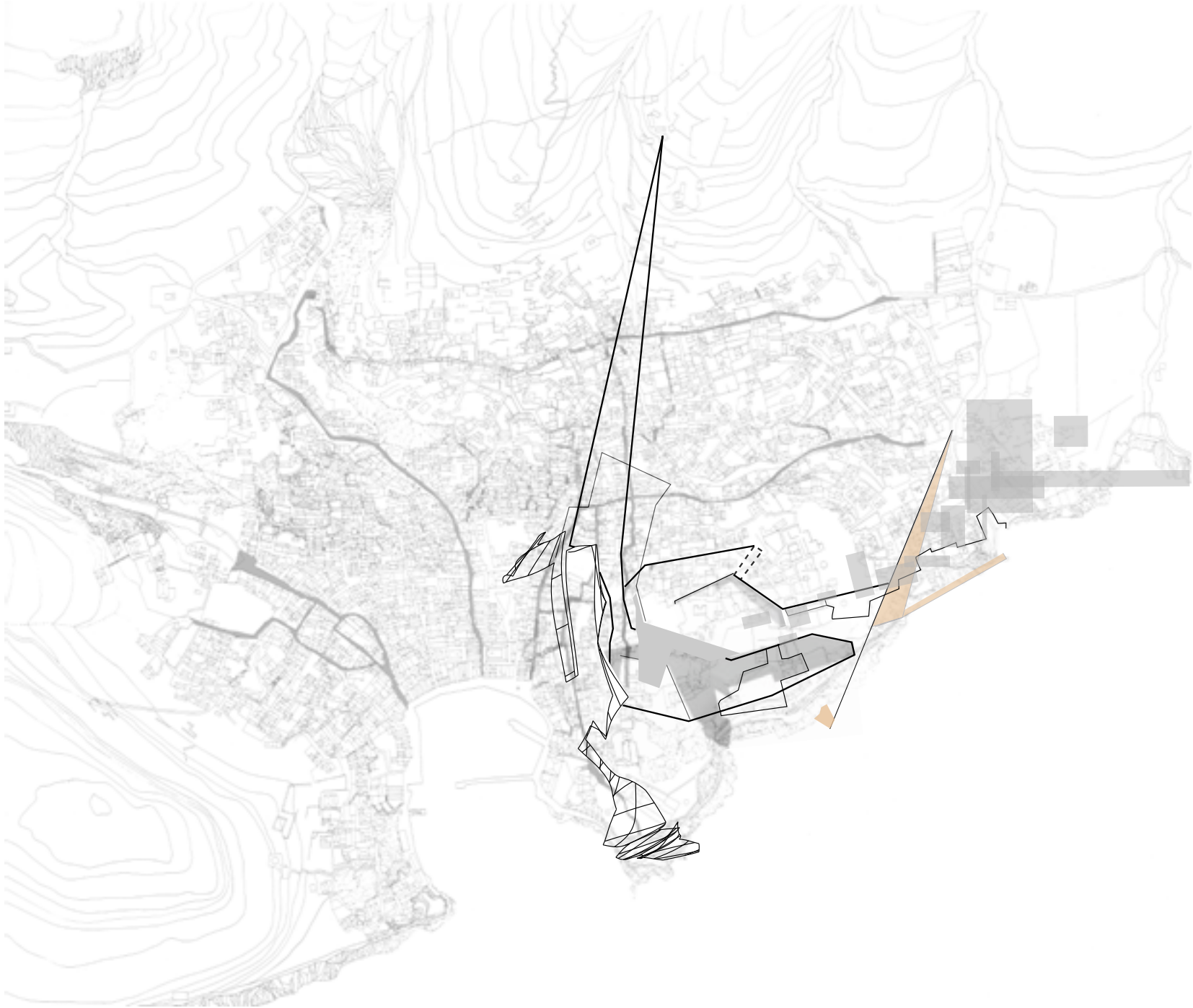

22.3.2004

19.3 Spørgsmål til gruppe 1, 2, 3:

1 Kunne vi udpege en række ”steder”: temporære begivenheder i ”landskabet”: udstrækning af hændelser, der ”formes”.
2 Kunne vi skabe ”fortætninger”: stationære åbne processuelle strukturer, der ”formes”.
3 Kunne vi skabe ”komponenter”: temporære indsættelser, der ”formes”.

Se bl.a

Skala.
”*at tænke skalaen* ind i formgivningen, som et fletværk mellem tingenes fremtræden og deres bestemmelse <som noget bestemt> i forhold til andre genstandes beliggenhed. I denne bestemmelse opstår *steder i form af en rumlig orden*, hvor der åbnes for indsættelser gennem *det konkretes uorden (PAaB)* < *overgangszoner:* vægge, vinduesåbninger, haver, pladser, parker> og repræsentationer, der sammenkæder formgivningen. Stederne antager størrelser der refererer til deres orden, referentielle størrelsesforhold som en form for *uordnens steder, bestemt ved ordenens huller.”*

”Gennem en kontinuerlig glidning af skalaspring og af moduleringer af steder sammenvæves disse *figurative* fremtrædelser.”

Og afsnittetene:
- poly, component, construction-intelligent, tangram, cuttings, papyroflexy, precision, energy.

”steder”: temporære begivenheder i ”landskabet”

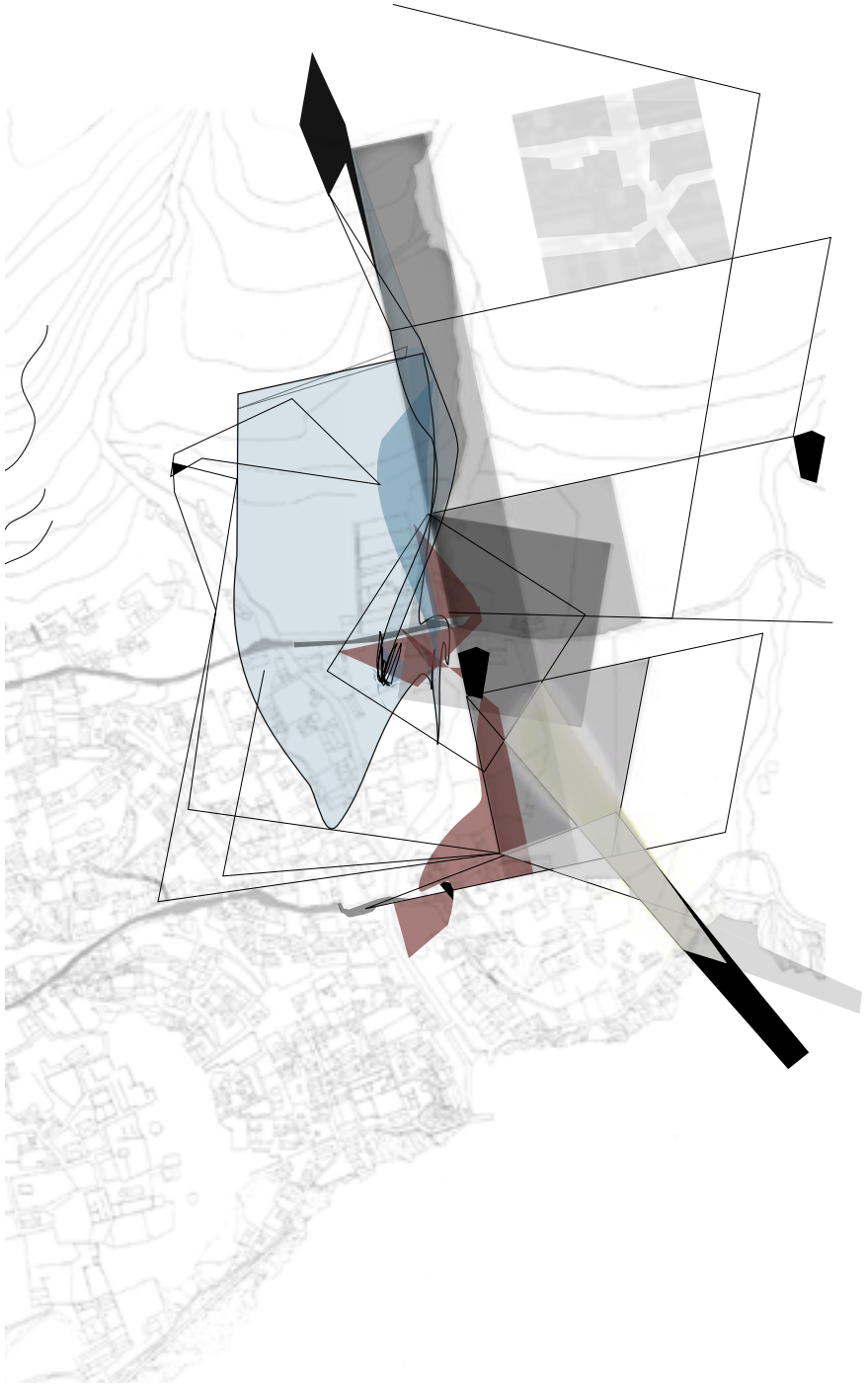

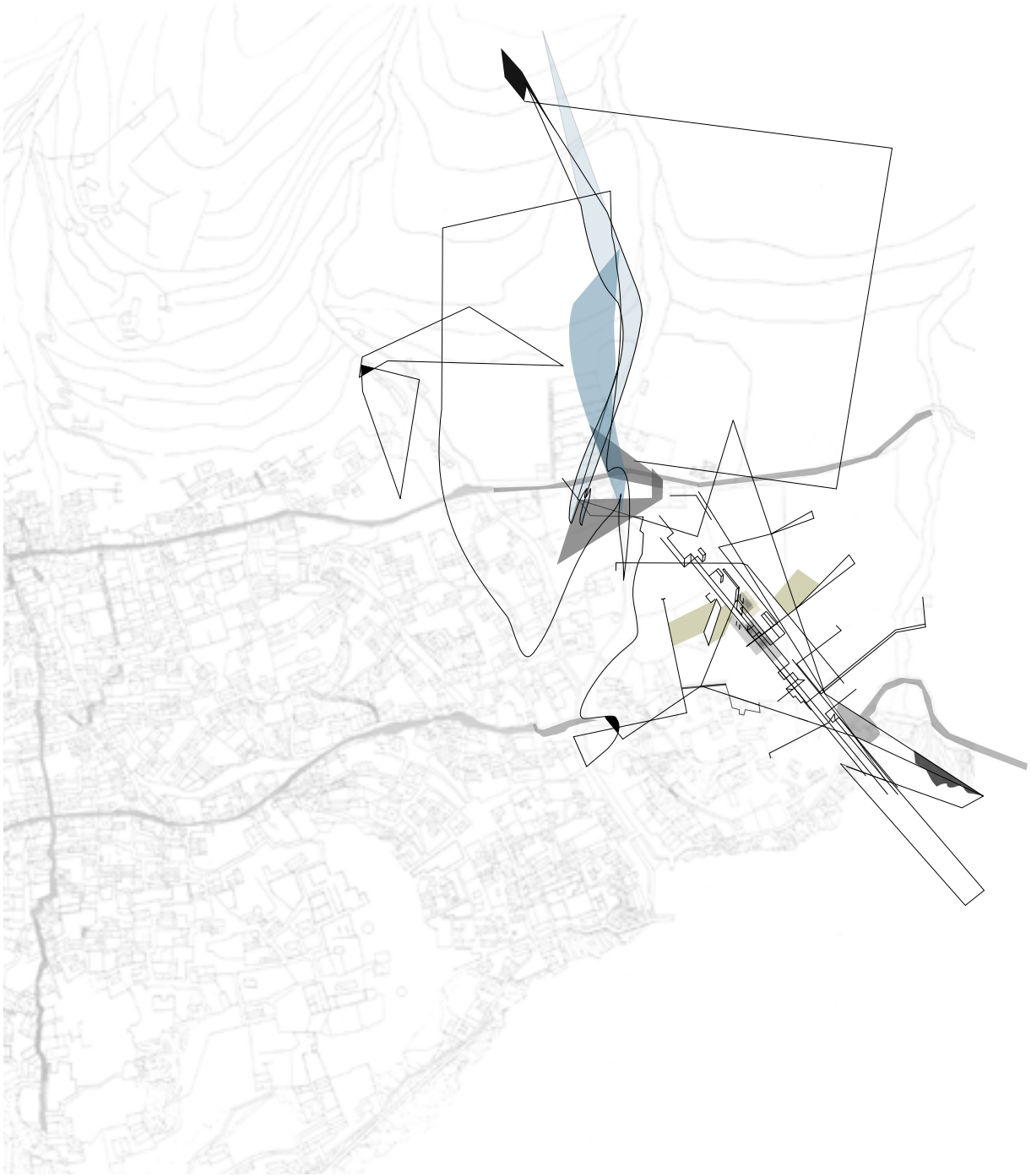

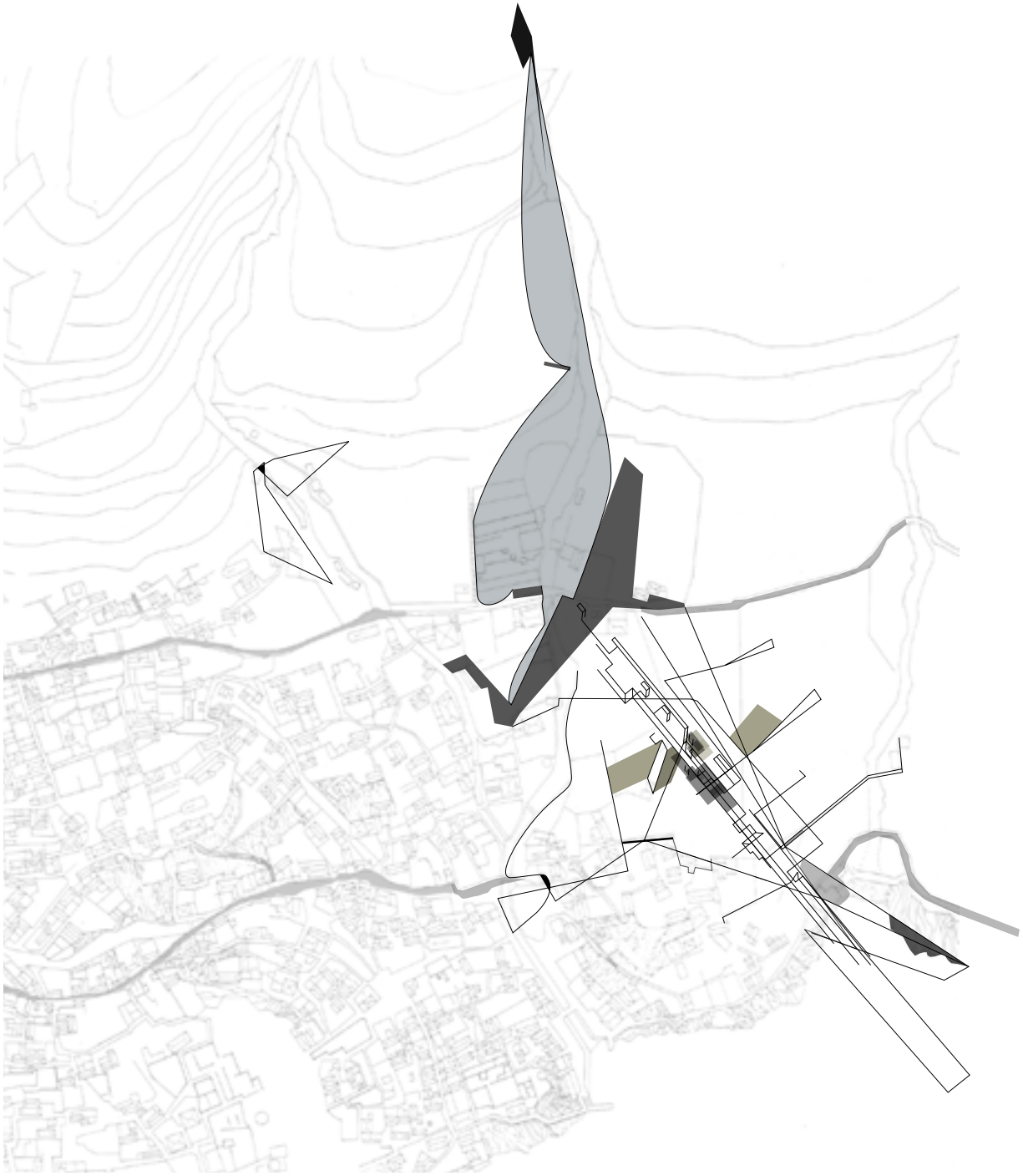

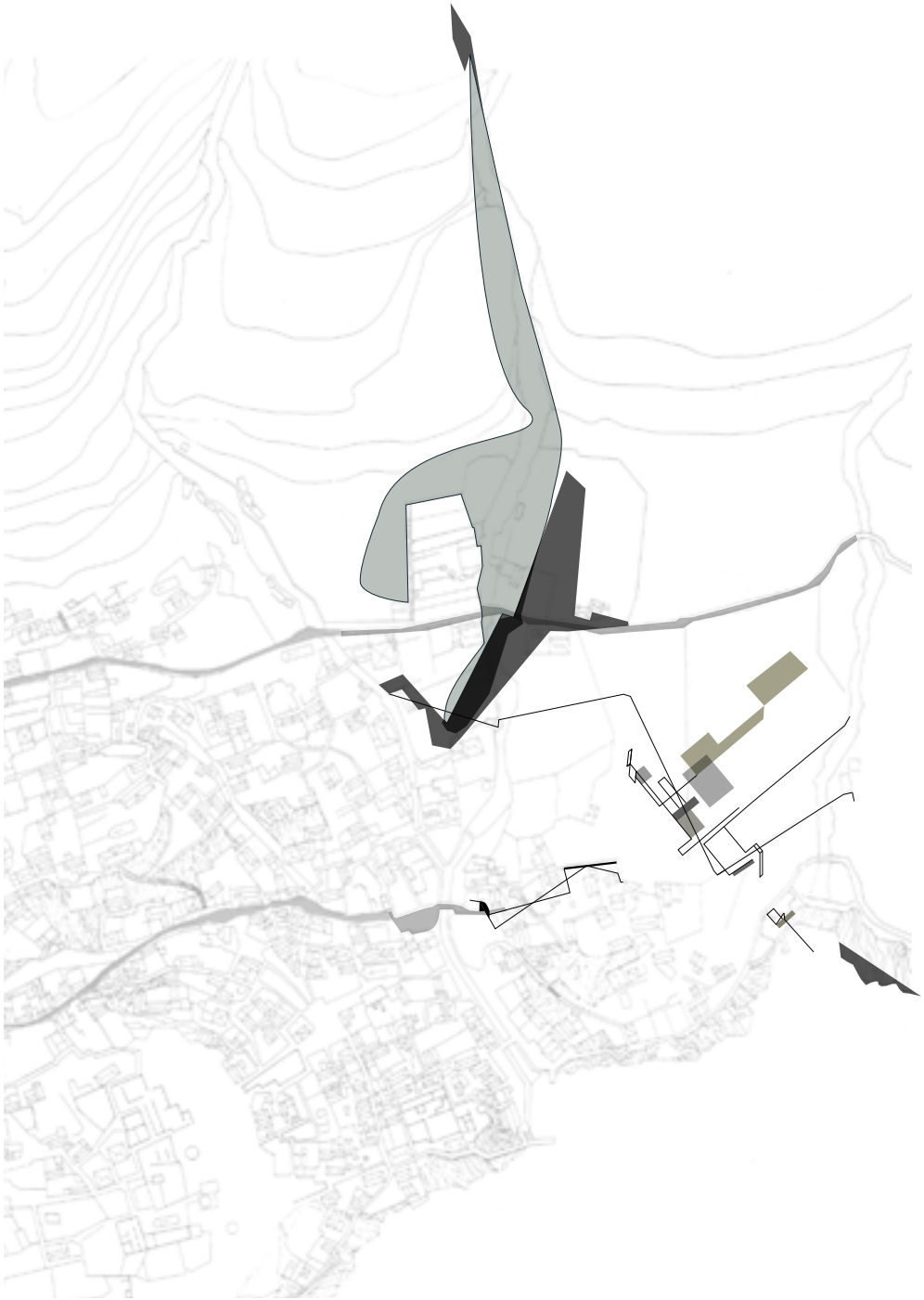

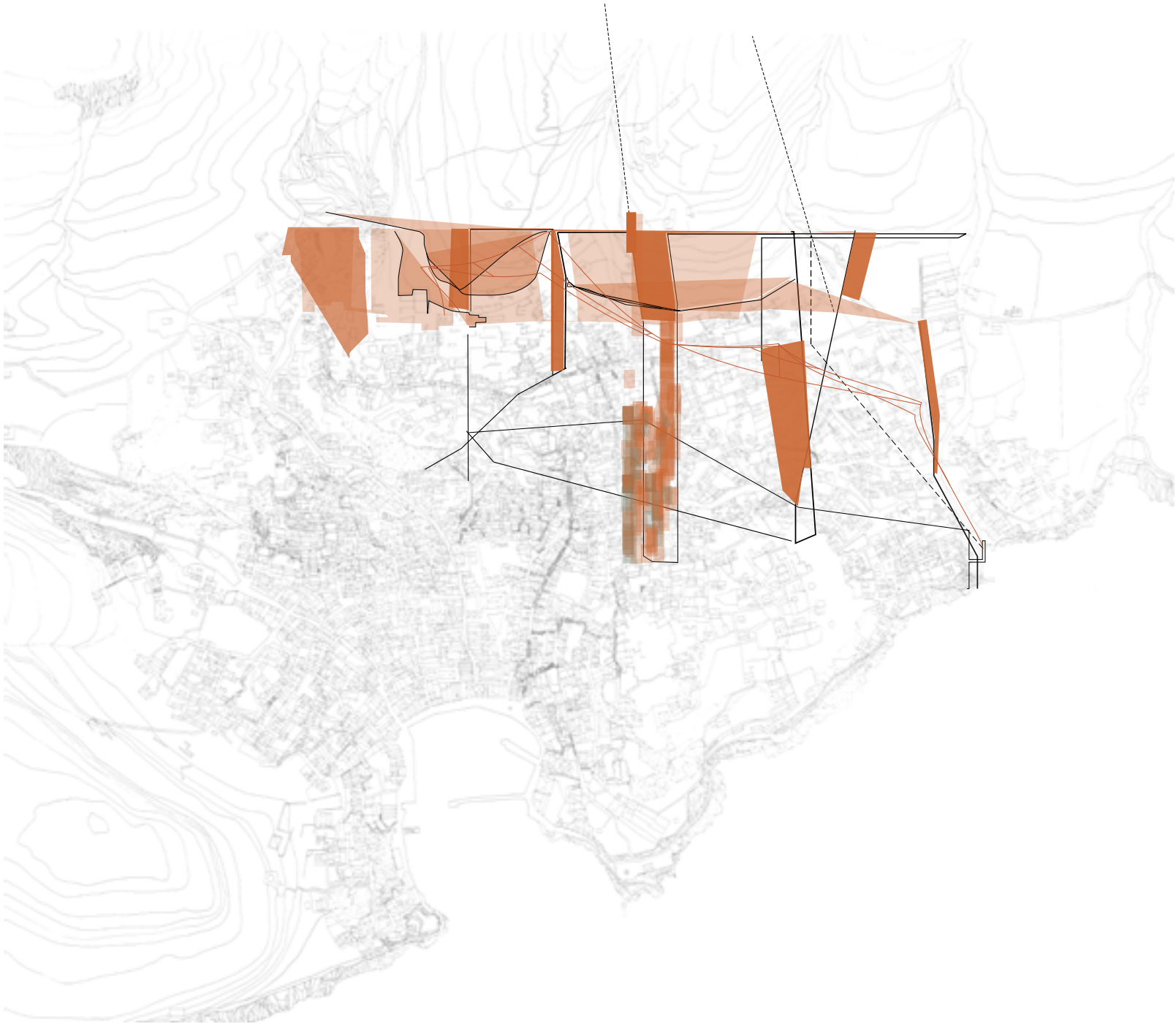

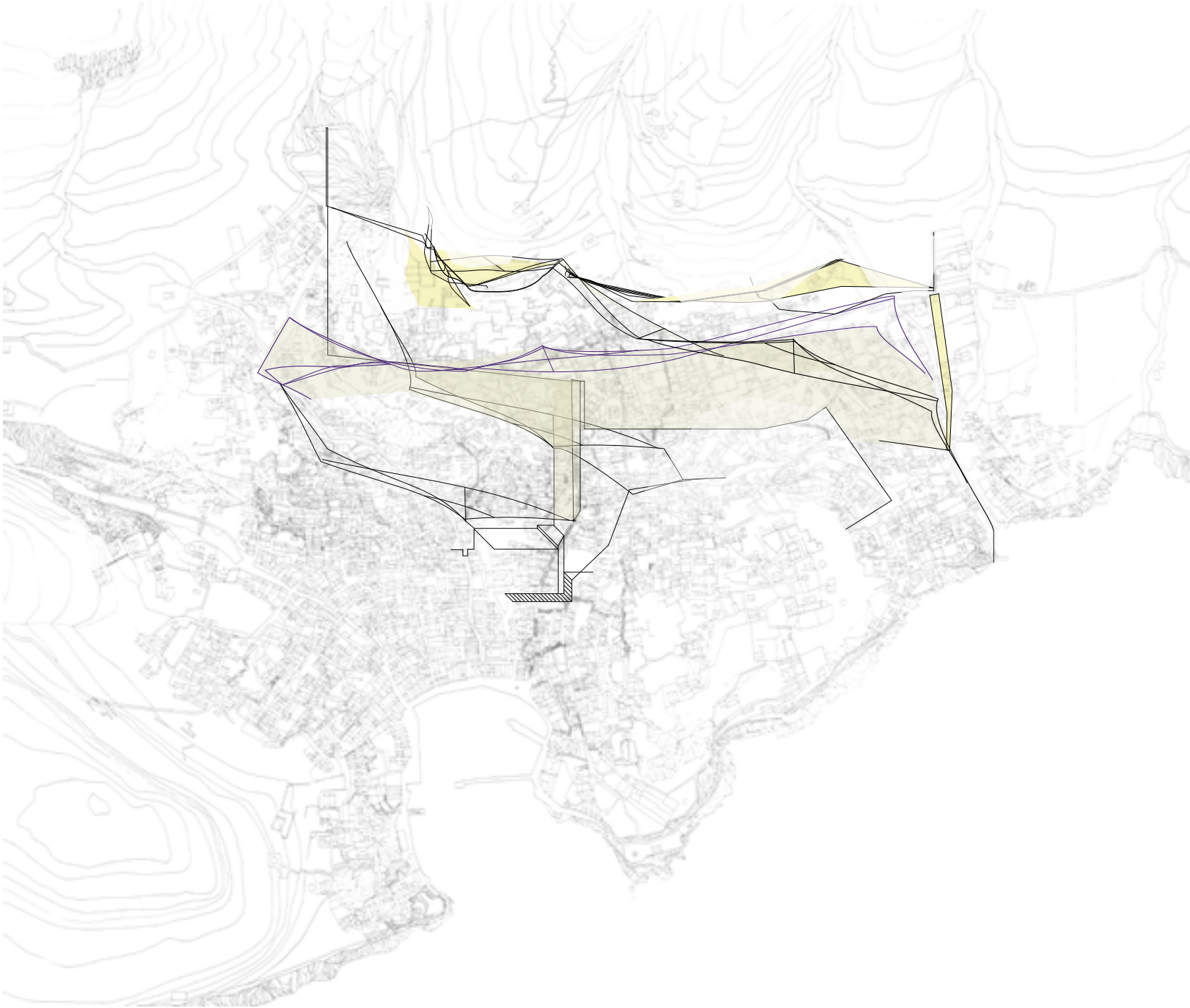

Guro *25.3.2004*

Guro *26.3.2004*

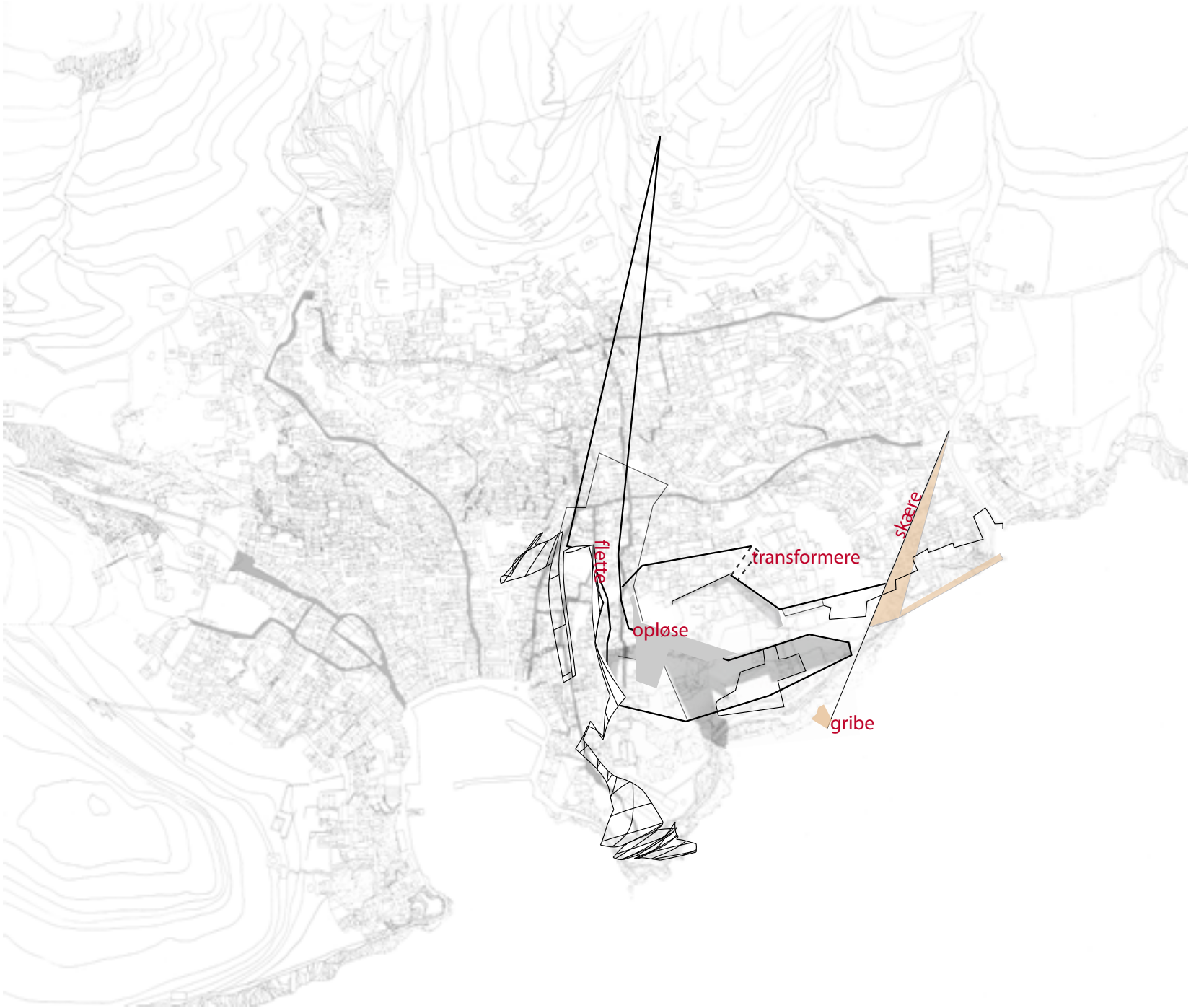
flette
transformere
skære
opløse
gribe

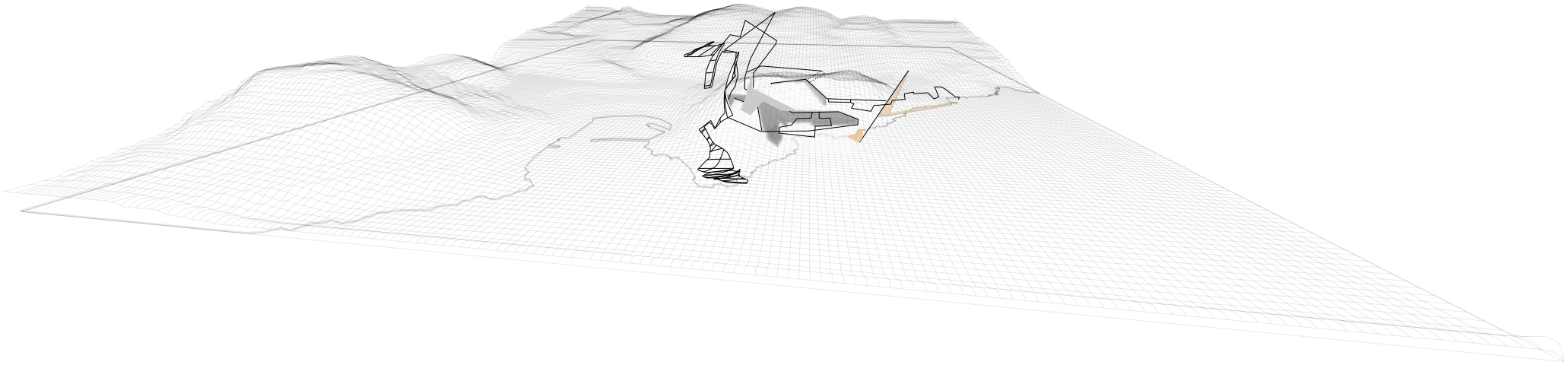

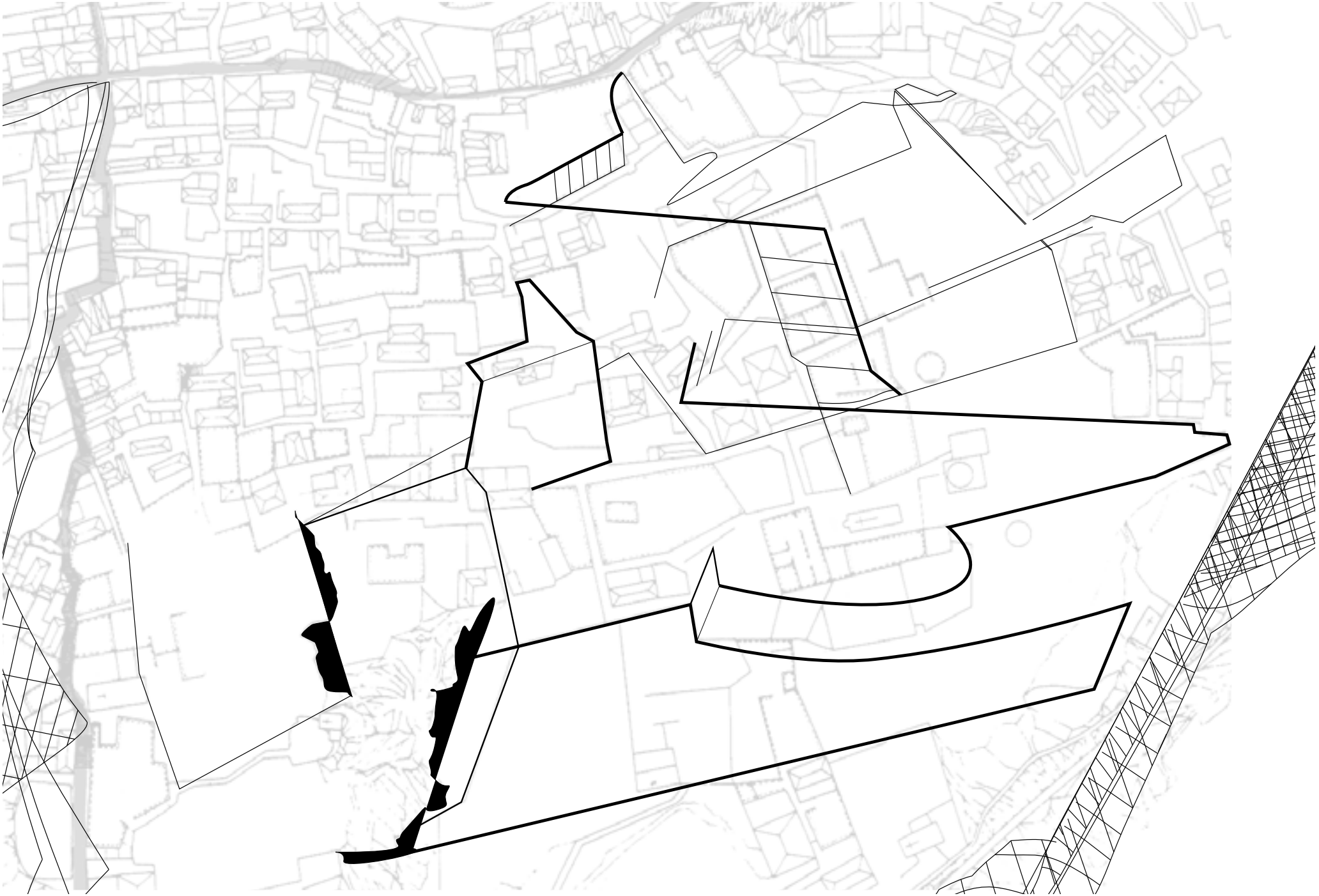

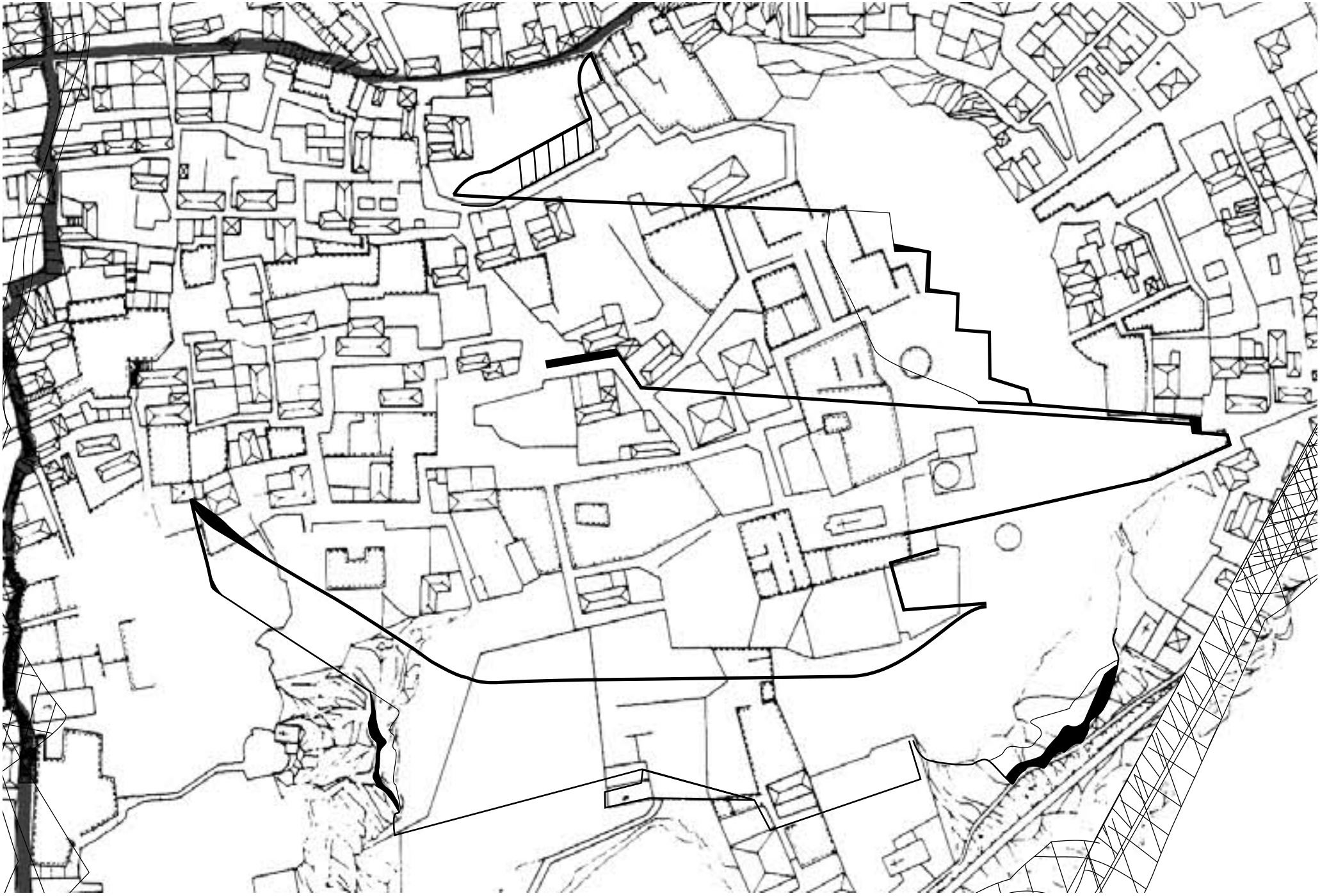

”fortætninger”: stationære åbne processuelle strukturer

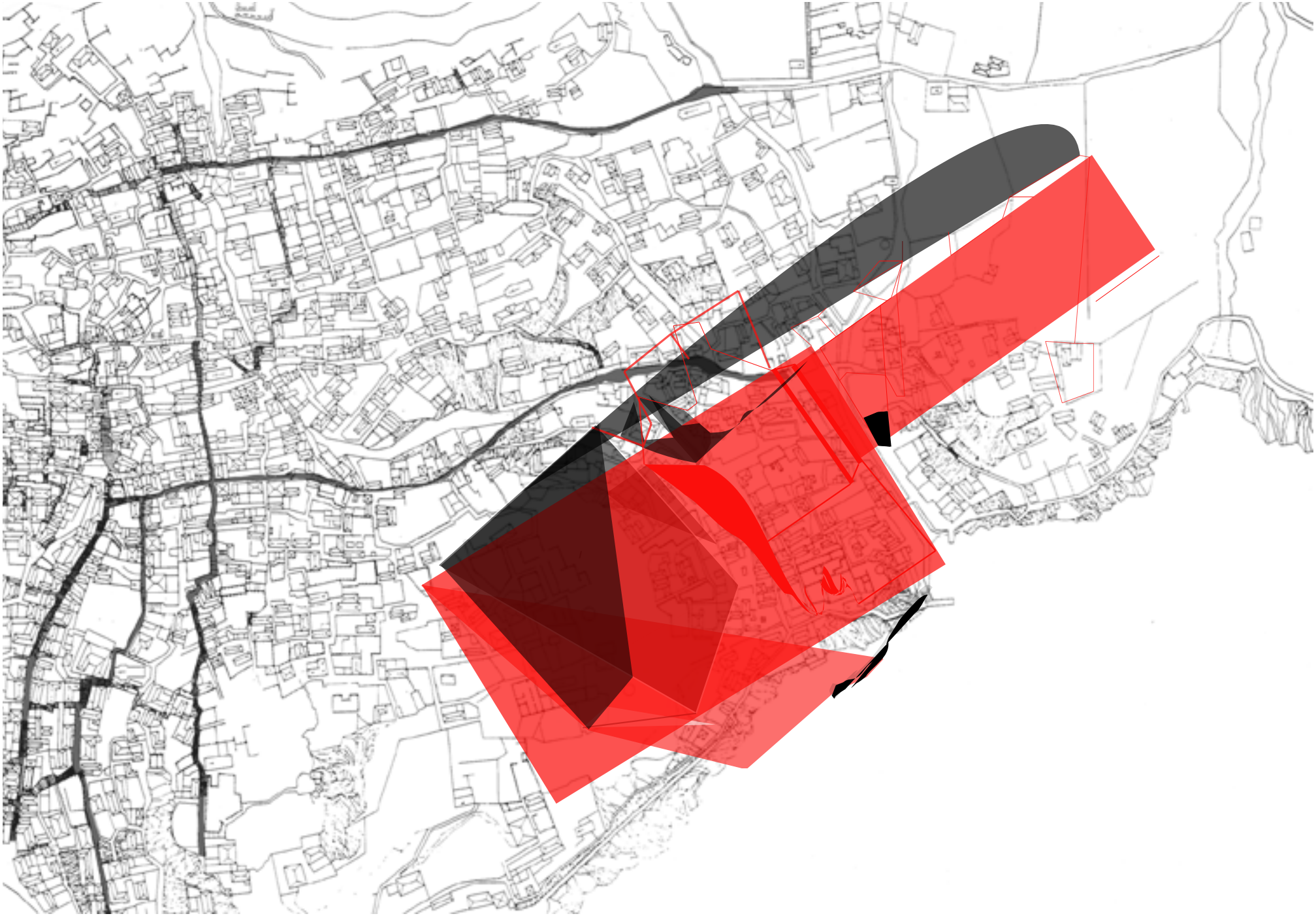

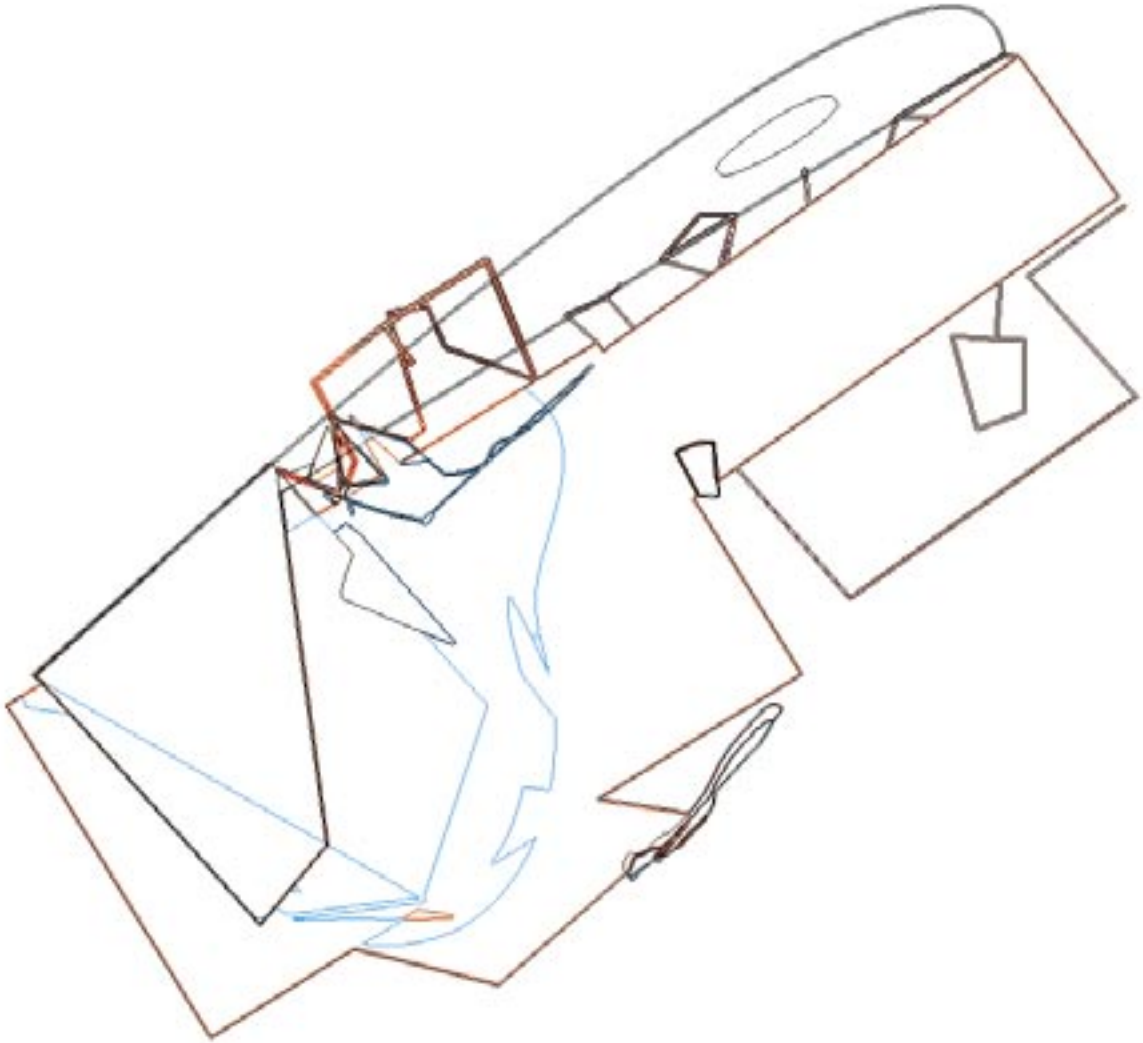

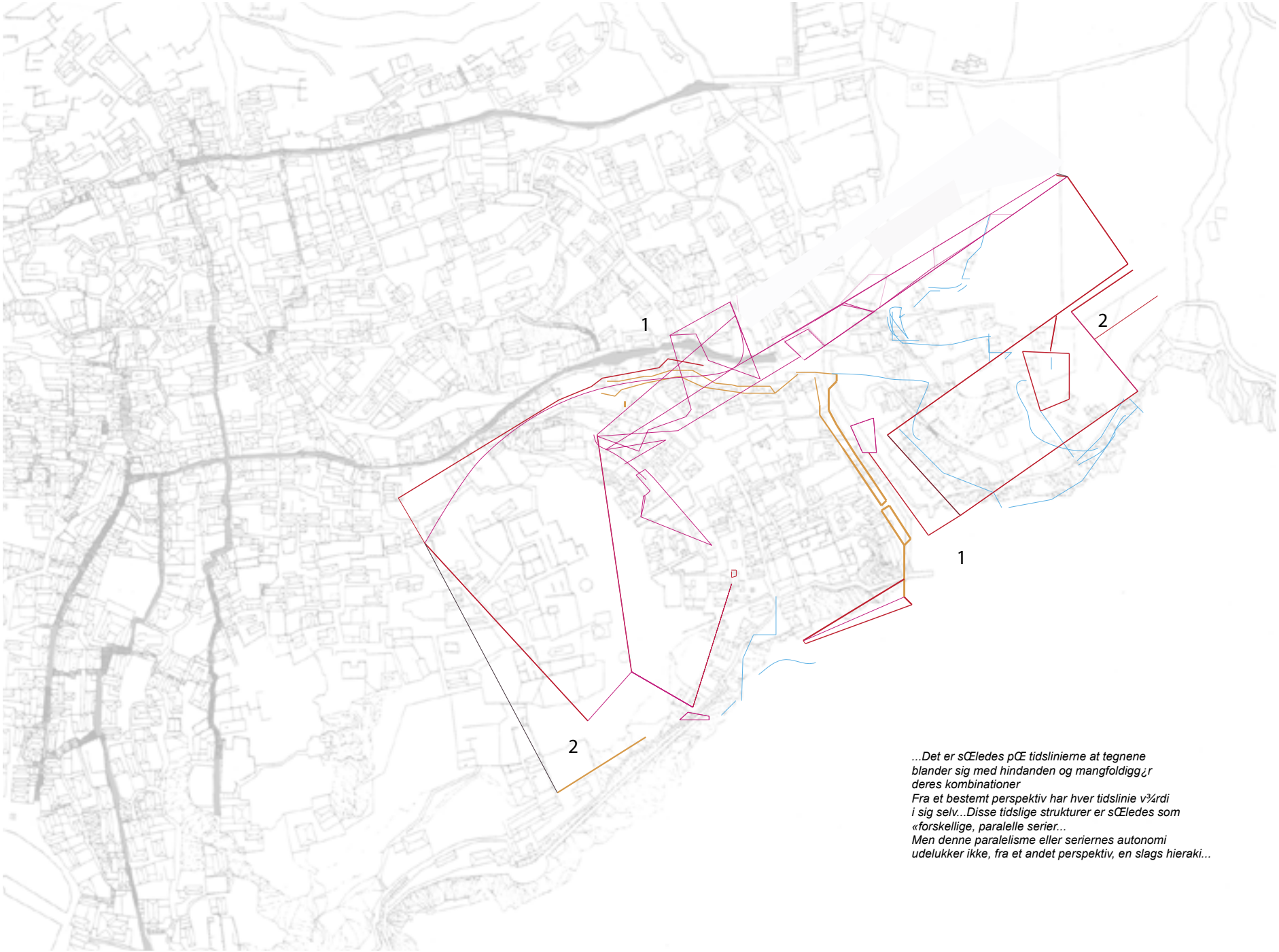

...Det er sŒledes pŒ tidslinierne at tegnene blander sig med hindanden og mangfoldigg¿r deres kombinationer
Fra et bestemt perspektiv har hver tidslinie v¾rdi i sig selv...Disse tidslige strukturer er sŒledes som «forskellige, paralelle serier...
Men denne paralelisme eller seriernes autonomi udelukker ikke, fra et andet perspektiv, en slags hieraki...

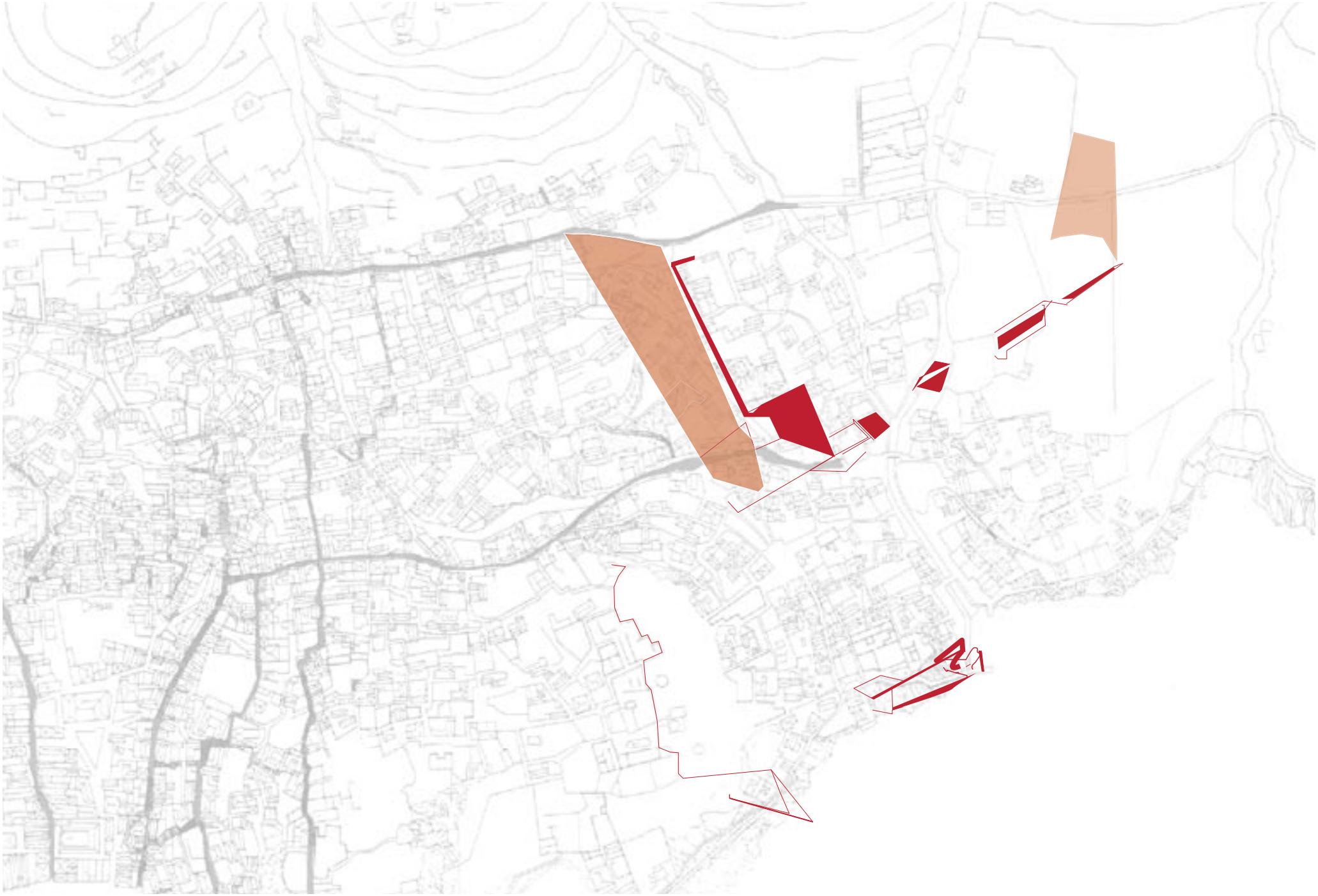

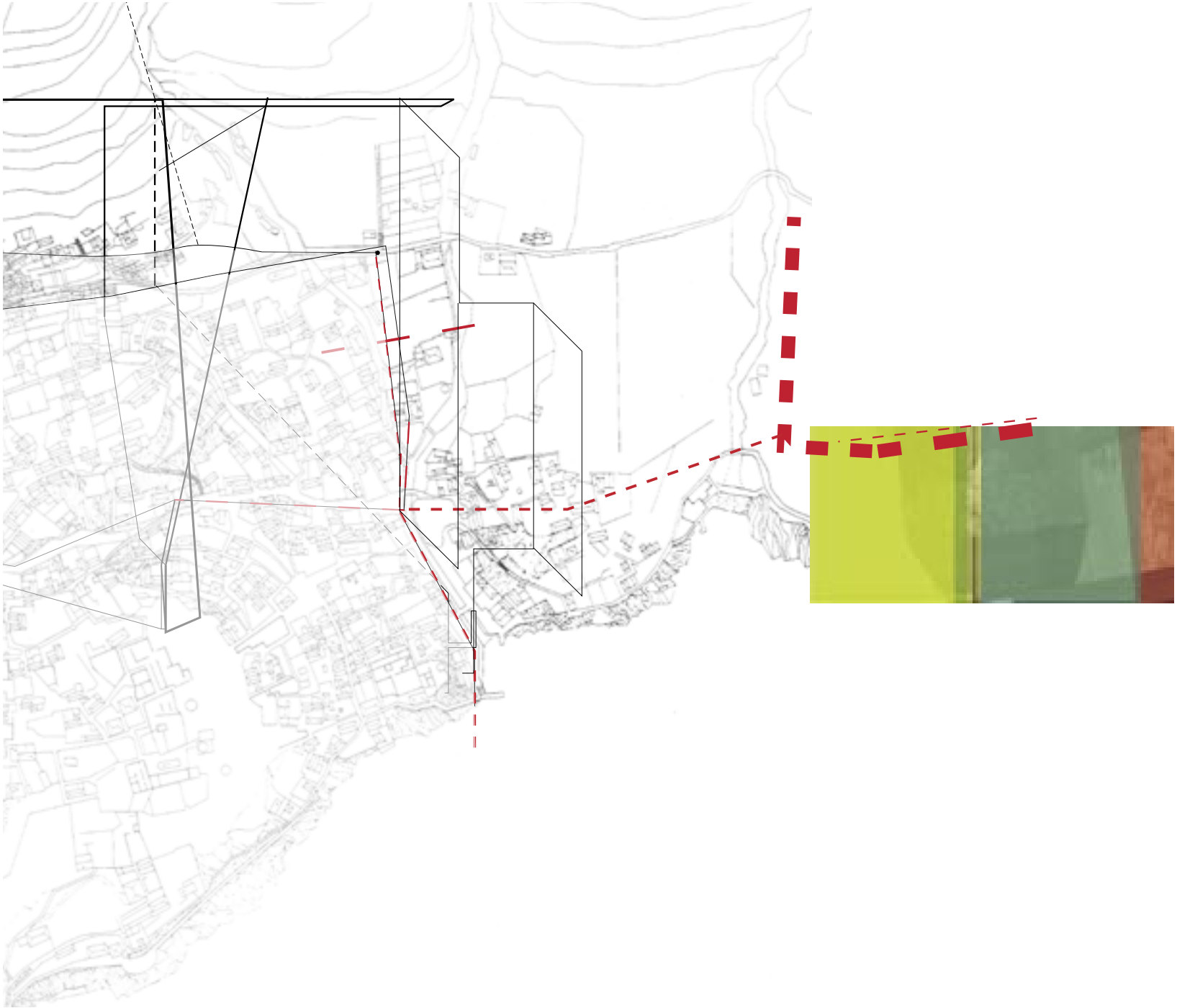

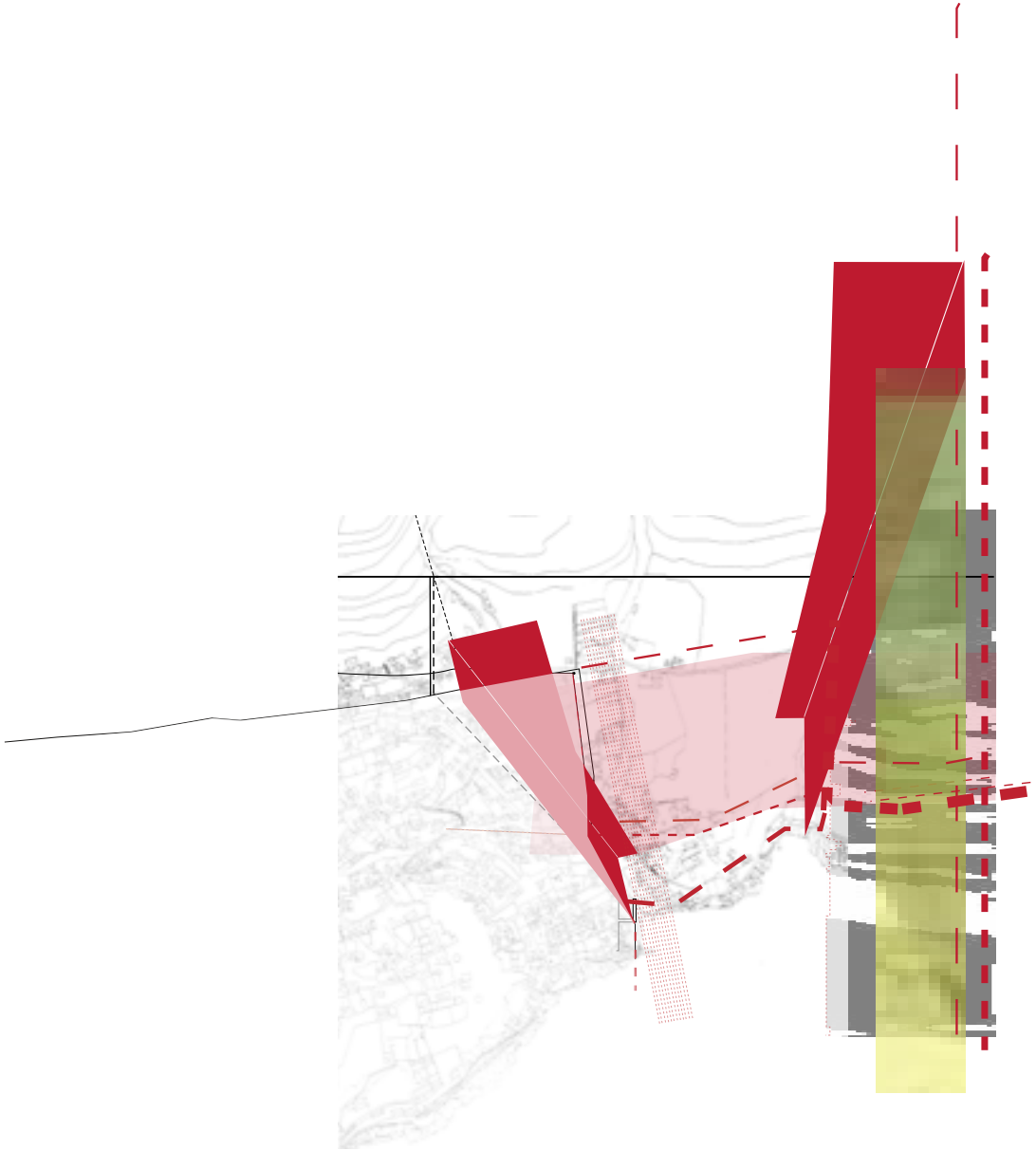

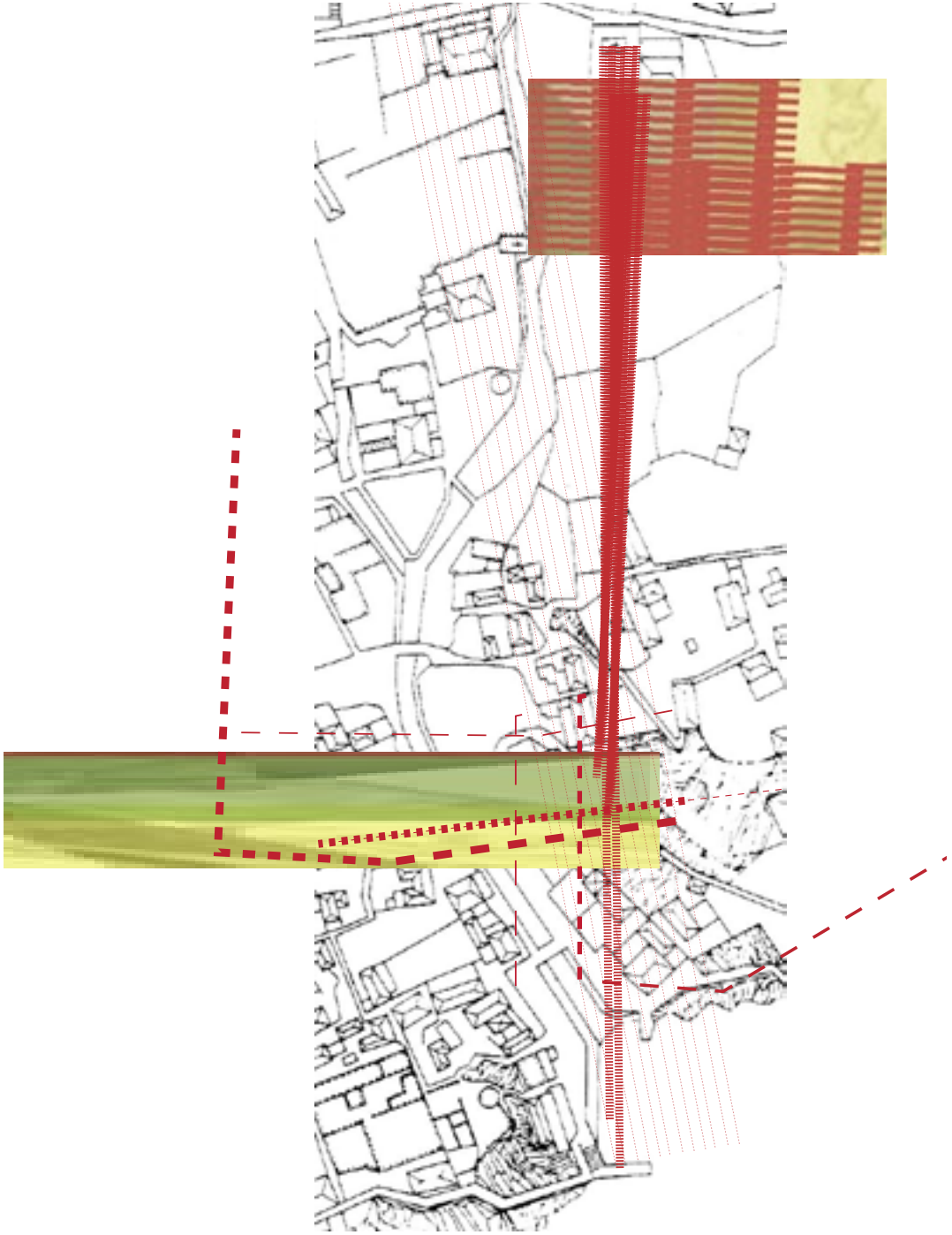

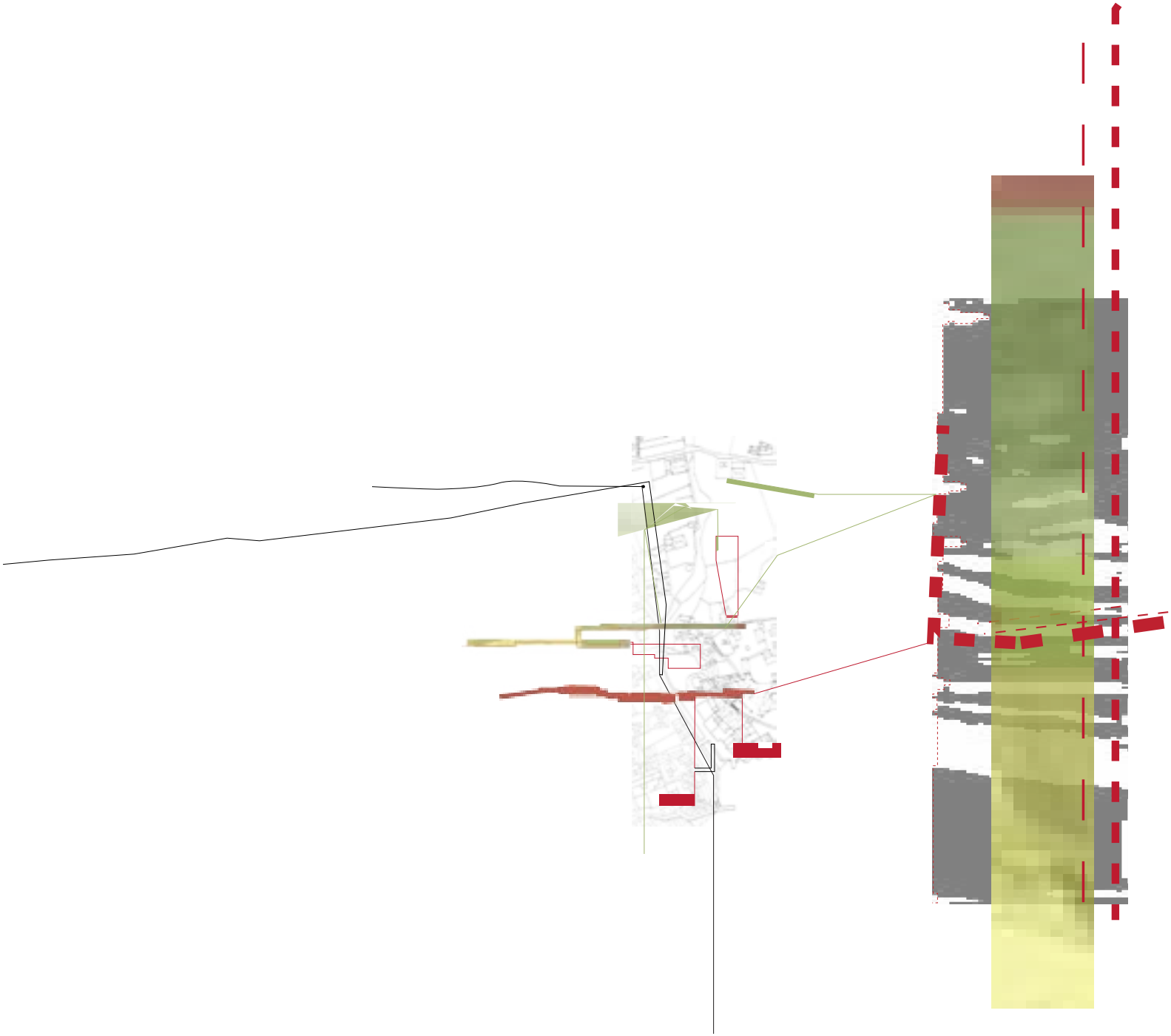

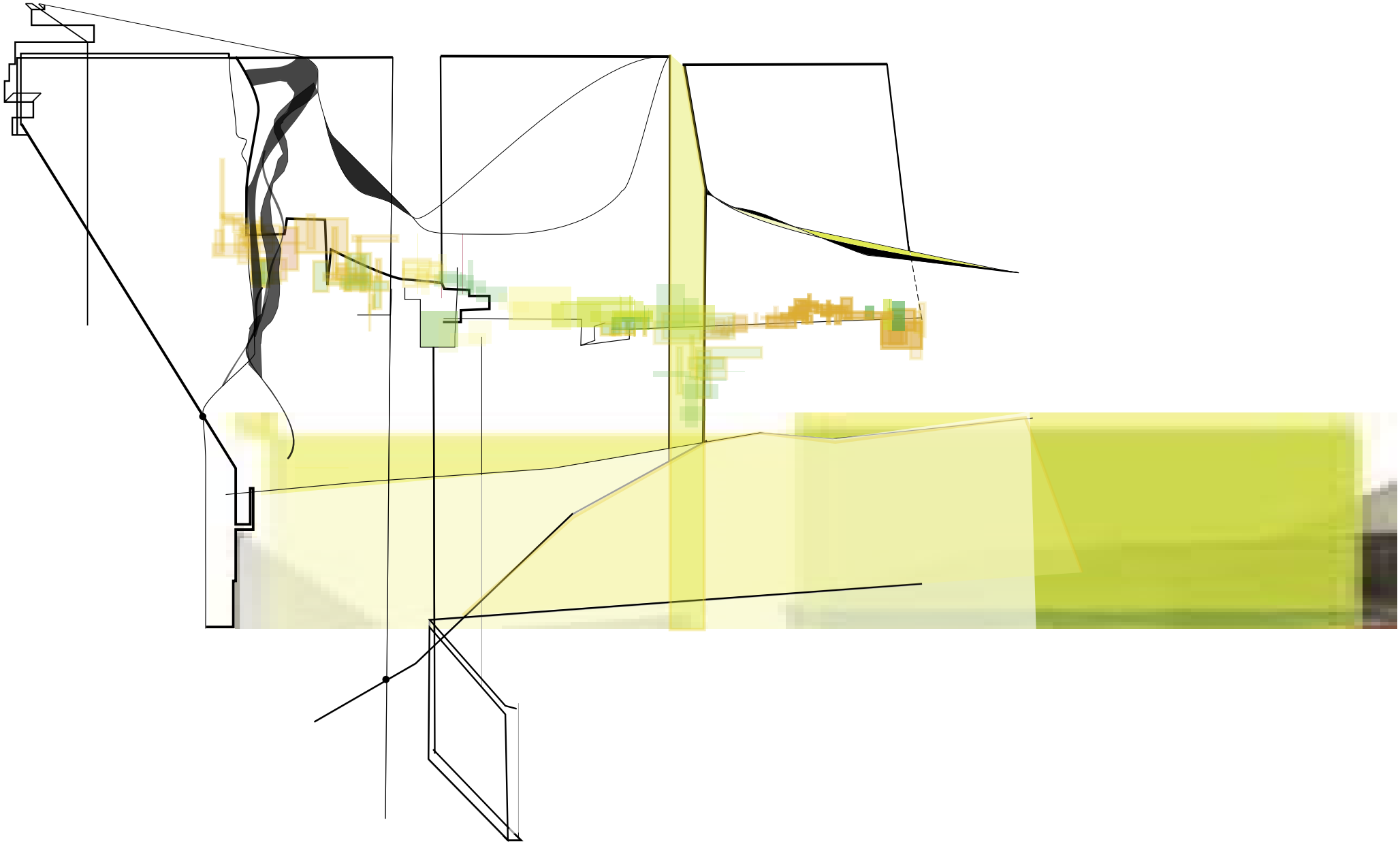

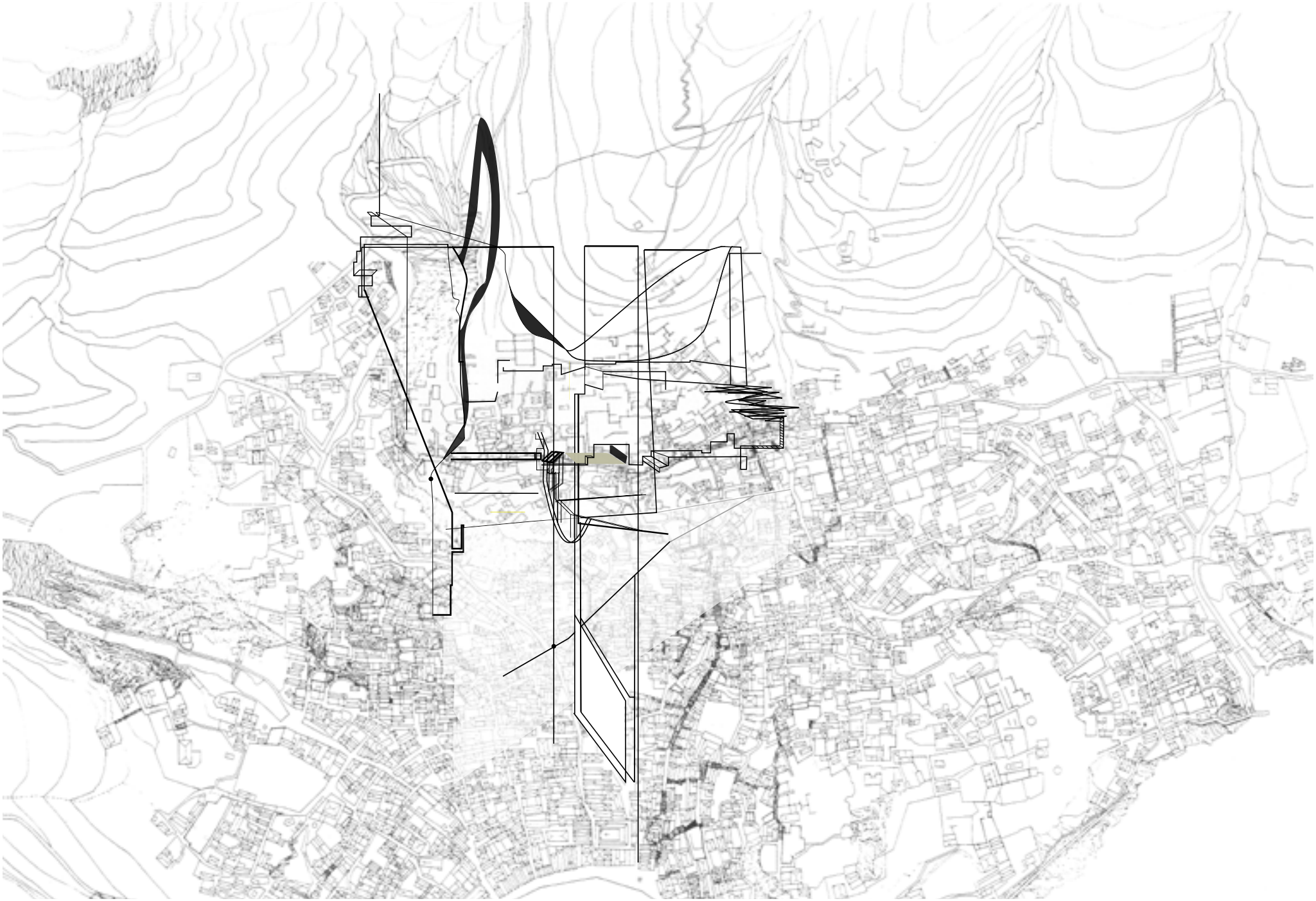

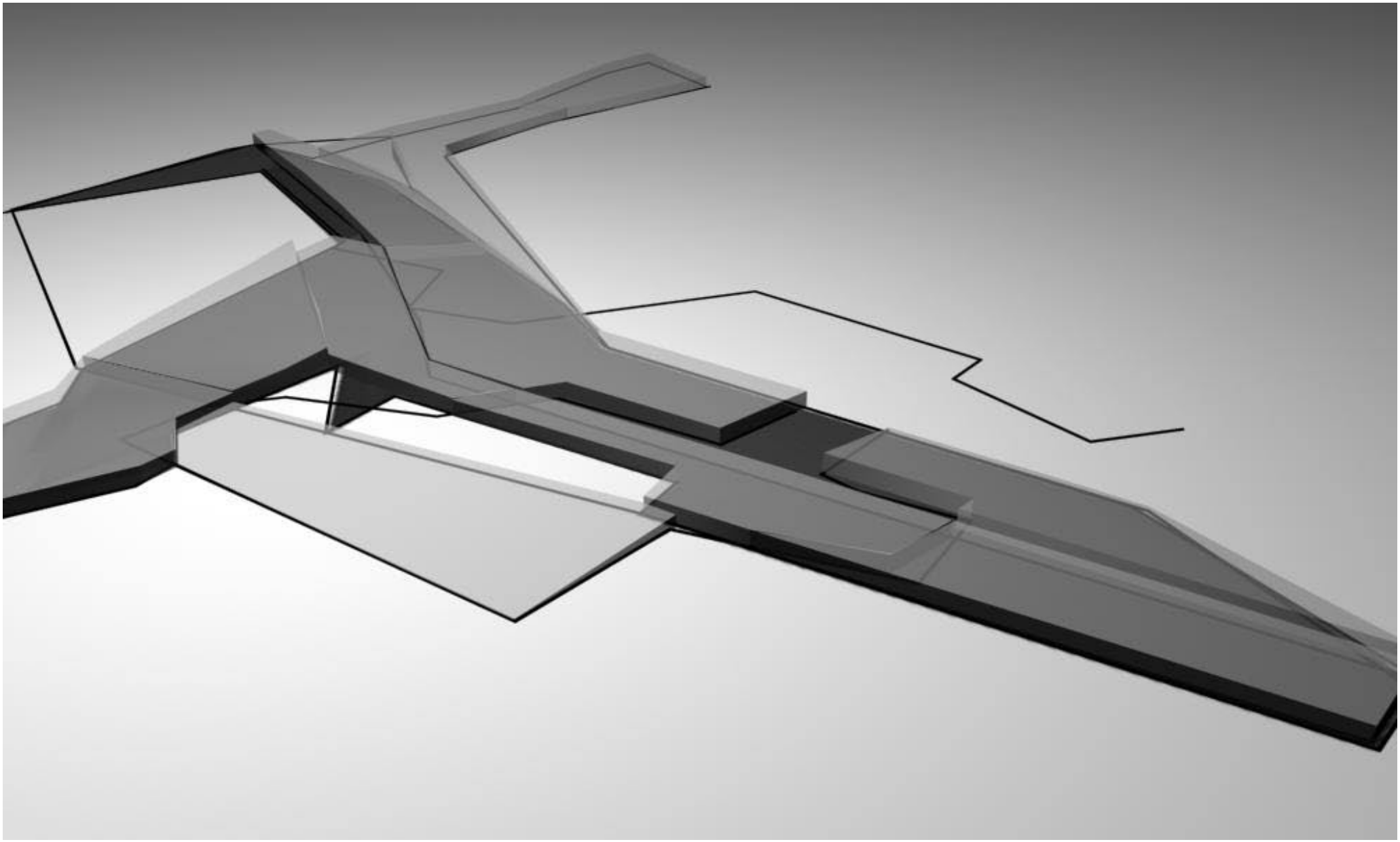

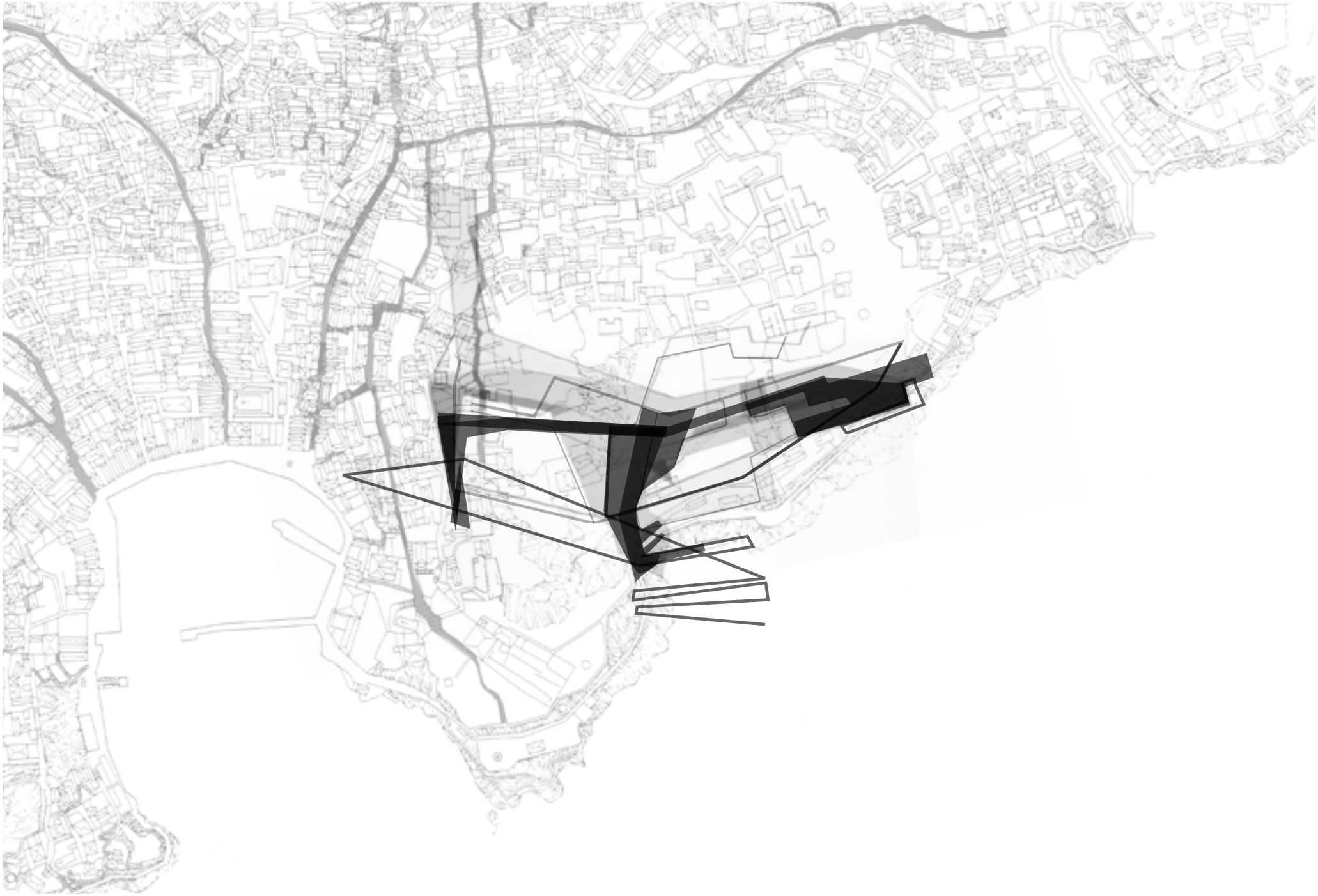

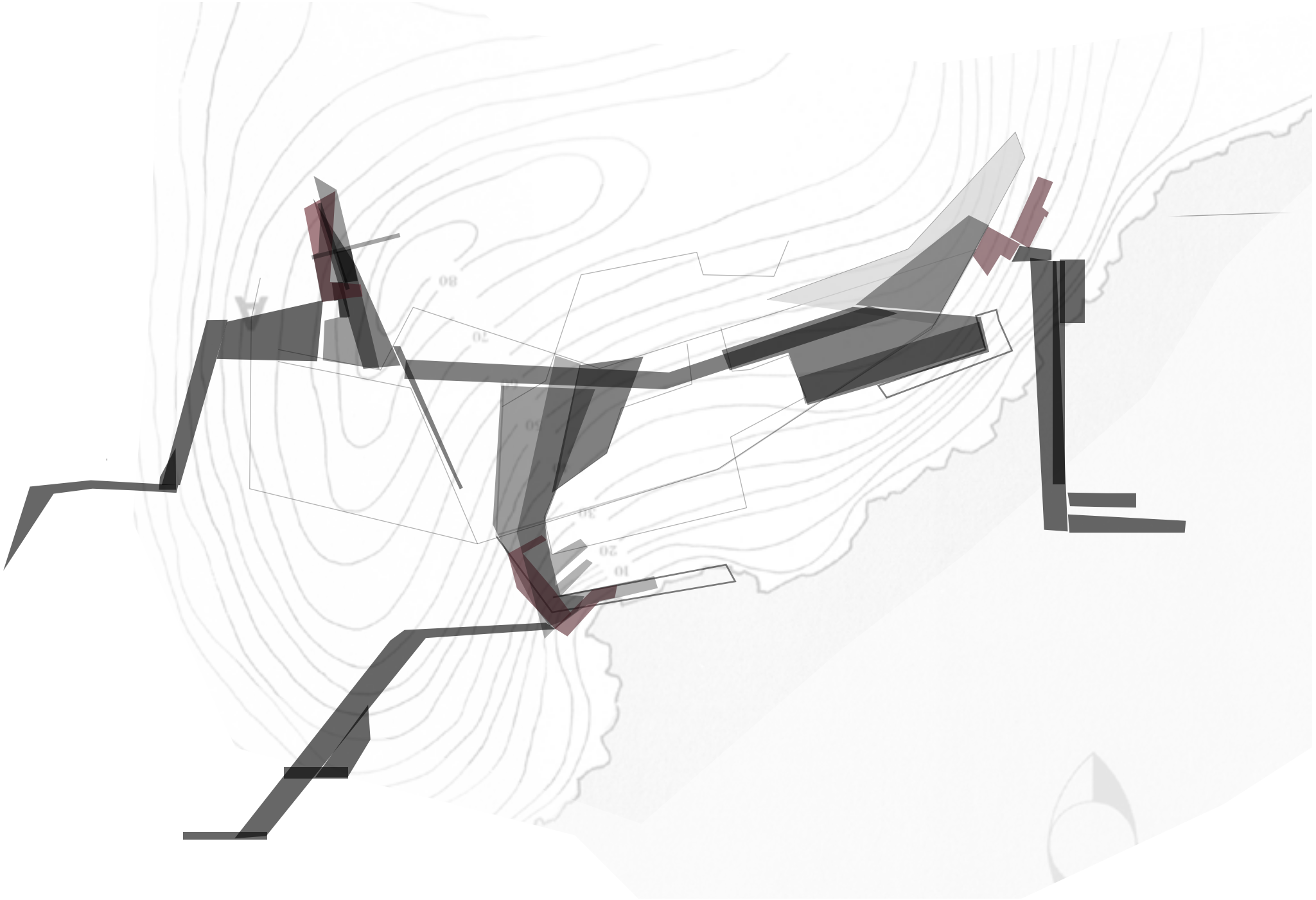

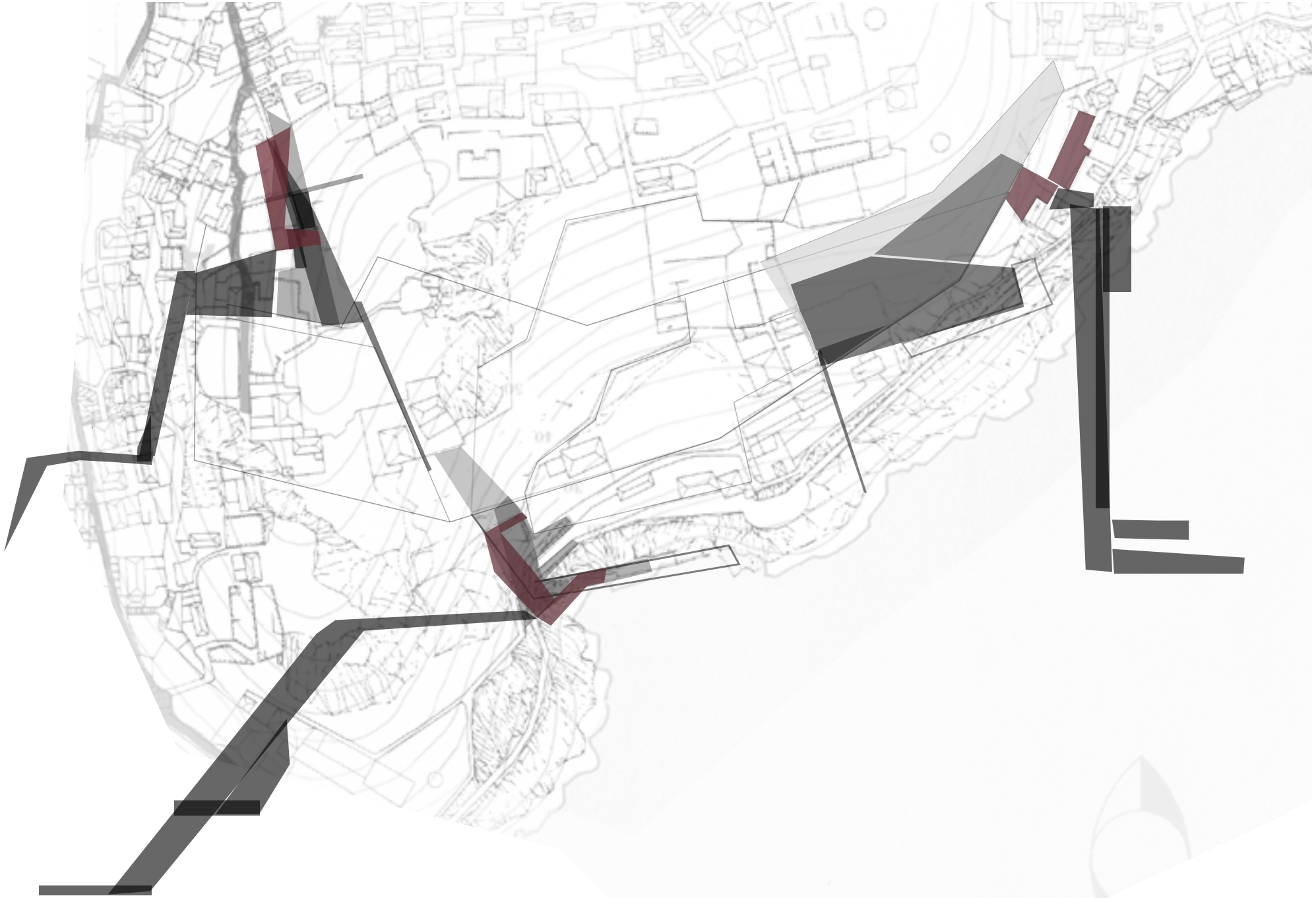

”komponenter”: temporære indsættelser,

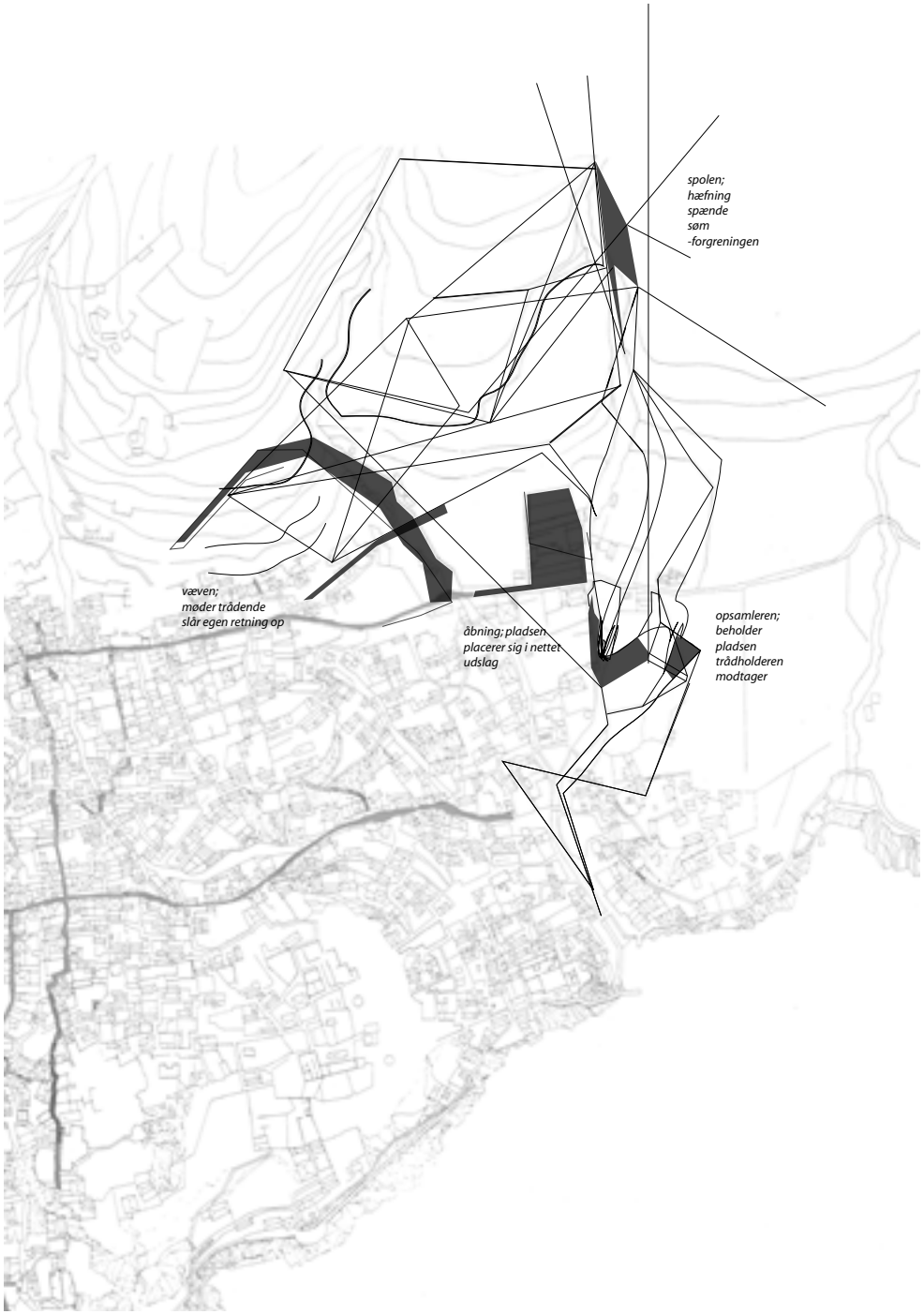
spolen;
hæfning
spænde
søm
-forgreningen
væven;
møder trådende
slår egen retning op
åbning; pladsen
placerer sig i nettet
udslag
opsamleren;
beholder
pladsen
trådholderen
modtager

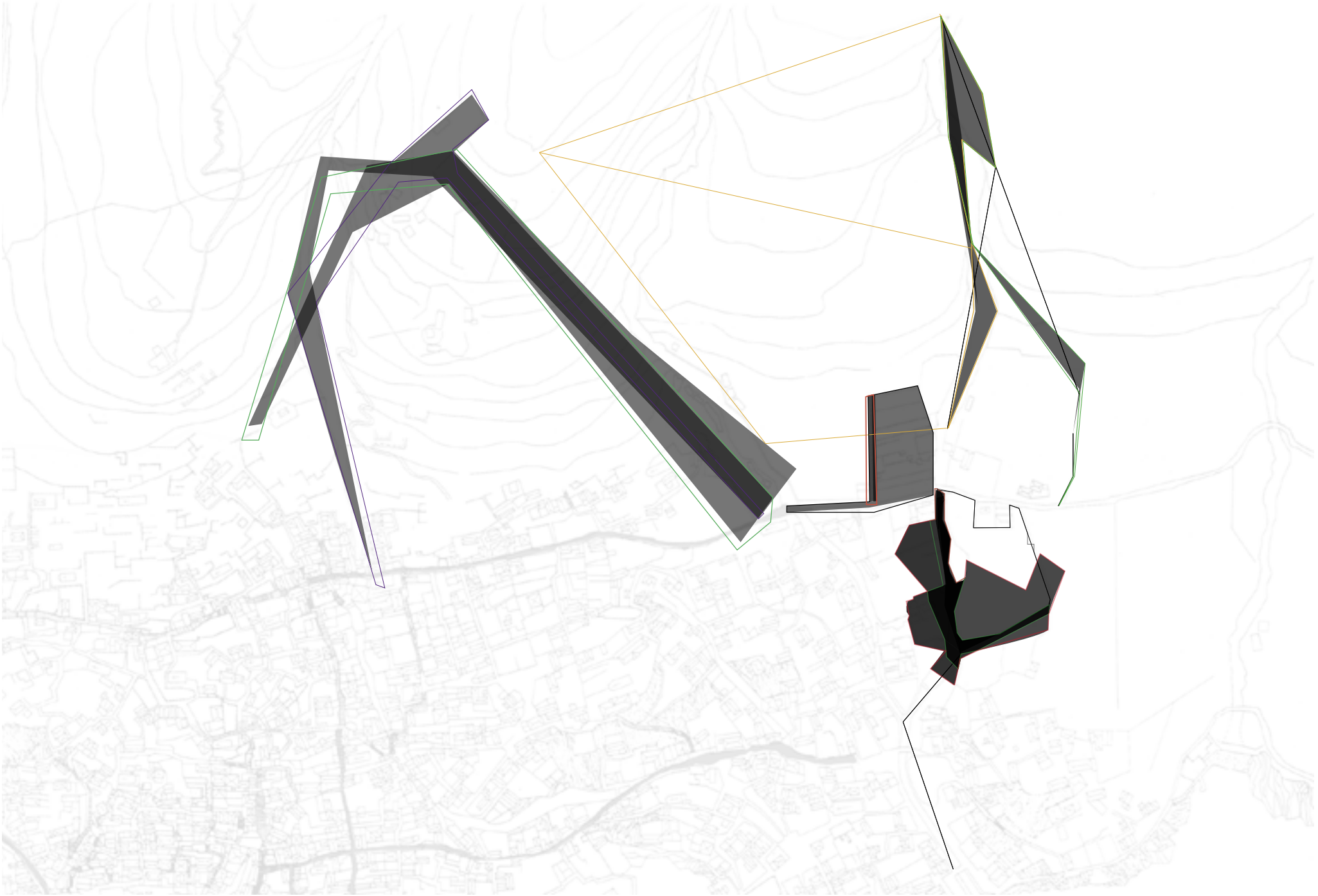

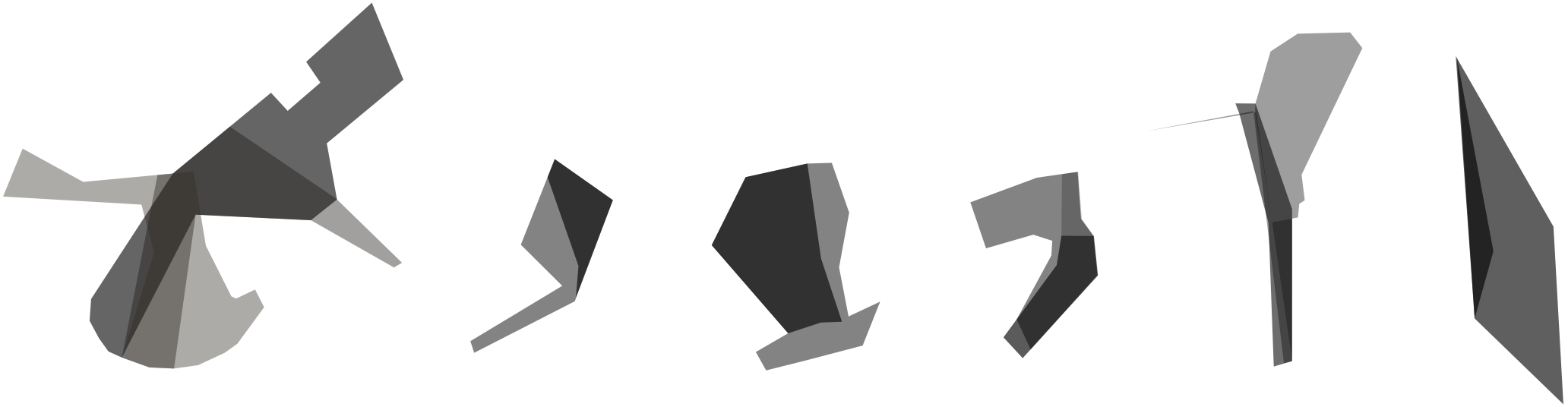

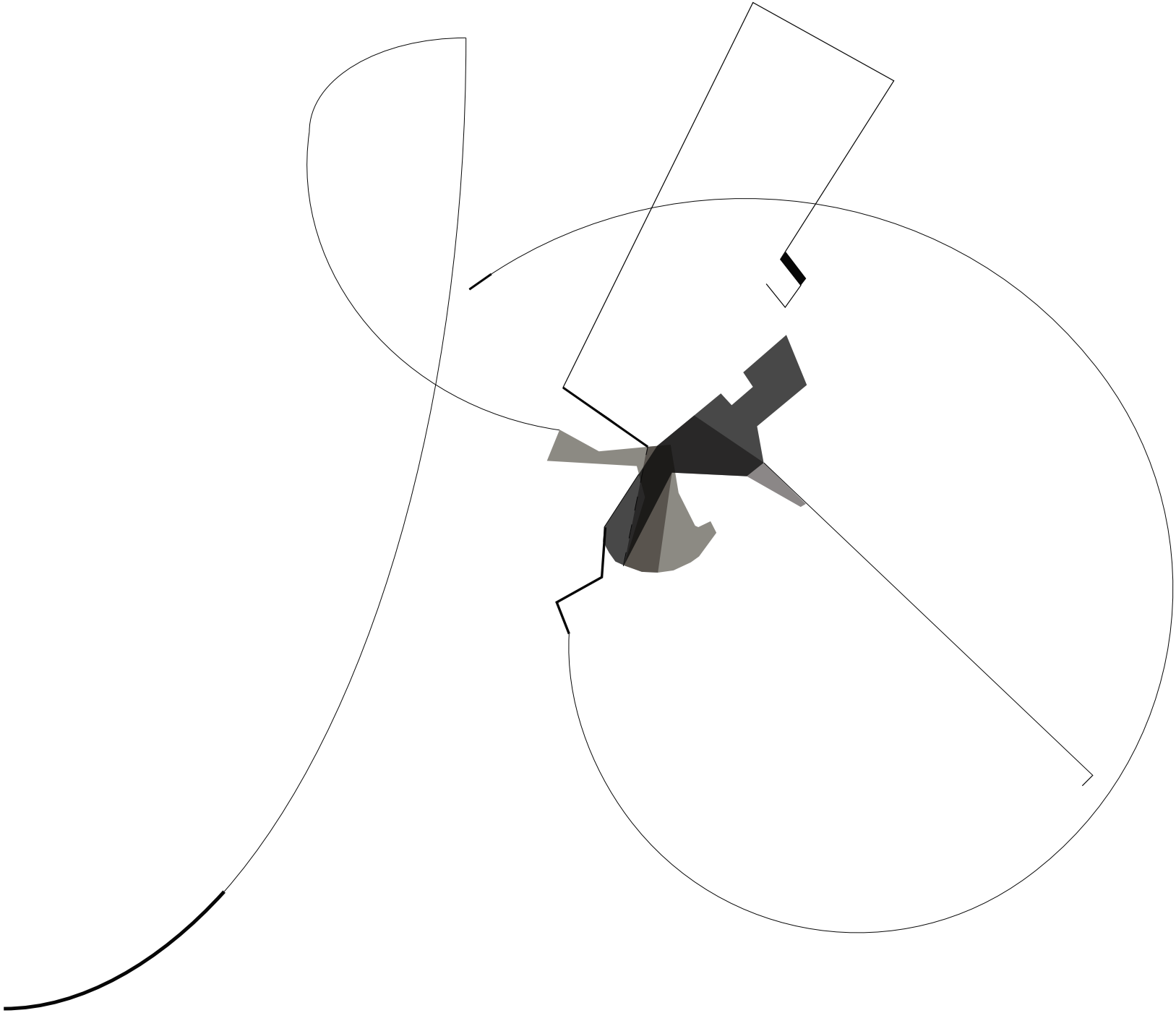

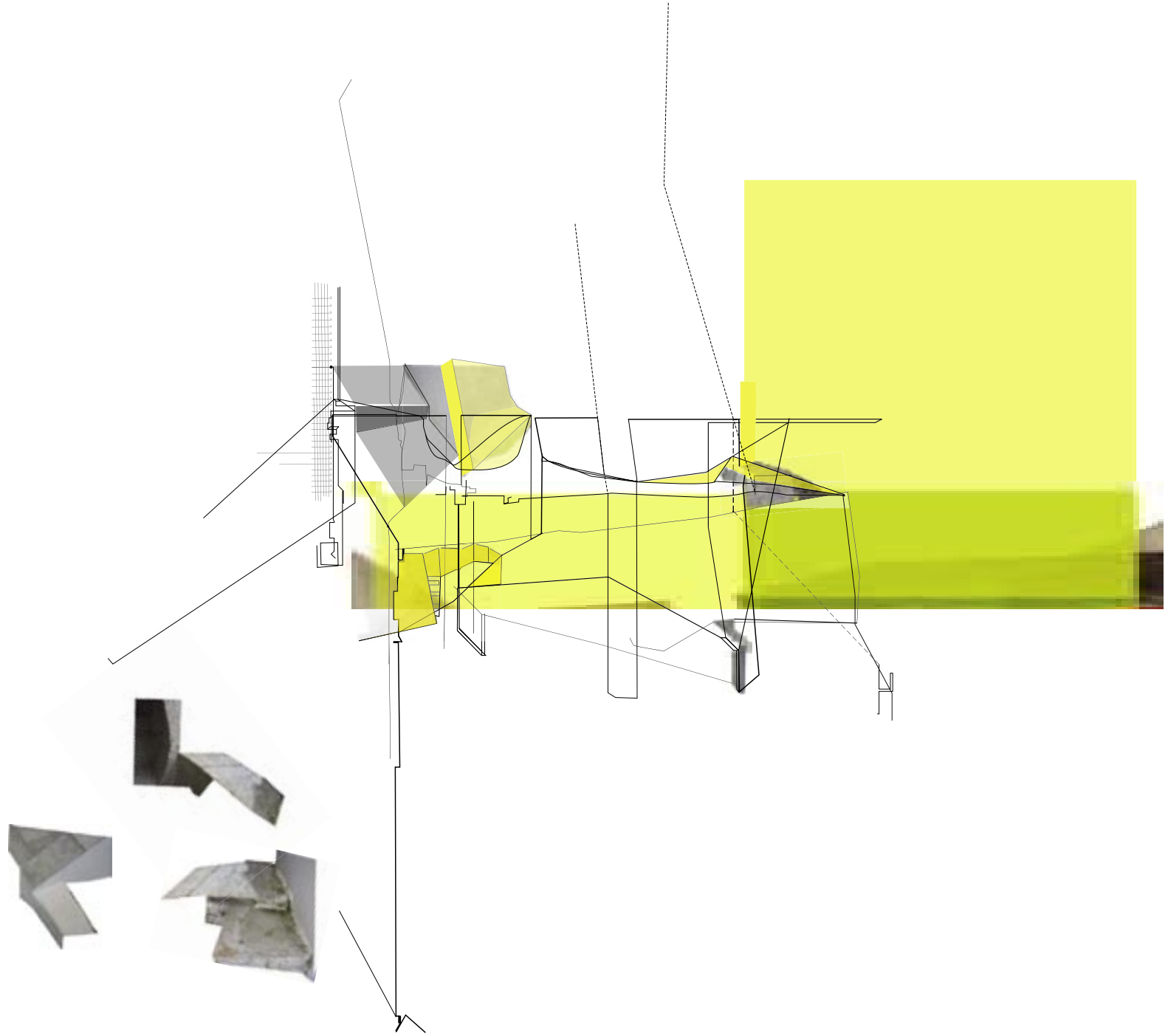

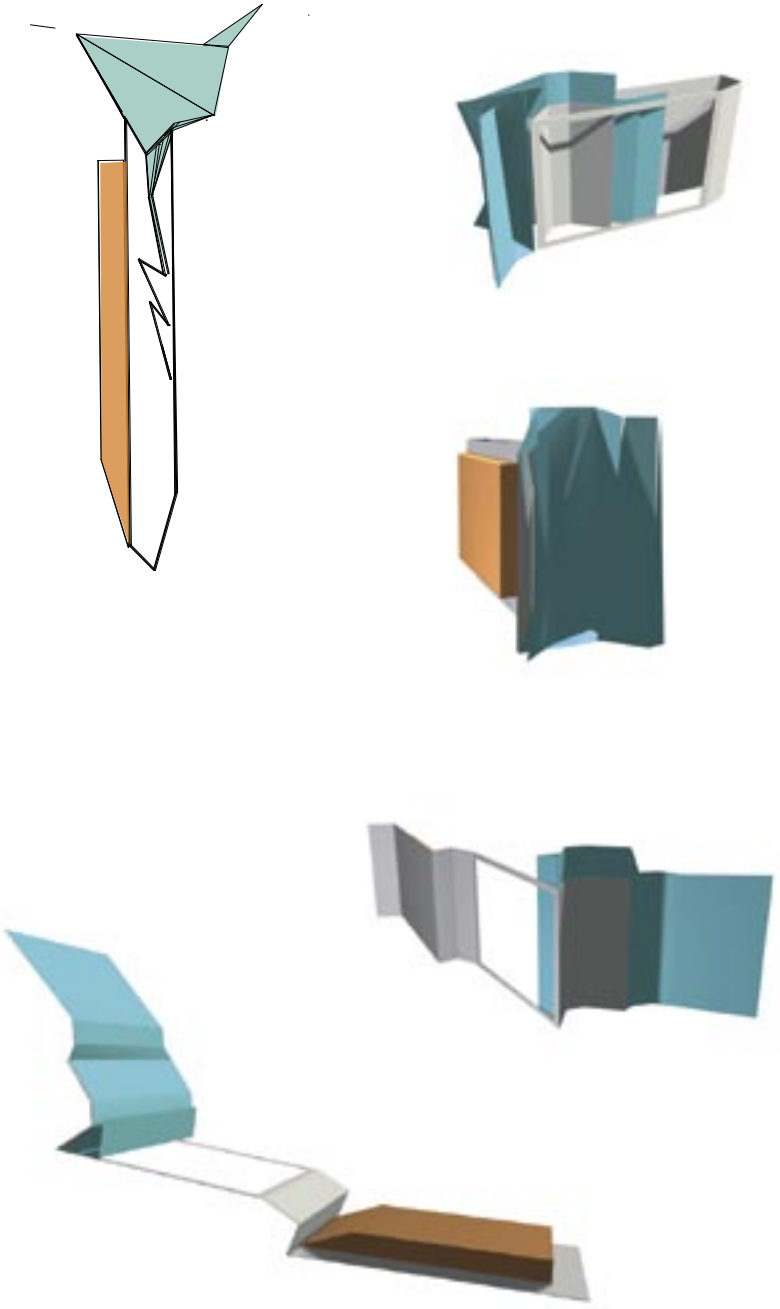

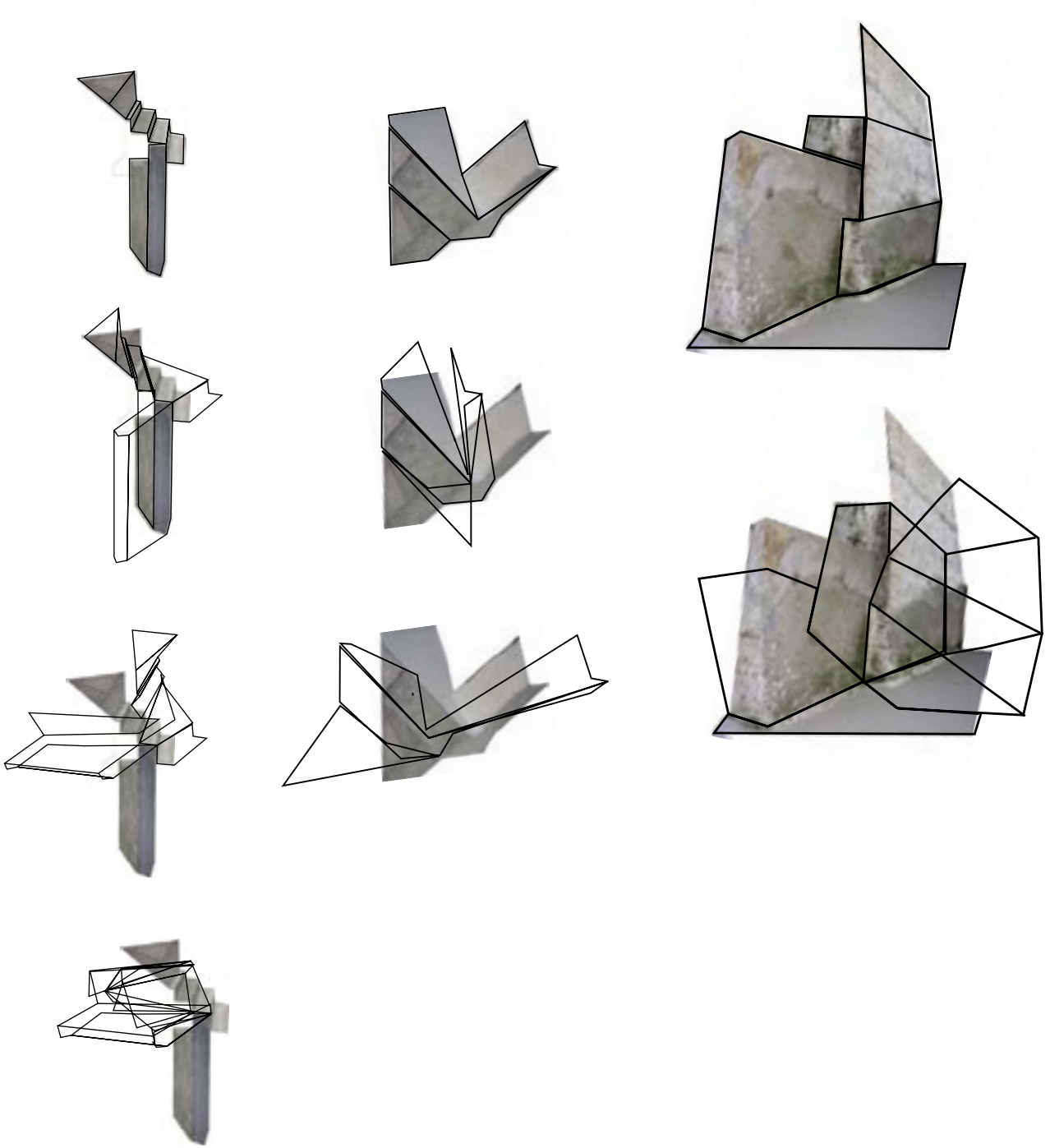

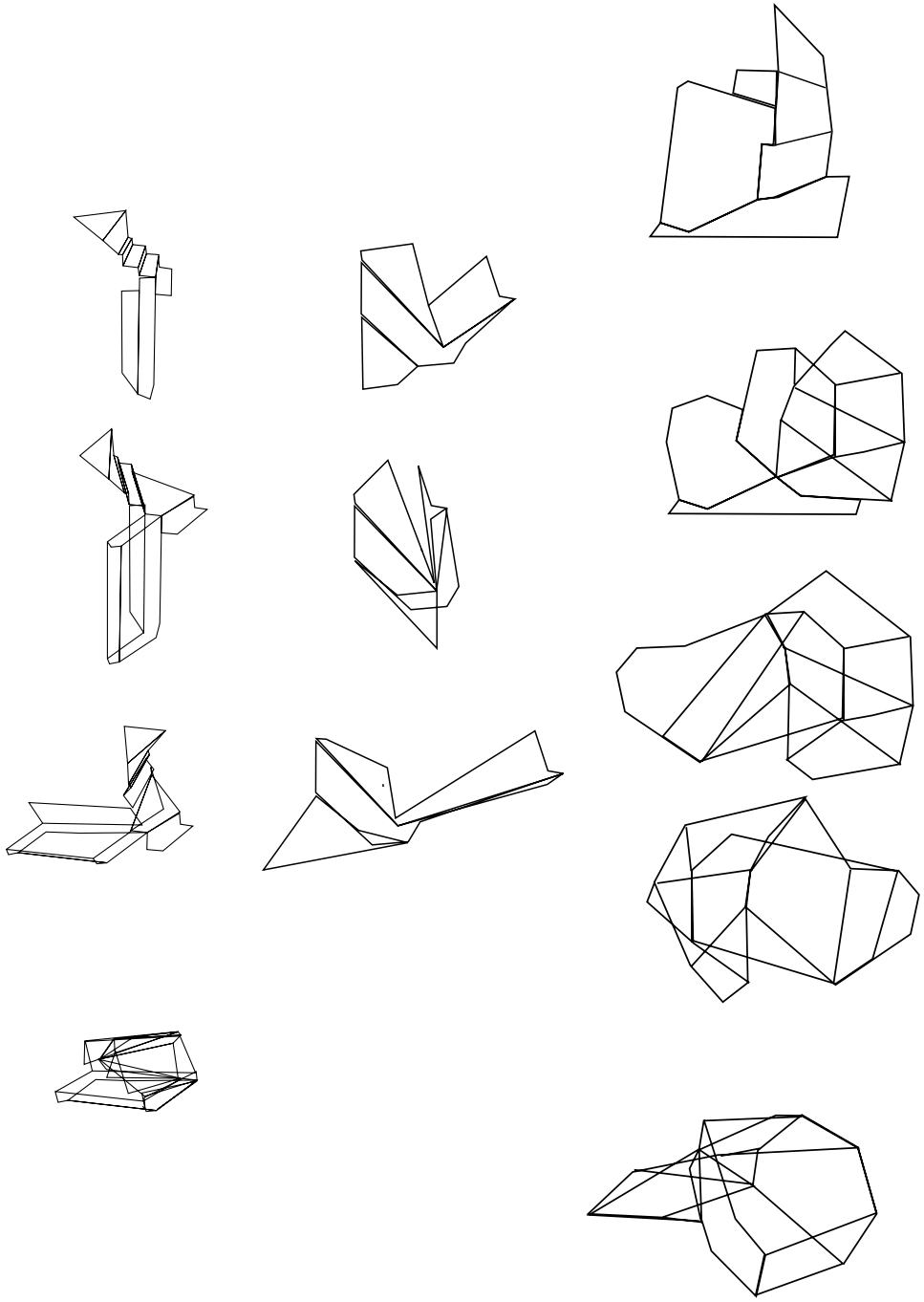

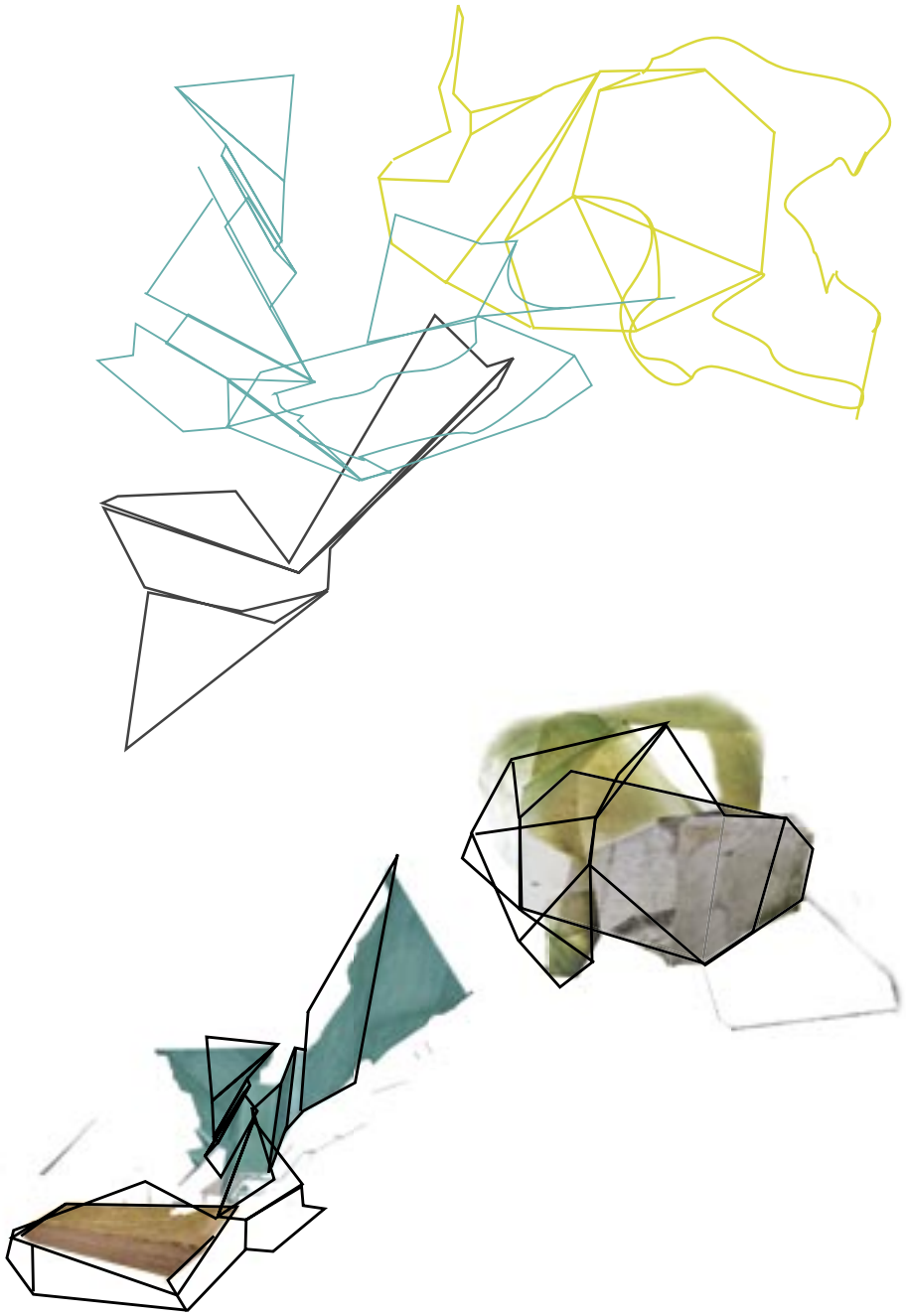

Malene *25.3.2004*

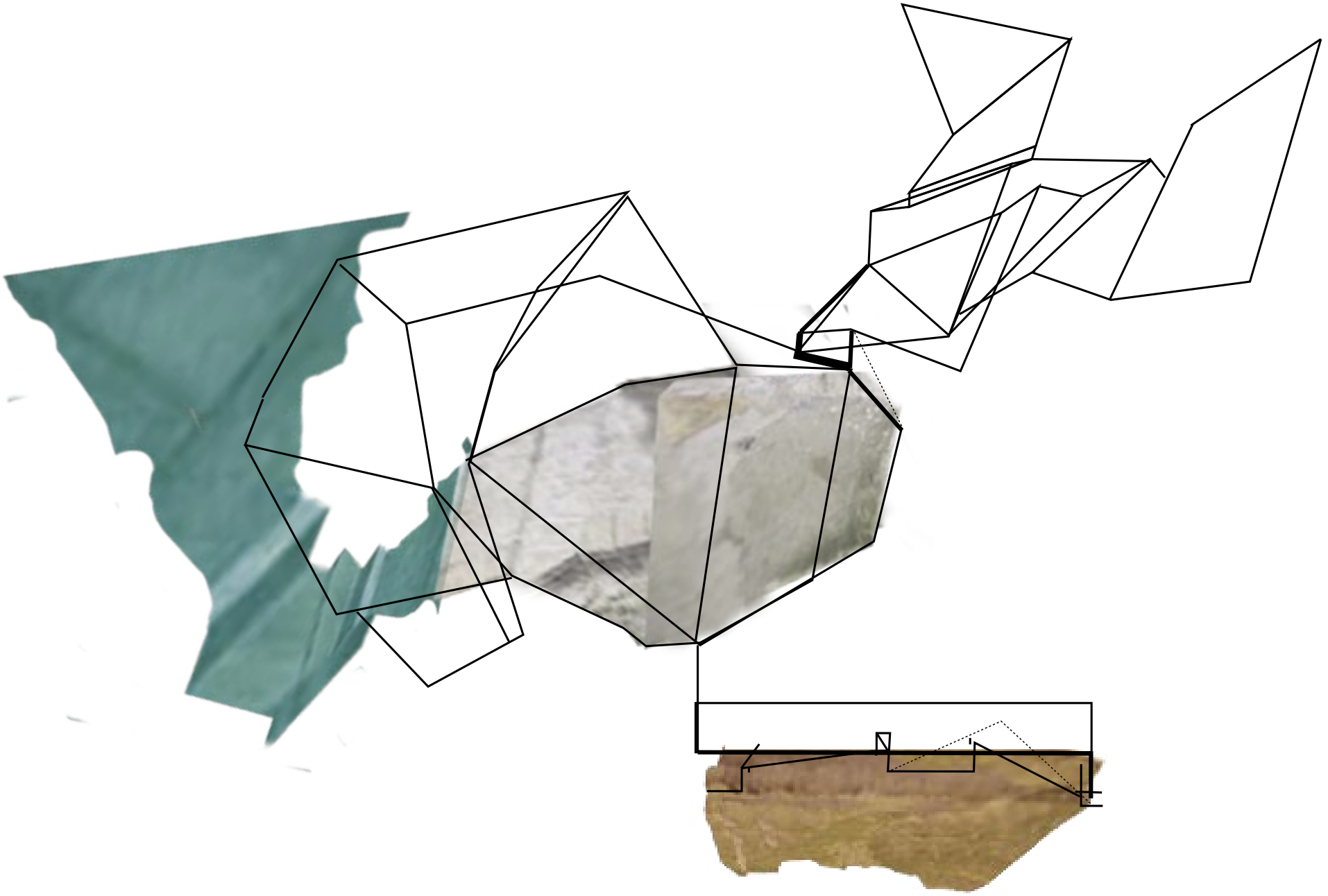

Malene *26.3.2004*

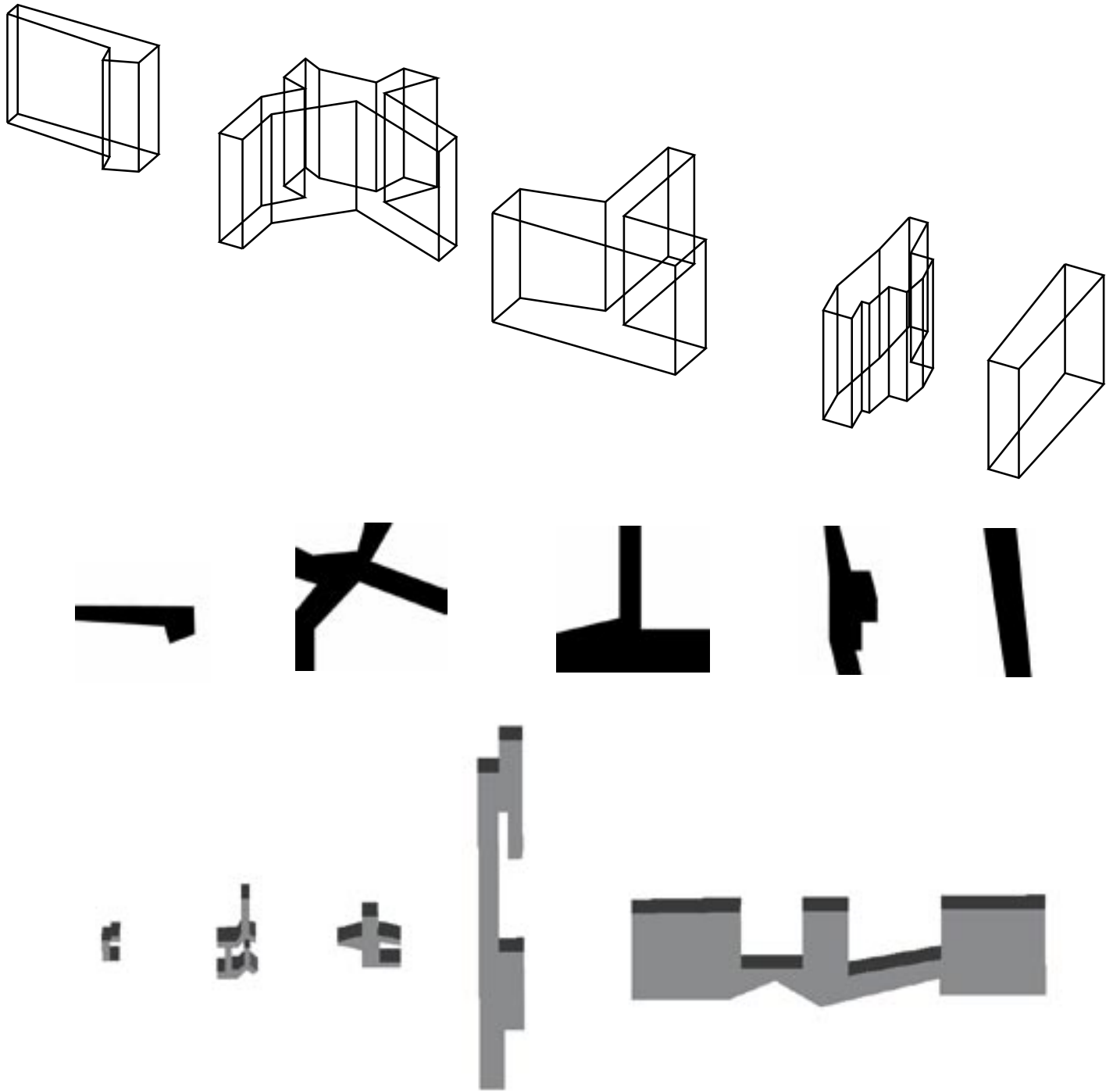
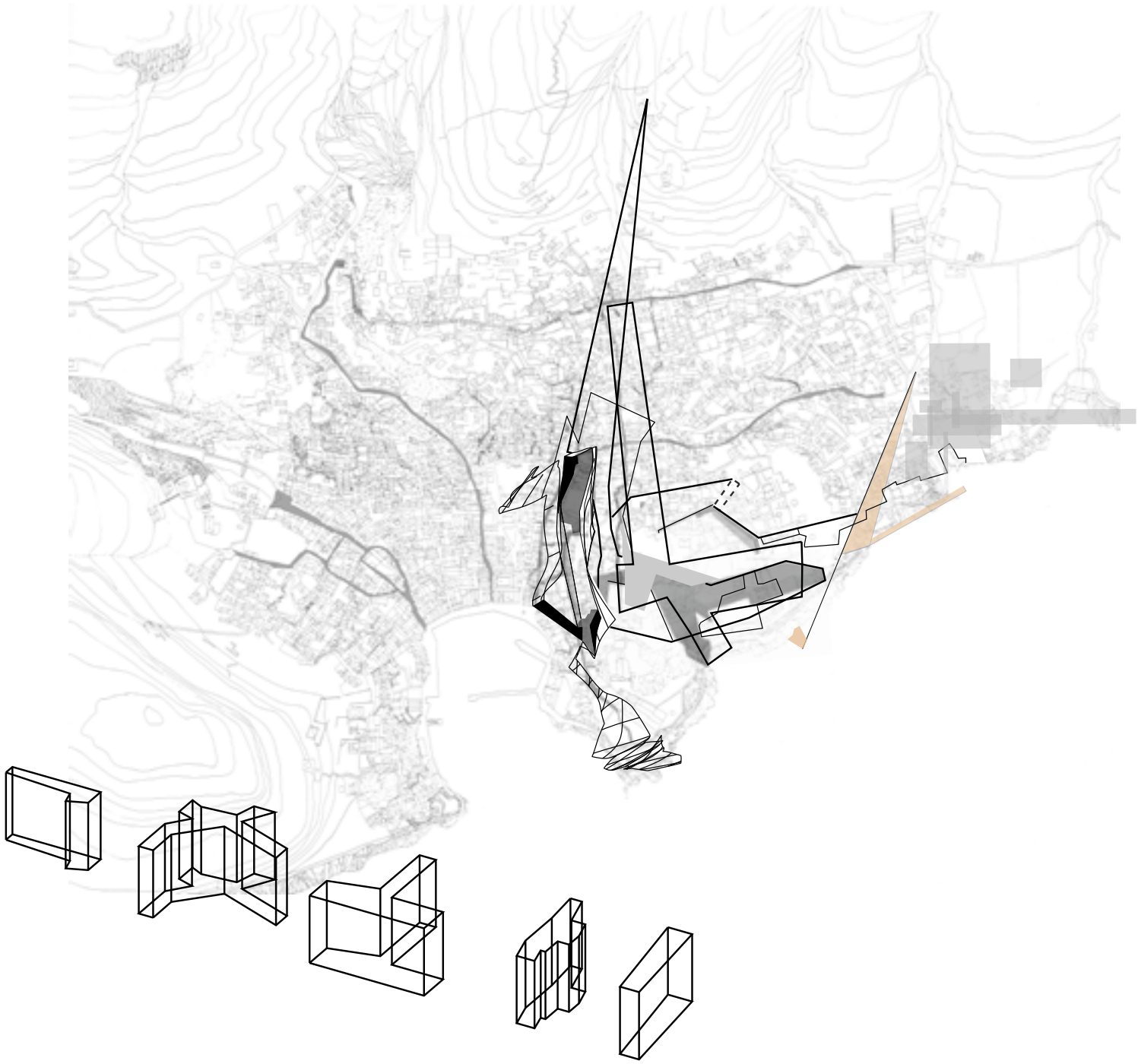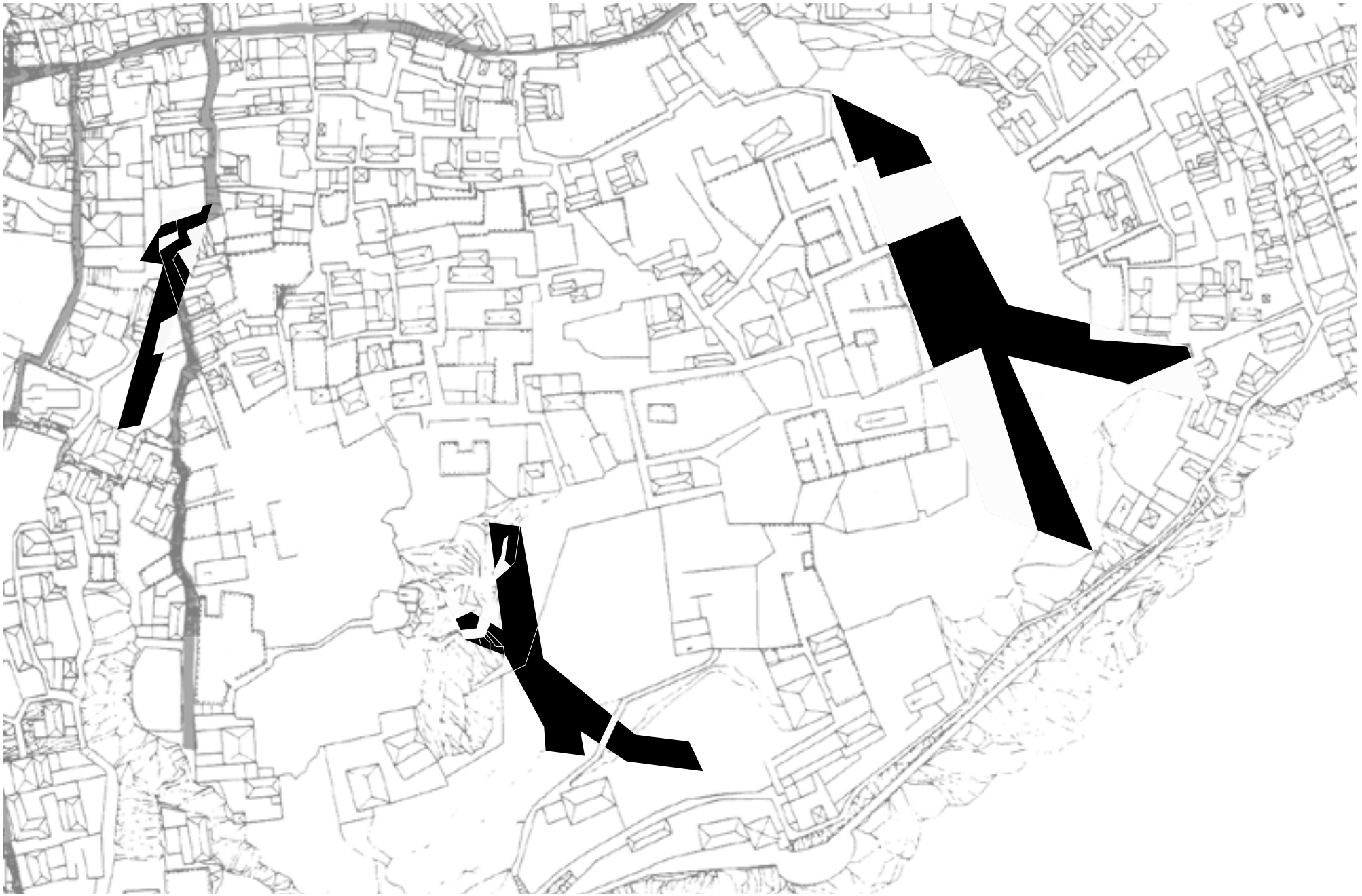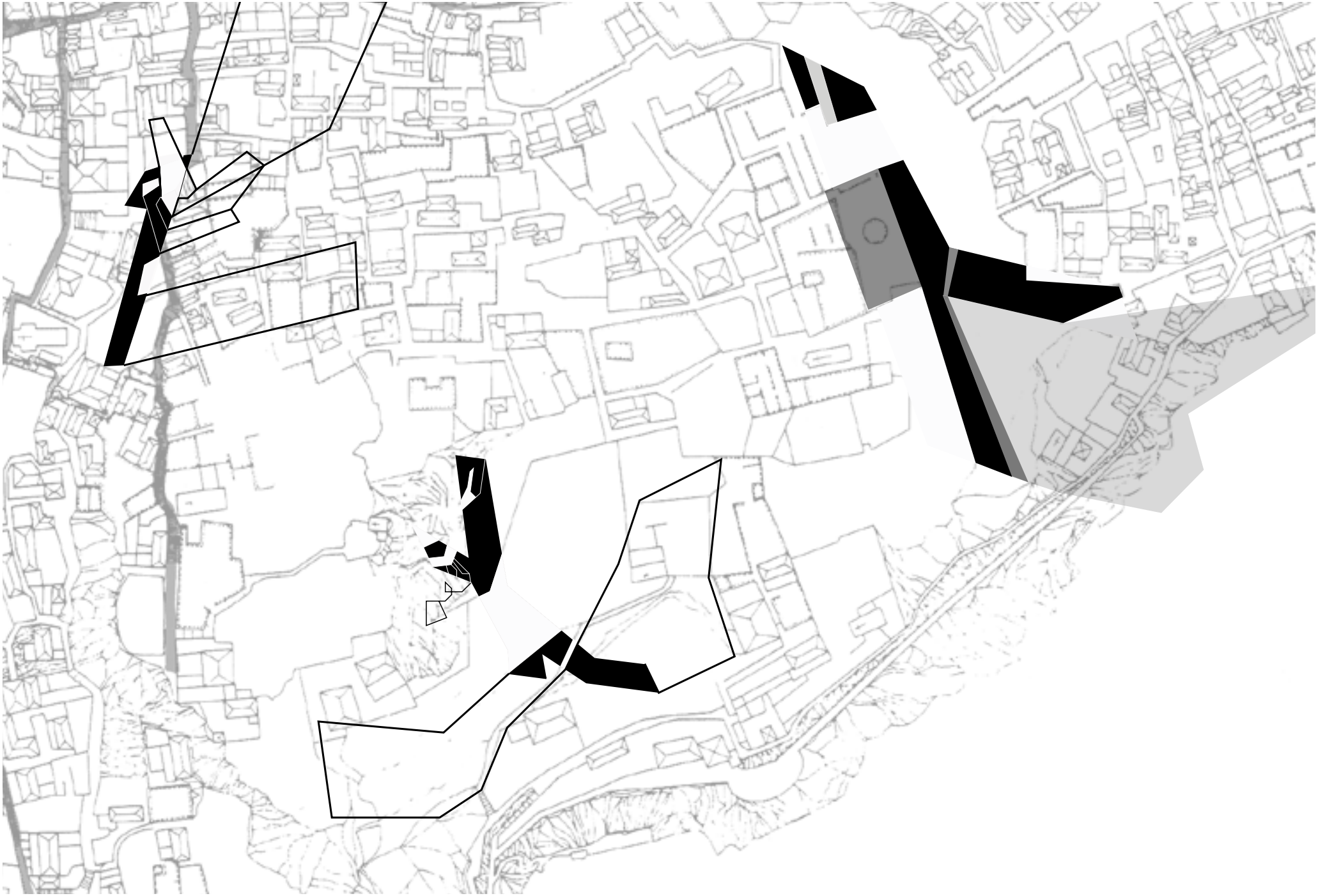
Nanna *23.3.2004*